THE LIBRARY OF CONGRESS

THE LIBRARY OF CONGRESS

AESCHYLI

AGAMEMNON.

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

DENUO RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADIECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

LIPSIAE, 1824

SUMTIBUS FRID. CHR. GUIL. VOGELII.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

Ὀρέστης, *Ἠλέκτρα*, *Τροφὸς* adduntur in Turn., e Choephoris, quae fabula Agamemnoni adhaerebat. Deinde *θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθεὶς φύλαξ* legitur in Ald. Turn.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι [1] τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο [2] τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν [3] τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. [4] μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, [5] ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. [6] ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν

---

1. πορτήσοι Ald. Turn. πορθήσει Vict. et recentiores. πορθήσοι Blomf.
2. ὑπέσχετο omittunt Ald. Rob. Turn., ἔφη post σημαίνειν inserentes.
3. τὸν omittunt Ald. Rob. Turn.
4. παιανιάζουσι Ald. Rob.
5. θαυμαστόν ἐστι Flor.
6. Sic Ald. Rob. Turn. In Vict. et recentioribus male legitur ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.

Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς [7]· ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. [8]· πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου [9]· ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ, [10]· ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. [11]· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

---

7. ὑπὸ σκηνῆς recte conj. Stanl., nam quod putat Blomf., Agamemnonem ita a Clytaemnestra caesum esse, ut a Choro quidem non potuerit videri, sed a spectatoribus, non credibile est.

8. ἀπέδειξε Flor.

9. Ὀρέστου Ald. Rob. Αἰγίστου Flor.

10. εἰκοστῇ ὀγδόῃ vulg., quod recte correxit Meurs. in Aeschylo p. 2.

11. πρῶτος σατυρικῷ Flor.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις 'Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
'Αστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·

---

2. *μῆκος δ' ἣν* Med. Guelph. Rob. *μῆκος δ' ἦν* Ald. *μῆκος δ' ἧν* var. lect. ap. Schol. *μῆκος ἧν* Turn. Sed illud *δ'* patet ab iis profectum esse, qui quum veram lectionem non intelligerent, ita legéndum putabant: *φρουρᾶς ἐτείας μῆκος δ' ἧν κοιμώμενος*, quod maxime comprobat ed. Turn:, in qua primi et tertii versus fine puncto distinguitur. Sed neque recentiores hunc locum melius intellexerunt; quum enim Stanl. et Valck. ad Herod. IV, 150. *μῆχος* conjecissent, hoc certatim receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., male. Nam *μῆχος* otiosa prorsus et inutilis foret vocabuli *ἀπαλλαγή* epexegesis, quod nulla explicatione eget, *μῆκος* contra defesso et impatienter exspectanti aptissimum est. Recte igitur vulgata defensores nacta est Pauwium, Voss. cur. Aeschyl. p. 13. et Orell. in *Philolog. Beyträge aus der Schweiz* p. 193. Male autem Pauw. cum Schol. eam ita explicat: *τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς*, hoc enim graece non ita dici poterat. Sensus est aut: *liberationem ab his laboribus vigiliae annuae*, quod voluit Voss., aut: *ab his laboribus, a vigilia sc., quae longitudine annua est*, quod ipse in comment. Aesch. p. 3. proposui.

3. *ἔγκαθεν* Guelph. Ald.

4. *νεκτέρων* Guelph. Ald. Rob.

5. *βροτοῖς θέρος* Ven. Flor. Farn. *θέρος βροτοὺς* Guelph.

7. Hunc versum spurium judicavit Valck. ad Eur. Phoen. 506., quem secuti Glasg. Schütz. et Blomf. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed neque tautologiam vel repetitionem otiosam in eo video ullam, nec quidquam probat Achilles Tatius Isagog. in Arati Phaen. p. 81., qui tres versus antecedentes laudans, hunc non addidit; neque in *τῶν* recte offendit Blomf.

Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
Εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
Ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

(cf. Seidler. ad Eur. Iph. Taur. 764). Summo igitur jure eum tuentur Herm. de verss. spur. ap. Aesch. p. IV., Voss. cur. Aesch. p. 14., Humboldt. in versione et Orell. l. c. — *ὅτ᾽ ἂν* Guelph. Ald. Rob.

10. *ἁλώσιμον βάξιν* ut Sept. Th. 617. *ἁλώσιμον παιᾶνα.* — *κρατεῖν γ. ἀ. ἐλπίζω* Ald. Turn. Vict. Glasg., Schütz., quod explicant: *sic enim spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem animum vincam*, male, non enim suo consilio hoc instituit custos, sed a Clytaemnestra jussus facit; neque cum sequentibus hoc cohaeret. *κρατεῖν-ἐλπίζει* emendavit Heath. *κρατεῖν - ἐλπίζων* Both. Sed *κρατεῖ — ἐλπίζων* Guelph. *κρατεῖ — ἐλπίζον* Ven. Flor. Farn. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod recte tuentur Abresch. Humboldt. Blomf. Orell. Sensus est: *sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans.* Ad *κρατεῖν* jubendi significatione adhibitum in Comment. Aesch. p. 5. contuli Eur. Hecub. 282. *οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.*

12. *εὖτ᾽ ἄν γε* var. lect. in Flor. *κοίτην δὲ* conjecit Bentl. *ταύτην δὲ* mavult Blomf., qui obelum apposuit, constructionem imperfectam esse ratus. Sed protasis, quae ab *εὖτ᾽ ἂν* incipit, interposita parenthesi continuatur v. 16. vocabulo *ὅταν*, et apodosis sequitur v. 18. Quare Blomf. male post *ὕπνῳ* fortius interpunxit.

13. *ἐπισκοτουμένην* inutilis est Stanleji et Casauboni emendatio.

14. *ἐμοὶ* conjecerunt Stanl. et Bentl. virgula post *ἐπισκοπουμένην* posita, idque probavit Schütz. et recepit Blomf., sed causam non video. — In *ὕπνος* saepius repetito offenderunt Schütz. et Both., sed hoc ex more Aeschyli esse, jam saepius monitum est.

16. *ὅτ᾽ ἂν* Guelph. Ald. Rob. — De *δὲ* post parenthesin repetito v. Herm. ad Soph. El. 776. — Sensus est: *quum canendum mihi esse puto*, quod non intellexerunt editores; hanc enim *δοκῶ* interdum habet praecepti et voluntatis significationem, ut infra 1634. *δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν.* Soph. Antig. 1089. *καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;* Eur. Med. 1275. *ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις.* Xenoph. Anab. I, 7, 4. *αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ.* Similiter *νομίζω* Xenoph. Oecon. XVII, 9. 11.

17. *ὕπνον* Ald. — *ἐκτέμνων*

Κλαύω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
Πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆςδε συμφορᾶς χάριν.
Ἰοὺ ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
Ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
Ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
Αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,

Ven. Flor. — De significatione vocabuli *ἀντίμολπον* v. Reisig. comment. crit. ad Soph. Oed. Col. 709.

22. In Ald. et Turn. post *λαμπτὴρ* interpungitur, virgula post *νυκτὸς* sublata, quam interpunctionem defendi posse, monstravi in Comment. Aesch. p. 16. Confirmare eam videtur Schol., qui explicat: *ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς·* Pers. 301. *λευκὸν ημαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.* Agamemn. 508. *φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων.*

23. *νῦν φῶς* Ven. Flor. Farn. — *χωρῶν* Guelph. Ald.

25. Exclamationem ante v. 22. transponi jubet Herm. ad versionem Humboldt., improbante Blomf., neque ego, quamvis speciosa est illa ratio, a libris discedere ausus sum, quum neque hoc loco inepta sit exclamatio, reputante custode, quanto gaudio Clytaemnestram hic nuntius affecturus sit. Fortasse arctius etiam cum versu sequente jungenda est, ut hac ipsa exclamatione expergefacere Clytaemnestram velit, ad quod deinde *σημαίνω* refertur. — Hujus loci oblitus esse videtur Reisig. ad Soph. Oed. Col. 1485., quum hanc exclamationem laetitiae nuntiam comoediae propriam esse, non tragoediae, diceret. Rectius idem observavit, non *ἰού, ἰού* scribendum esse, ut nostro loco recentiores omnes dederunt, sed *ἰοὺ ἰού*, quod ipse Aristoph. Nub. 1. dedit, et nostro loco edd. antiquae exhibent.

26. *Ἀγαμέμνος* Ald. — *σημανῶ* vulg., sed *σημαίνω* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recte revocavit Both. et Blomf.

27. *εὐνὴν* Guelph. Ald.

28. *ὀλογυμὸν εὐφρημοῦντα* Ald.

29. *ἐπορθριάζειν* Guelph. Ald. *ἐπ' ὀρθριάζειν* Rob.

30. *ἀγγέλων* Ph. Flor. Ald.

32. *Collapsam dominorum fortunam restituam* Schütz. *εὖ θή-*

Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆςδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
Ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
Μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
Διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
Τῆςδ' ἀπὸ χώρας
Ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,

σομαι jungens; male, repugnat enim ordo verborum; εὖ πεσόντα jungendum est, quod bene explicat Voss. cur. Aeschyl. p. 15. — εὖ πεσὸν παθήσομαι Suid. s. v. τρὶς ἕξ.

33. βαλοῦσα Suid. l. l. — τῆς δέ μοι φρυκτορίας Ald. — τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας Phot. et Suid. l. c.

34. De particulis δ' οὖν vid. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CLXXV.

37. De βέβηκεν praesentis significatione v. Erfurdt. ad Soph. Trach. 30. — φθόγγον Schütz. nihil monens et sine libris; cf. Eur. Hippol. 418. τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ. De voce domibus et parietibus tributa praeter ea, quae Abresch. e graecis scriptoribus congessit, cf. Spalding. de or. Marcell. in Mus. antiq. stud. I, p. 29. sqq.

38. λέξει'. ὡς Flor.

39. καὶ οὐ Guelph. Ald.

40. ἐπὶ Ald. Turn. Farn. ἐπεὶ est *ex quo* v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 247. — Πριάμῳ Guelph. Ald. Rob. Turn., quod ut elegantius fere praeferendum duco.

44. Ἀτρειδᾶν Guelph. Farn. Rob. Vict. Glasg. Schütz. Ἀτρειδῶν Ald. Turn., quod recepit Blomf., quia Dorismos omnino ex anapaestis ejiciendos putavit, ego autem, quia in formis ad dialecti diversitatem pertinentibus Aldinum exemplar fere secutus sum.

45. Ἀρδείων Rob. — Ἴλιον αὐτὰν var. lect. in Flor. et apud Schol. χιλιοναύτην Blomf. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ, quod legitur Iph. Taur. 139., hinc forsitan sumsit Euripides.

47. στρατιώτην Ald. Rob. — ἀρωγήν Blomf.

Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ᾽, ἐκπατίοις
Ἄλγεσι παίδων , ὕπατοι λεχέων
Στροφοδινοῦνται,
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
Δεμνιοτήρη
Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
Ὕπατος δ᾽ ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
Ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
Πέμπει παραβᾶσιν Ἐριννύν.
Οὕτω δ᾽ Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
Ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
Διακναιομένης τ᾽ ἐν προτελείοις
Κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν

---

48. *κλάγξαντες* Flor. Farn. var. lect. ap. Steph.

49. *ἐκ πάγλοις* suspicatur Blomf. male, nam nisi *ἐκπατίοις* additur, quam ob causam dolorem conceperint non intelligitur.

50. *ἄλγεπι ποδῶν* Ald. *ἄλγεσσι ποδῶν* Turn. *ἄλγεσσι παίδων* Vict. Stanl., rell. recte *ἄλγεσι παίδων*, nam *ἄλγεσσι* ex corrupto *ποδῶν* metri causa natum est. — *ὕπαλτοι* Ald.

52. *ἐρεστόμενοι* Ald. 53.

53. *δεμνιοτῆρι* Ald.

54. *γόνον* conjecit Musg., non improbante Blomf., sed hoc multo minus poeticum foret.

55. *δαΐων* Ald. — *τις Ἀπόλλων*, ut v. 1206. *Σκύλλαν τινά.*

58. Vulgo post *μετοίκων* virgula interpungitur, quam sensu postulante et auctore Pauwio Schütz. Both. Blomf. recte post *ὀξυβόαν* transposuerunt. *μέτοικοι* sunt pulli, qui nidis expulsi alias sedes habent, v. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CXXV.

59. *παρὰ βᾶσιν* Ald. — *Ἐρινύν* Ald. Blomf., ut semper.

60. *Ἄτρεος* Turn.

63. *τοι* pro *καὶ* Both. ignorans graecismum notissimum, de quo ad Sept. Theb. 321. sermo fuit. — *γαιοβαρῆ* Turn.

64. *ἐρειπομένου* Farn. cum glossa *πίπτοντος;* idem, sed suprascr. vulg. Flor.

65. *πρωτελείοις.* Flor.

66. *Δαναοῖσιν* Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. *Δαναοῖσι* recepi. De sententia paroemiaco non finita v. Herm. El. metr. p. 379. ad Eur. Hecub. 69.

Τρωσί θ᾽ ὁμοίως. ἔστι δ᾽ ὅπη νῦν
Ἔστι· τελεῖται δ᾽ ἐς τὸ πεπρωμένον·
Οὔθ᾽ ὑποκλαίων, οὔθ᾽ ὑπολείβων,
Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
Ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ἡμεῖς δ᾽ ἀτῖται σαρκὶ παλαιᾷ
Τῆς τότ᾽ ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Ἐντὸς ἀνᾴσσων

---

67. ἐπὶ δ᾽ ὅπη νῦν. ἐπὶ πτελεῖται δ᾽ ἐστὸ πεπρωμένον Ald. De dictione ἔστιν ὅπη ἔστι v. Herm. ad Vig. p. 709. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 273. Abresch. ad h. l. et Blomf. in glossario.

69. ὑποκλέων Guelph. ὑποκλίων Ald. ὑποκλείων Turn., quod recepit Schütz. ὑποκαίων conjecit Casaub. ὑποκλάζων Pw. ἐπικλείων Both. Sed vulgata, quae cum δακρύων bene jungi potest, cur non toleranda sit non video. — ἐπιλείβων Schütz. tacite et sine causa.

70. δακεύων Ald. δοκεύων Turn. — In vocabulis ἀπύρων ἱερῶν explicandis sudarunt interpretes, et seducti ab Scholiasta, qui de sacrificiis Furiis sine igne offerri solitis (quod ne verum quidem esse in glossario demonstravit Blomf.) sermonem esse dicit, ὀργὰς ἀπύρων ἱερῶν putaverunt significare *iram Dearum, quibus sine igne immolatur.* Sed nihil aliud est nisi *ira ob desideratam sacrificiorum flammam*, quem sensum etiam Humboldt. in versione recte expressit. Hoc igitur Chorus dicere vult, qui semel Deos laeserit, eum nunquam iram eorum effugere posse, ideoque se, quamquam qui nunc sit rerum Trojanarum status nesciat, illud tamen certum habere, Trojam aliquando deletum iri.

72. ἀτίτᾳ Rob. Vict. Stanl. Glasg. Blomf. sine sensu, sed ἀτιταῖ Guelph. ἀτιταὶ Farn. ἀτίται Flor. Ald. Turn., quod recepit Schütz., sed male explicavit *illaesi.* Significat *inhonorati*, ut Eumen. 257. ὁ ματροφόνος ἀτίτας et jungendum est cum genitivis τῆς τότ᾽ ἀρωγῆς, qui consulto medii sunt positi inter ἀτίται et ὑπολειφθέντες.

73. ἀρογῆς Ald.

75. ἰσόπεδα Rob. Flor.

76. ὅτε libri omnes, quod correxit Stanlejus.

77. ἀνάσσων vulg. ἀνᾴσσων Schütz. ex emendatione Hermanni ad Aristoph. Nub. 994., repetita ad versionem Humboldtianam, quae ut facilis est, ita unice vera videtur, infantium enim medulla nondum ἀνάσσει, sed ἀνᾴσσει. — ἀναίσσων Blomf.

Ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
Τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
Κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
Ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
Τίνος ἀγγελίας
Πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
Ὑπάτων, χθονίων,
Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,

---

78. ἔνι γ' ὥρᾳ ex Heynii emendatione Herm. l. c. non improbante Schützio. Sed vulgata significat: *suo loco non inest*, et recte Blomf. conferri jubet Ernest. ad Callim. H. Del. 192. et Valck. ad Theocr. Adon. p. 365. A.

79. τίθιπεργγήρως Med. τιθίπεργήρως Guelph. τίθι περ γήρως Ald. τίθιπερ γῆρος Rob. τόθη περ γήρως Turn. τόθιπερ γήρως Flor. τόθ' ὑπεργήρων Farn. τόθ' ὑπέργηρων Vict. τό θ' ὑπέργηρων Stanlej. et rell. Sed mirum tamen, omnes fere libros meliores in terminatione ως consentire, quare, nisi omnes etiam τι vel το haberent, suspicarer ὅ θ' ὑπέργηρως, quod sequente ἀρείων confirmari videtur. — φυλάδος Ald.

80. τρίποδος Flor. Farn. — Ad hanc dictionem cf. Seidl. ad Eur. Troad. 288.

81. ἀρείστων Aldin. ἄρειον Schütz., qui ἀρήϊον metri causa suspicatur, quod recepit Both. Sed quamquam neutrum ὑπέργηρων praecessit, tamen ἀρείων ex constructione πρὸς τὸ σημαινόμενον recte stare posse, jam Blomf. vidit; construendum est enim cum nominativo γέρων qui ex praecedentibus cogitatione repetendus est.

82. ἡμερόφατον Med. Guelph. Ald. Rob.

85. Interrogationis signa post χρέος et νέον tolli vult Wunderl. obss. critt. Add. ad pag. 144., male.

87. πυθοῖ Flor. unde πευθοῖ suspicatur Blomf., quod vulgatae tamen recte non praefert. — θυοσκεῖς Turn., quod Bentlej. probavit et Blomf. recepit, sine causa. θυοσκοεῖς var. lect. in Farn. cum schol. ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν ἤτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα.

90. Hunc versum spurium et praecedentis glossema putant Pauw. et Heath., quos secuti Glasg. et Schütz. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed versum minime abundare, neque eadem continere, quae versu praecedente dicta sunt, intellexerunt Herm. de verss. spur. p. IX., Humboldt. in versione,

Βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
Ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
Λαμπὰς ἀνίσχει,
Φαρμασσομένη χρίσματος ἁγνοῦ
Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
Πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
Καὶ θέμις αἰνεῖν,
Παίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
Ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'

Orell. p. 194. et Blomf. Dei enim ἀστύνομοι aut superi sunt aut inferi, aut coelestes aut forenses. Neque omnino abhorrent tragici ab ea verbositate, quae in his conspicua est. Sic Sept. Th. 253. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Suppl. 977. θῆρες καὶ βροτοὶ, καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ. Soph. Antig. 844. οὔτε βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν. Oed. Col. 750. Eur. Hippolyt. 1272.

91. δώροις Guelph. Flor. Ald. Rob.

94. χρίματος Med. Rob. χρήματος Ald.

95. Blomfield. se intelligere negat, quid sint unguenti ἄδολοι παρηγόριαι, ideoque hunc versum aut post v. 93. vel post v. 98. ponendum suspicatur. Sed satis bene hoc explicat Schütz.: *olei casti mollibus sincerisque fomentis*, et Humboldt.: *von des heiligen Oels süssschmeichelndem Duft.*

96. μηχόθεν Rob.

97. λέξ' ὅτι καὶ Ald. λέξ' ὅτι καί σοι Turn. λέξον θ' ὅ τι σοὶ Blomf. propter sequens τε; id tamen saepius post participium ab Aeschylo infertur, ut Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει. ibid. 550. ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ θανόντες, nam quod Blomf. ibi constructionem hujusmodi esse ὡς ληφθῶσιν δόλῳ τε καὶ ταὐτῷ βρόχῳ, id falsum esse et ordo verborum arguit, et sequens θανόντες, quod ille dolose omisit. Conf. Herm. ad Aristoph. Nub. 180. et ad Viger. 772.

98. εἰπεῖν pro αἰνεῖν Farn. Vict.

100. νῦν ἔσθ' ὅτε μὲν κακόφρων Guelph. νῦν εὖθ' ὅτε κακόφρων Ald. (in Turn. vulgata est, falso ex ea ἔσθ' ὅτε τοτὲ μὲν laudat Buttler.) hinc jam in Comment. Aesch. p. 25. suspicatus eram, aliam latere lectionem ἢ νῦν ἔσθ' ὅτε κακόφρων τελέθει, quam tamen vulgatae praeferre non ausim, nisi aliae accesserint auctoritates.

101. ἀγανὰ φαίνεις Med. Guelph. Turn. ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανεῖσ' Rob. ἀγανὰ φαίνουσ' Farn. Vict. Stanl. Glasg.

Ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
Τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

Schütz., quod ita explicarunt, ut ἀγανὰ cum ἐλπὶς construerent, φαίνουσα autem intransitive dictum putarent, hoc sensu: *fausta spes ex sacris elucescens.* Quod quum fieri non posse recte putarent Both. et Blomf., ille ἀγάν' ἀμφαίνουσ' reposuit, hic ex Buttleri emendatione ἀγανὰ σαίνουσ' dedit. Sed vulgatam tuetur etiam Wunderlich. obss. critt. p. 100., qui tamen verbi φαίνειν usum ita explicat, ut supplendum sit φαίνουσα ἀγανὰ οὖσα., in quo verum vidit Wunderlichius, quamquam refragante Seidlero ad Eur. Electr. 1231., sed probavit illius sententiam Herm. ad Soph. Antig. 467. Nam quemadmodum pro φαίνω ἐμὲ ποιοῦντα dicendum est φαίνω ποιῶν (ut οἶσθα δοὺς Soph. Oed. R. 1135.), ita non φαίνω ἐμὲ ἀγαθὸν ὄντα dicitur, sed φαίνω ἀγαθὸς ὤν, et omisso participio verbi εἰμί (ut εὔσημον γάρ οὔ με λανθάνει Aeschyl. Suppl. 695.) φαίνω ἀγαθός; hinc sensu intransitivo positum videtur, quamquam non est. Sic adjecto participio φαίνω et similia dicuntur Soph. Antig. 20. δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. ibid. 242. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον. Electr. 1350. πῶς οὕτω πάλαι ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; Aj. 466. δηλώσω πατρὶ, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς. ibid. 865. ἁνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς. Omisso autem participio verbi εἰμί, ut nostro loco Eur. Electr. 1230. ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες. Soph. Antig. 467. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρός. In hunc numerum Wunderl. non referre debebat nostri Prometh. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε, et Eur. Bacch. 184. Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός, nam πέφηνα, ut solent ejusmodi perfecta, revera intransitivam vim habet, ut Sophocl. Oed. Col. 319. 1219. ed. Reis. El. 636. ed. Herm. Eur. Iph. Aul. 973. Troad. 615. Ion. 978.

102. ἄπλειστον Med. (teste Blomf.) Guelph. Ald. Rob., unde Blomfield. suspicatur poetam scripsisse φροντίδα πλείστην.

103. τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. τὴν θυμοβόρον λυποφρένα Farn. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Vict. Cant. Stanl. τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην ex emendatione Pauwii Glasg. probante Buttlero. τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης Herm. ad Aristoph. Nub. 180. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην ex Heathii emendatione Schütz. et Blomf. τὴν θυμοβόρον λιπόχροιον Both. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Herm. ad versionem Humboldt. τῆς θυμοβόρου φρενολύπης vir doctus in Annal. Heidelberg. pag. 1219. Mihi quidem, variis librorum lectionibus inter se comparatis, certissimum videtur, latere vocabulum aliquod novo modo compositum, quod corruptas illas lectiones pepererit. Verosimillimum igitur videtur, legendum esse τὴν θυμοβόρον φρενολύπην, interim recepi eam lectionem, quae a libris minus quam reliquae discedit, et sensum satis commodum praebet.

Κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
στρ.
Ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
Πειθὼ μολπὰν,
Ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν,
Ὅπως Ἀχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
Ξύμφρονα ταγὰν,
Πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,

---

104. In Aristoph. Ran. 1276., ubi Aeschylus hunc versum recitat, ὅσιον pro ὅδιον legitur, quam lectionem Asclepiadi deberi, tradit Schol. ad eum locum.

105. ἐντελέων ex emendatione Stanleji, Casauboni et Heathii dederunt Schütz. Both. Blomf. probante Orell. p. 195., sed mutationis necessitatem non video; probum enim sensum praebet librorum omnium lectio ἐκτελέων, *virorum excellentium.* — καταπναίει Guelph. καταπνεύει Fl. Farn. καταπνέει Rob. Turn. Vict. Glasg.

107. Vulgata editoribus sensu carere visa est, quare Heath. conjecit ἀλκὰν σύμφυτον, ἰὼν, Schütz. dedit ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰέν· Both. ἀλκὰν ξύμφυτον αἰέν. Blomf. πειθῶ μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, αἰών: Sed vulgatam recte explicasse videtur Voss. cur. crit. p. 15. sq.: *quamvis senex sim, adhuc tamen divinitus immissa cantum inspirat fiducia; adhuc aetas vires (ad canendum) subministrat.*

109. ἥβαν libri omnes et Schol.; item lect. vulg. in Aristoph. Ran. 1311., ad quem locum Schol. ἀκμήν legisse videtur, sed ἥβας ex emendatione Stanleji et Casauboni Glasg. Schütz. Blomf. idque sensu postulante recepi, quia idem praebent Aristophanis codd. Rav. et Borg. duoque Brunckii, in quorum altero glossa ἀκμῆς adjecta est. Both. ἀκμᾶς dedit, Blomf. ἀκμήν veram lectionem putat, uterque male. — Ἑλλάδος est adjectivum, v. interpp. ad Greg. Cor. p. 108. ed. Schaef.

110. τὰν γᾶν Med. Ald. Rob. τὰν γὰν Guelph. ταγᾶν Turn. ταγὰν Farn. Flor. Vict. Stanl. Glasg. Schütz. Both. ταγὸν Blomf., quia ταγὰν primam corripere putat; sed ταγὸν ferri non potest ad δίθρονον κράτος relatum, neque intelligi potest, cur Aeschylus, qui ταγός prima longa usurpavit, non eodem modo ταγή dicere potuerit, nihil enim probant, quae affert Blomfield., Aristoph. Lys. 105. Aeschyl. Eum. 296.

111. πέμπῃ Rob. Vict. — ξὺν Vict. et recentiores omnes, sed σὺν Guelph. Ald. Rob. Turn. et Aristoph. l. l., quare hoc recepi. — δορὶ δίκας πράκτορι Guelph. Farn. Turn. Vict. δορὶ δίκας πλάκτορι Ald., sed δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι Aristoph. Ran. 1316., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf. δίκας, quod metro adversatur, ex

Οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν ὁ κελαινὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας
Φανέντες ἴκταρ
Μελάθρων, χερὸς ἐκ δορυπάλτου,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
Βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
Βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
ἀντ.

---

glossa irrepsisse ostendit Schol. explicatio *τῷ δίκην εἰσπραξομένῳ.*

113. *νέων* Ald.

114. *ἀργείας* Guelph. Ald. *ἀργίας* rell. omnes. — Schütz., cui metrum hujus versus laborare videbatur, antistrophico quoque mutato tacite dedit *ὅ τε τοὐξόπιν ἀργός*, sed nihil mutandum est, *ἀργίας* enim per synizesin bisyllabum est, cf. Commentar. Aeschyl. p. 26. sqq. De qua re male dubitans Blomf. *ἀργᾶς* scripsit, quod nihil est.

115. *οἱ φανέντες* Flor.

116. *δοριπάλτου* Turn. Vict. et recentiores, sed *δορυπάλκτου* Guelph. *δορυπάλκτου* Ald. *δορυπάλτου* Med. Flor. Farn. Rob., quod recte praetulit Blomf. — *χερὸς ἐκ δορυπάλτου* est *parte dextra.*

117. *πάμπρέποις* vulg. *παμπρέποισιν* Flor. *παμπρέπτεσιν* Farn. *παμπρέπτοις* ex emendatione Abreschii Glasg. Schütz. Both. Blomf. omnino recte, postulante metro. — *ἕδραις* Farn. *ἕδραισιν* Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. *ἕδραισι* recepi.

118. *βοσκομένην* Farn. — *ἐρ' ἰκύματα* Ald. *ἐρικύματα* Med. Phil. Guelph. Rob. Turn. *ἐρικύμονα* Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, Triclinii et Stephani, sed vera et a Schol. confirmata, quare recentiores recte receperunt; falsa enim terminatio vocis *ἐρικύματα* ex sequente *φέρματα* nata videtur. — *φέρβοντο* Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, pro *φέρβατι*, quod teste Buttlero ex confusione litterarum *β* et *μ* in Med. legitur; sed secundum Blomf. Med. et Phil. exhibent *φέρματα*, veram autem lectionem *φέρματι* habent Guelph. Ald. Rob. Turn.

119. *βλαβέντα* ex constructione *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, quod jam vidit Schol., refertur ad *λαγίναν γένναν*, quasi praecessisset *λαγωὸν*, cf. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1072.

120. *αἴλινον* semel Flor. — *τόδ' εὐνικάτω* Ald.

121. *δύω* Ald. Rob. — *λήμμασι* Flor. — *πιστοὺς* emendat Lobeck. ad Soph. Aj. 151., probante Schütz., sed ita loci sensus pervertitur, *δισσοὺς* enim est *dissentientes*; cf. Herm. ad Soph. Electr. 635., quare non melius fecit Blomf., qui Canteri emendationem *δισσοῖς* in textum recepit.

122. *Ἀτρεΐδας* auctore Monkio Blomf. recte pro vulgat.

Ἀτρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
Πομπούς τ' ἀρχάς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας

Ἀτρείδας, ad amussim enim hic versus strophico respondet; sic *Τηρεῖας* Suppl. 58. cf. Elmsl. ad Eur. Med. 806. — Blomfield. male comma ante *μαχίμους* posuit. — *λογοδαίτας* Med. Phil. Ald. Rob. Turn. *λαγαδαίτας* Farn. Vict.

123. *ἀρχὰς* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. *ἀρχοὺς* Farn. Vict., quod male recepit Glasg. *ἀρχὰς* de Atridis dictum est, ut v. 110. *ταγὰν* et Eur. Phoen. 987. *λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε.* Sensus autem est: *quum Atridas dissentientes videret, agnovit leporis epulatores et expeditionis duces, i. e. intellexit, hos illis significari.* Quod quum non intelligeret Schütz., male emendavit: *πομποῖς δ' ἀρχοῖς οὕτως εἶπε.*

124. *οὕτω δ' οὖν εἶπε* Flor. Schützii prava emendatio ad versum praecedentem allata est.

125. *αἱρεῖ* emend. Elmsl. ad Eur. Med. 888., quem sequitur Blomf., sed quamquam exempla ab eo allata *αἱρεῖ* etiam dici potuisse ostendunt, non tamen *ἀγρεῖ*, in quo libri omnes consentiunt, non potuisse dici convincunt. De praesente pro futuro posito vid. quae ad Choeph. 543. monebuntur.

128. *πρόςθετα* Pauw. Heath. male. — *δημιοπληθῆ* Ald.

129. *μοῖρα λαπάξει* Farn., idque ex emendatione proposuit Elmsl. ad Eur. Med. 888. et recepit Blomf., sed quamquam *λαπάζειν* noster usurpavit Sept. Th. 47. et 513., hoc tamen loco homericam formam consulto praetulisse videtur.

130. *οἷον* Ald. Rob. Vict. *οἶον* Farn. Turn. Schol., quod quamquam alibi hac significatione (*μόνον*, *tantum*) non legitur, recte tamen receperunt Glasg. et Schütz., sensus enim postulat. — *ἄτα*, quod in libris omnibus legitur (*ἅτα* Ald.), repugnante metro retinuerunt Glasg. et Schütz. *ἅσα* emendavit Burnejus probante Elmslejo ad Eur. Med. 240., sed sensui multo aptius et librorum lectioni similius est *ἄγα*, quod Hermannus proposuit ad calcem versionis Humboldt. et in Elem. metr. p. 704., idque cum Blomf. recepi.

131. *κνεφάσειε* Farn. — *προτυπὲς* Guelph. Ald. Turn. *προτυφθὲν* Farn. *προτυπεῖσα* dedit Schütz., quod ad *ἄτα* referatur et significet calamitatem erumpentem. Sed *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας* est: Graecorum

Στρατωθέν. Οἴκῳ
Γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
Πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
Αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδ.

---

exercitus ejusque duces (servitutis frenum Trojae impondituri), *qui jam antea violati sunt*, i. e. qui jam ante discessum Deorum invidiam sibi contraxerunt, peccato ab Agamemnone in Dianam commisso, quod tamen nusquam disertis verbis exprimitur, sed sub imagine leporis ab aquilis lacerati latet.

132. *στρατωθὲν* Med. Phil. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. *στρατευθὲν* Turn. Vict. et recentiores, sed recte illam plurimorum et optimorum librorum lectionem revocavit Blomfield., nam *στρατευθέν* nihil prorsus est, et passiva vox non esse potest, nisi verbi activi *στρατόω*. — *οἴκτῳ* ex conjectura dedit Schütz., quod recepit Both., *οἴκοι* legere videtur Humboldt., qui vertit: *Heim den geflügelten Hunden des Vaters bleibt Groll Artemis tragend.* Sed nulla mutatione opus videtur, si locus ita explicatur: *domui enim et genti Agamemnonis infesta est Diana propter alatos patris canes*, i. e. propter scelus ab Agamemnone commissum. Dativum causae significandae saepe inservire demonstrarunt Markl. ad Eur. Suppl. 304. Brunck. ad Soph. Antig. 1219. Heind. ad Plat. Gorg. p. 146. — *ἔπι, φθόνος* Ald.

134. *πτανοῖς* Flor. Farn. *πτανοῖσι* Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. invito metro. *πτανοῖσιν* Med. — *κυσὶν* Med. Rob.

135. *πτάων καθυομένοισιν* Ald. *πτῶκα θυομένοισιν* Farn. Turn. Vict. *πτᾶκα θυομένοισιν* Rob., unde recte *πτάκα* Glasg. et rell.

136. *ἀετῶν* Glasg. Blomf. sine libris.

137. *αἴλινον* semel Flor. — *τόδ' εὐνικάτω* Ald.

138. *τόσσων* Guelph. Ald. Rob. *τόσσον* Med. Turn. Vict. *τόσον* Flor. Farn. et sic Schütz. Blomf. *δὸς, ὅνπερ* emendavit *Feder. comment. in Agam. carmen epodicum primum* p. 23., sed librorum lectionem *τόσσον* revocare non dubitavi, quum *τόσσον* legatur Soph. Aj. 184., *ὅσσον* Eur. Suppl. 59. *ὅσσα* Eur. Troad. 785. Soph. Philoct. 508. neque *μέσσος* et *ἔσσομαι* tragicis denegaverim, cf. Erfurdt. ad Soph. Antig. 1208. ed. min. Meinek. quaest. Menandr. p. 31. Sensus autem est: *Diana, quamquam tantopere* (ut versibus praecedentibus dictum erat) *ferarum foetibus favet, tamen faustum exitum nos exspectare jubet.* — *ἄφρων καλὰ* Ald. *ἄφρων καλαδρόσοισιν* Turn. *εὔφρων καλὰ* Med. Guelph. Rob. *εὔφρων ἁ καλὰ* Farn. Vict., ex emendatione, ut videtur, quam receperunt recentiores omnes, recte, ni fallor, favet enim et sensus et metrum, Blomf. tamen *ψακάλοις* reponendum su-

Δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων,
Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
Τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
Δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

---

spicatur, vix recte. ἁ καλὰ notum est Dianae epitheton, vid. Feder. p. 9.

139. δρόσοισιν Med. Philelph. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. δρόσοις Farn. et sic male, plurimorum librorum lectione posthabita, Schütz. et Blomf. metri, ut videtur, causa, de quo propter corruptam vocem sequentem judicare non poterant; ν autem ἐφελκυστικόν, quod propter vocem sequentem, quae vulgo male a vocali incipit, additum est, omisi. — αέλπτοις Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀέπτοις Flor. ἀέπτοισι Farn. Vict. et sic legit Schol. idque receperunt recentiores omnes, sed in eo explicando multum frustra sudarunt; nam quas Schol. dat explicationes: τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις et τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι, earum neutra ulla analogia nititur. Hinc ἀέφθοισι emendavit Pauw., ἀπτηοὶ Heath. ἀλέπτοις *ovo nondum exclusis* Blomf. Sed locus eodem modo mihi sanandus videtur, quo Suppl. 90. restitui, nam *ΛΕΠΤΟΙΣ* nihil est nisi *ΛΕΠΤΟΙΣ*, altera autem lectio ἀέλπτοις ex hac correctione $\overset{\lambda}{\alpha}\epsilon\pi\tau o\iota\varsigma$ nata est. Haec emendatio (qua succurritur etiam librorum lectioni δρόσοισιν pro δρόσοις, quae metrum pessumdaret, si ἀέπτοις verum esset) tam certa mihi videtur, ut eam receperim; in genere enim masculino vix quisquam, puto, haerebit. — ὄντων libri omnes, praeter Rob., ubi ὀλτων (sic, sine spiritu) legitur, et Flor. Farn., in quibus vocabulum omittitur. λεόντων emendavit Stanl. ex Etymol. M. p. 377. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, procul dubio recte, et receperunt Glasg. Schütz. Both. et dubitanter Blomf.

141. ὀκρικάλοισι Guelph. Ald. ὀβρικάλοις Flor. Farn. — τερπνὰ δὲ τούτων dedit Blomfield., qui post ὀβρικάλοισιν punctum posuit et versum finivit, sensum pervertens. Idem δὲ inseruit Lachm. de chor. syst. p. 56.

142. αἰτῶ Schütz. probante Buttlero, sed nulla mutatione opus esse videtur: *Diana postulat, ut tanquam faustum omen interpreter avium apparitionem.* Si quid mutandum esset, praeferrem αἰνεῖ, quod legisse videtur Humboldt — κράναι Med. (teste Blomf.) et Ald. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. φάναι Vict. Schol., sed κρᾶναι Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Turn., quod sensu postulante cum Blomf. recepi.

143. κατάμορφα Rob. — φάσματα τῶν στρουθῶν Flor. Farn. Vocabulum στρουθῶν omisit Blomf. jubente Porsono Adversar. p. 138. ed. Lips., qui illud ex Il. B, 311. interpolatum putat, et versum in φάσματα finiens numerum corrupit. Mihi quidem hac una de causa in illo vocabulo offendendum vide-

Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας
Ἀπλοίας τεύξῃ,
Σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν᾽, ἄδαιτον,
Νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. μίμνει
Γὰρ φοβερὰ παλίνορτος,
Οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε
Μόρσιμ᾽ ἀπ᾽ ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·

---

tur, quod metro dactylico officit, quod neminem editorum ante Blomf. animadvertisse miror. Sed utrum in alius vocabuli locum ex glossemate irrepserit, an excusari possit exemplis illis, quae attulit Herm. El. metr. p. 47., viderint acutiores. *φάσμα στρουθῶν* dedit Lachm. p. 56.

144. *ἴηον* Ald. Turn. *ἴκιον* Rob. — *καλῶ* Blomf. auctore Burnejo, sed v. Lobeck. ad Soph. Aj. 427.

145. *ἀντὶ πνόους δειναοῖς* Ald. — *ἐχενηΐδας* vulg., quod cum Blomf. metri causa contraxi. — *ἐχενηΐδας χρονίας* Farn.

146. *ἀπλοΐας* Ald. Rob. *ἀπλοΐδας* Flor. Farn.

147. *σπαρδομένα* Guelph. *σπευδομένα* Ald. Turn. — *θυσίαν ἑτέραν* est *sacrificium infaustum*, de qua voc. *ἕτερος* vi cf. Valck. Diatrib. p. 112. Feder. comment. p. 49. Loquitur autem de Iphigeniae immolatione.

148. *τέκτωνα* Rob. — *οὐδ᾽ εἰσήνορα* Ald. — *τέκτονι σύμφυλον οὐ δεισήνορι* dedit Schütz. contra metrum et sensum, qui hic est: *sacrificium infaustum, quod efficiet jurgia inter cognatos* (Agamemnonem et Clytaemnestram), *virum* (Agamemnonem) *non timentia.* Adjectiva enim *σύμφυτον* et *δεισήνορα* per hypallagen transposita sunt, quum deberent cum *νεικέων* jungi, ut supra 49. *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων*, Choeph. 183. *ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.* Eur. Herc. fur. 447. *γραίας ὄσσων πηγάς.* cf. Blomf. glossar. ad h. l. — *μῆτιν* vel simile quid post *δεισήνορα* excidisse putat Lachm. p. 56., qui *μίμνει* ad versum sequentem trahit, et *ἁ* post *γὰρ* inserit; haec omnia sine causa.

149. *γὰρ* deest in Flor. Farn. — *παλινόρσιος* Med. (teste Blomfield.) *παλίνορτος* Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. *παλινόρσος* Turn. Vict. et recentiores omnes, sed revocavi eam formam, quam libri optimi et plurimi tuentur, cf. Etym. M. p. 648. *παλίνορσον* suspicatur Schütz., probante Voss. cur. Aeschyl. p. 16., quod ad Agamemnonem referatur; sed non de sola Clytaemnestrae ira sermo esse videtur, sed respici simul ad priores Pelopidarum caedes, ut sensus sit: *manet semper denuo resurgens ira liberorum ultrix.*

150. *μνάμην* Ald. Turn.

151. *ἀπέκλαιξεν* Med. Guelph. Ald.

152. *οἶκος* Flor.

Τοῖς δ' ὁμόφωνον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεὺς, ὅςτις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. α'.
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τοῦτό νιν προςεννέπω.
Οὐκ ἔχω προςεικάσαι,
Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
Πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
Οὐδ' ὅςτις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α'.
Παμμάχῳ θράσει βρύων,
Οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν,

---

153. *ὁμόφρονον* Ald. *ὁμόφρων ὤν* Turn.

155. *εἰτὸ δ'* Rob. — *τόδε* idem est accusativus, qui v. 157. *τοῦτο*, cf. Herm. ad Vig. pag. 737. ad Eur. Hecub. p. 121. — De metro v. Herm. El. metr. p. 661. De tota hac Jovem invocandi ratione cf. Victor. var. lect. XIII, 2. Heind. ad Plat. Cratyl. 38. et quos laudat Blomfield., Eur. Melanipp. fr. 1. Bacch. 220. Danaae fr. 1. et Troad. 884.

157. *τοῦτον* Guelph. Ald.

158. *οὐκ ἔχει τις εἰκάσαι* Schütz. propter vocabula *πλὴν Διός*, quae non intellexit.

160. *Δία* Ald. Turn. — *τόδε μάταν* vulg. contra metrum et sine sensu. *εἴγε μάταν* Farn. — Schütz. dedit *εἰ τόδ' ἐμᾶς*, et ex hac emendatione atque illa, quae ad v. 158. allata est, locum ita vertit: *Nemo enim possit decernere, etiamsi omnia perpendat, praeter Jovem, utrum hoc meae curae pondus vere oporteat abjicere.* *εἰ τὸ μάταν* dedit Glasg. idemque proponit Herm. ad vers. Humboldt., quod metro quidem succurrit, sed qui sensus insit non video, neque intelligo, quae ad illud explicandum profert Orell. p. 196. *πλὴν* adverbialiter capiunt, et genitivum *Διὸς* a *προςεικάσαι* pendere faciunt Humboldt. et Salzmann. observ. in Agam. p. 5., quod vix probandum. Blomf., qui item *τὸ μάταν* edidit, locum satis inepte ita explicat: *non enim alium titulum comparando assequi possum, omnibus perpensis, praeterquam hunc Jovis, si revera inutile conjecturae onus excutere licet;* sed *ματᾶν* legere malit. Mihi quidem non dubium videtur, quin illud *τόδε μάταν* corruptum sit, sed medelam non habeo; hoc tamen certum videtur, comma, quod vulgo post *ἐπισταθμώμενος* ponitur, delendum esse, ut haec jungantur *πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός*, deinde *ἀπὸ φροντίδος ἄχθος βαλεῖν* dictum esse pro *φροντίδος ἄχθος ἀποβαλεῖν*.

161. *ἐτυτήμως* Guelph. Ald.

164. *οὐδὲν λέξαι* Guelph. Flor. Ald. Rob. Turn. Glasg. *οὐδέν τι πλέξαι* Farn. Vict. quae quum metrum respueret, *οὐδὲν ἂν λέξαι* emendarunt Schütz, Both., Herm. ad Humboldt. et Blomf.,

Ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. β'.
σαντα, τῷ πάθει μάθος
Θέντα κυρίως ἔχειν.
Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
Μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ- ἀντ. β'.
βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν,
Μάντιν οὔτινα ψέγων,

---

cujus sensum explicat Herm. ad Vig. 756. Recepi et ego, quamquam an non verum sit dubito. *οὐδὲν ἂν δεῖξαι (δείξαι)* suspicatur Blomf. Vulgarem hanc optativi formam tragicis non inusitatam esse, demonstravit Erf. ad Soph. Antig. 410. ed. min.

165. *ἐπεί τ'* Ald.

168. *φρονῶν* Rob.

169. *φρονεῖ* Ald. — *βροτοῖς* Rob.

170. *τῷ πάθει μάθος* Med. Farn. Ald. Rob. Turn. *τῷ πάθει μαθὼν* Vict. *τῷ πάθει μάθος* (η) *θοις* Guelph. *τῷ πάθει μάθο* Flor. *τὸν πάθει μάθος* correxerunt Glasg. Blomf. *τὸν πάθη μάθος* Schütz. Sed librorum omnium lectio *τῷ* retinenda est, participium enim *θέντα* pendet a participio *ὁδώσαντα*: *qui sapere mortales docet, efficiens, ut ex malo prudentiam capiant.* Sic infra v. 582. *εὐφημοῦντες — κοιμῶντες φλόγα qui acclamabant exstinguentes flammam.*

172. *ἐνθ'* Ald. Rob. — *πρὸς καρδίας* Turn.

174. De articulo ad *σωφρονεῖν* omisso v. Herm. ad Vig. p. 703.

175. *βιαίω* Rob. *βίαιος* Turn., quod recepit Blomfield., qui tamen suspicatur *βιαίῳ — ἡμένῳ*. Schütz. *βίαια* dedit, quod prorsus sensu caret, sed nihil mutandum est: *Deorum haec est gratia, potenter sublimi transtro insidentium.* Similiter Soph. Aj. 244. *θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον.*

177. *τόδ'* Schütz. typothetae errore.

178. *ἀχαιϊκῶν* Flor. Farn. Ald. Rob. Schütz., sed recepi reliquorum librorum lectionem *ἀχαϊκῶν*, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. Herm. de emend. gr. p. 37. Lobeck. ad Phrynich. p. 39 sqq.

179. *οὔτινα ψέγεν* vel *οὔτιν' ἔψεγεν* legi vult Blomf., quod nimis longe absit apodosis, sed ita sensus perverteretur.

Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. γ'.
Κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
Βροτῶν ἄλαι,
Νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
Τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
Ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
Χείματος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πρόμοισι
Μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
Ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
Βαρεῖα δ', εἰ

---

180. ἐκπαίοις Ald. — τύχεσι Ald. τείχεσι Turn. τύχαις Flor. — συμπνέει Farn.

181. ἀπλοίω Ald. ἀπλοΐᾳ Farn. — κεναγεῖ Ald. Turn.

182. ἀχαιϊκὸς Farn. Ald. Rob. Turn. Schütz. vid. v. 178.

184. τόπος Ald.

188. ναῶν καὶ libri omnes. νεῶν τε καὶ metri causa Glasg. Schütz. Blomf., qua mutatione non opus foret, si in antistrophico δαΐξω bisyllabe legi posset; cujus rei quum exemplum non exstet, a me quoque emendatio illa recepta est.

παλίμμ

189. πολυμήκη Flor.

190. τριβᾷ suspicatur Blomf., cujus nulla est necessitas. — Ἄργεος Schütz. metri causa, sed nihil mutandum est.

191. ἐπειδὴ καὶ Rob.

192. ἄλλο τι Schütz. propter antistrophicum, ad quem vid.

193. πρόμοισιν Rob. Blomf.

194. ἔκλαγξεν Glasg. Blomf. pro vulg. ἔκλαγξε.

195. ὅς τε Ald. ὥς τε Turn. — μάκτροις Rob.

198. φρωνῶν Ald. De εἶπε φωνῶν v. Lobeck. ad Soph. Aj. 756.

199. πείθεσθαι vulg. πιθέσθαι Turn., quod recte receperunt Pauw. Glasg. Schütz. Both. Blomf.

Τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
Ῥεέθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας·
Τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
Πῶς λιπόναυς γένωμαι,
Ξυμμαχίας ἁμαρτών;
Παυσανέμου γὰρ θυσίας
Παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, *στρ. δ'.*
Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
Ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν

---

202. *παρθενοσφάγοις* Flor. *παρθενοσφάγοισι* Vict. Glasg. Schütz., sed *παρθενοσφάγοισιν* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf.

203. *ῥείθροις* invitis libris omnibus Glasg. Schütz. Blomf. metri causa, sed nihil mutandum esse docuit Herm. El. metr. pag. 233. — *πατρῴοις* Guelph. Ald. — *πέλας βωμοῦ* Blomfield. propter strophicum, ad quem v.

204. *ἄνευ κακῶν* pro adjectivo positum est, ut Soph. Antig. 4. *ἄτης ἄτερ.*

205. *τί τῶς* Ald. Turn. *τί; πῶς* Rob. Vict. Perspicuum est, vitium librario deberi, cujus oculi in versus praecedentis initium aberraverant. — *λιπόναυς τε* Guelph. Ald. Rob. Turn. *λειπόναυς τε* Vict. *λιπόναυς δὲ* Schütz., qui propterea strophicum mutavit, sed *τε* ex vocabuli sequentis syllaba prima natum est. Veram lectionem *πῶς λιπόναυς γένωμαι* habent Farn. Glasg. Blomf.

209. *ὀργαὶ* Rob. *ὀργᾶ* Ald. Turn. *αὐδᾷ* Farn., quam lectionem etiam Schol. habet. Variis modis hunc locum tentarunt interpretes; *ἐπιθυμεῖ Ἄρτεμις* correxerunt Pears. Casaubon. Stanl. et Ruhnk. ad Tim. pag. 194. et, ut reliquos praetermittam, *ὀργᾷ* in *ἀρχὰς* mutavit Schütz.; *ὀργᾷ* pro verbo habuisse videtur Humboldt. Sed vero simillima est ratio Vossii cur. Aesch. p. 10. a Blomfield. quoque probata, qui *ὀργᾷ περιόργως* dictum putat, ut *πικρῶς ὑπέρπικρον* Prom. 946.

210. *γὰρ εὖ εἴη* Flor. Farn.

211. Haec stropha vulgo usque ad v. 223. continuatur, quo sequentia turbata sunt. Veram horum versuum dispositionem primus vidit Hermannus, quem sequitur Humboldt., et Elmsl. in Censura Edinensi T. XVII. p. 221., quem sequitur Blomf. Utriusque ratio paucis quibusdam versibus, qui aliter distributi sunt, exceptis, eadem est.

212. *δυσεβῆ* Flor.

213. *ἀνίερόν θ' ὅθεν* Turn. — Loci, qui sequitur difficilis est explicatio; vulgo enim post *βροτούς* interpungitur, quare Schützius (nam Pauwium, Ar-

Τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
Βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
Τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
Ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς
Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν,
Καὶ προτέλεια ναῶν·
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'.
Παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
Ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.

---

naldum, Heathium praetermittere licet) verba τόθεν — πρωτοπήμων in parenthesi dicta, et apodosin a vocabulo ἔτλα incipere putat, hoc sensu: *postquam vero rex necessitatis jugum subiit, tum sane mutationem animi spirans impiam (unde ille ad quidlibet audendum promptos fieri solere mortales sero intellexit etc.) ausus est*, inauditam fingens verbi μεταγιγνώσκειν significationem. Bothius eadem parenthesi posita βροτὸς emendavit: *unde ad quidlibet audendum promptus fieri mutatis mentibus mortalis solet*, quod minus displicet, et Orellio quoque in mentem venit. Novam viam inierunt Hermann. ad Humboldt. et Blomf., qui ante βροτοὺς interpunxerunt, ut a τόθεν incipiat apodosis; male tamen Blomf. τὸ παντότολμον subjectum fecit: *exinde audacia sapientiam exuit*, melius ex Hermanni sententia: *exinde mutato consilio decrevit audacissimum facinus suscipere*. Quae ratio etsi ita probabilis mihi videtur, ut in textu eam secutus sim, tribus tamen incommodis laborat; primum enim vocabuli τόθεν vis demonstrativa, quamquam analogia non caret (ut τό pro τοῦτο et similia sexcenties apud tragicos), exemplis tamen destituta est, deinde tautologia in his esse videtur: φρενὸς πνέων τροπαίαν — τόθεν μετέγνω, postremo libri omnes in βροτοῖς consentiunt; quare adhuc dubius haereo.

214. τὸ πάντολμον Turn. Vict., sed τόπαν τότολμον Ald. τὸ ταντότολμον Rob. τὸ παντότολμον Farn. et ~~var. lect.~~ ap. Steph. et sic poscente metro recentiores omnes.

215. βροτοῖς libri omnes. βροτοὺς Schütz. Herm. Blomf.

216. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 254.

218. γυναικοποίνῳ πολέμῳ ἀρωγὸν Turn. — Accusativum ἀρωγάν explicat Herm. de ellips. et pleon. p. 173. in Mus. ant. stud. vol. I. et Matthiae Miscell. phil. vol. II. p. 7.

219. προτελείῳ Guelph. Ald. Turn. — καὶ ναῶν προτέλεια metri causa Schütz., quippe qui strophas male distribuit, ut supra dictum est.

220. καὶ metri causa omisit Schütz., qui hunc versum ad stropham pertinere putabat.

221. αἰῶνα παρθένιον vulg. αἰῶνά τε παρθένιον Stanl. et Schütz. metri ignari. αἰῶνα παρθένειον Flor. Farn., quod postulat metrum. τ' in fine recte addidit auctore Elmslejo Blomf. et sensus et metri causa.

222. δὴ post ἔθεντο auctore Heathio inseruit Schütz. metri

Φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν,
Δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
Πέπλοισι περιπετῆ, παντὶ θυμῷ
Προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
Τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
Φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. έ.
Κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα,
Ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
Ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
Πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
Θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
Πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
Ἔμελψεν. ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς

---

sui causa. — βραβεῖς Flor. Farn., quod recepit Blomf., quia altera scriptura non sit aevi Aeschylei, male.

223. φράσε Flor. Turn. δ' ἐν ὅσσοις Farn. — Hinc Glasg. Schütz. antistropham quartam incipiunt.

224. χειμαίρας Guelph. Ald. Rob. — ὕπερθεν Vict.

225. περιπετεῖ Ald. — παντὶ σθένει Schütz., verae versuum distributionis ignarus.

226. προνοπῆ Rob. — βαλεῖν Farn. — ἀέρδειν Flor.

227. καλλίπρωρον Guelph. Ald. — φυλακαγκατασχεῖν Ald. φύλαx' ἀγκατασχεῖν Turn. φυλακᾷ suspicatur Blomf., sed nihil mutandum est, φθόγγον ἀραῖον est accusativus, quem vocant, absolutus usitatissimus. — Schütz. metri imperitus haec ita deformavit: στόματος δὲ φύλακας τοῦ καλλιπρώρου φθόγγον κατασχεῖν ἀραῖον οἴκοις.

229. ἀναύδων Flor. — ἀναύδῳ τε μένει Schütz. metri sui causa.

230. δ' omittit Farn. — χέουσ' Vict. et recentiores, sed χέουσα Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum requirit.

231. ἔβαλ' vulg. ἔβαν Ald. ἔβαλλ' Rob. Turn., quod cum Blomf. metri causa recepi. — ἕκαστον ἔβαλε transposuit Schütz.

233. πρέπουσσα Ald. — δ' Schütz. tacite et sine libris. — προσενέπειν Schütz. metri sui gratia.

236. ἔμελθεν Guelph. Ald. Rob. ἔμελλεν Turn. ἔμελψεν Vict. Glasg. Schütz. Blomf. hoc sensu: *quum saepe in patris coenaculis cecinisset et patris felicitatem celebrasset*, cujus nexum non video. Herm. ad Humboldt. ἔμελθεν in ἔμιχθεν mutandum putat, et hunc sensum exprimit: *colloqui voluit, ut antea, quum saepe in patris aedibus convenissent*, qui verbis non inest. Sequentibus autem versibus idem putat Iphigeniae animum ad mortem paratum, qua patris gloriam in bello Trojano parandam adjuvet, signifi-

Φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ε'.
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
Μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.
Τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω·

---

cari et *Ἅιδᾳ* forsitan pro *αὐδᾷ* legendum, quod admodum dubium est. Vir doctus in Annal. Heidelb. p. 1222. ita legit: *πρέπουσά θ', ὡς ὅτ' ἐν γραφαῖσι προσεννέπειν ἔμελλεν, ἐπεὶ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἁδμῆς πατρὸς τρίσπονδον φίλοις αἰῶν ὀπὶ πολλ' ἐτίμα.* Alius vir doctus in Ephem. Hall. 1822. p. 310. *ἐπεὶ* in *ὅπᾳ* (*quemadmodum*) mutari vult. Sed vitium in corrupto *ἔμελθεν* latet, quod donec codicibus sanatum erit, emendandi labor frustra impenditur. — *ἁγνᾷ* Schütz., qui ab hoc vocabulo stropham quintam incipit, et Blomf. sine causa. — *αὐδᾷ* Turn.

237. *τρίσπονδον* Stanl. Schütz., quod metro adversatur. *τριτόσποδον* Rob. — *εὐπόταμον* Flor. *εὔποτον* Farn. *εὔποτμόν τ'* auctore Elmslejo Blomf., quod sermo poeticus respuit, neque metrum postulat.

239. *οὐκ οἶδα γ' οὔτ' ἐννέπω* Schütz. perperam.

240. *ἄγραντοι* Ald. *ἄχραντοι* Turn.

241. *δίκα δὺς* Ald. Turn. — Hunc locum variis modis explicarunt interpretes. Schütz.: *justitia autem iis, qui mala perpessi sunt, seram ex damno sapientiam appendit.* Matthiae Miscell. phil. vol. II, p. 4.: *justitia ingruit in homines, ita ut futuro tempore, damnum ex injuste factis nacti, cognoscant, mala facinora non impunita manere.* Wunderlich. obss. critt. p. 60. *justitia hominibus mala patientibus, h. e. mala patiendo id, ut sortem futuram cognoscant, appendit.* Blomfield. autem, qui post *ἐπιῤῥέπει* interpungit, hunc sensum invenire videtur: *justitia illis, qui mala perpessa sunt, hoc tribuit, ut inde discant.* Mihi nexus sententiarum hic videtur: *Quae exinde* (post abreptam Iphigeniam) *facta sunt, et quae inde evasura sint, neque vidi, neque dico; timeo autem, ne ex Calchantis vaticinio mala eveniant. Justitia illis, qui mala passi sunt, futura adducit, ut cognoscant, sed ea praescire nolo; hoc enim idem est ac antea queri.*

243. *ἐπιγένοιτ'* Med. Rob. *ἐπὶ γένοιτ'* Guelph. *ἐπιγένοι τ'* Ald. *ἐπεὶ γένοιτ'* Turn. Vict. Glasg. — *ἂν ἡ λύσις* Med. Vict. *ἂν ἠλύσις* Turn. *ἂν ἠλύσις* Guelph. *ἀνηλύσις* Ald. *ἀνκλύοις* Rob. *ἂν κλύοις* Flor. Farn. *ἂν ἤλυσις* Glasg. — Schütz. metri imperitus dedit: *τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ οὔπω γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τὸ προστενάζειν.* Sed glossema aliquid huic versui inesse, metrum strophici docet; hinc Herm. ad Humboldt. legendum putat: *τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν.* Blomf.: *τὸ μέλλον, δ' ἐπεὶ οὐ*

Ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
Τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
Πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
Θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
Γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
Κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐάγγελος μὲν, ὥςπερ ἡ παροιμία,

γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Lachm. de chor. syst. p. 57.: *τὸ δὲ προκλύειν προστένειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν εἰ κλύοις, προχαιρέτω.* Hermanniana ratio reliquis probabilior est, certum autem auxilium a codicibus est exspectandum. — Ab hoc versu Schütz. antistropham quintam incipit.

245. *σύνορθον* Med. Rob. *σὺν ὀρθὸν* Guelph. Ald. Turn. *σύναρθρον* Vict. Glasg. Hermann. Blomf. *ξύναρθρον* Schütz. Sed injuria recentiores omnes illam optimorum librorum lectionem prorsus neglexerunt, quam si cum Victoriana comparaveris, patet *σύνορθρον* legendum esse, quod vel propter sequens vocabulum necessarium esse mox videbimus. — *αὔταις* Med. Farn. Vict. Glasg. *αὐταῖς* Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf., qui sic explicat, ut ad *τέχνας Κάλχαντος* referatur, sed hae nimis longe remotae sunt. *ἄταις* emendavit Schütz. *αὐτᾷ* sc. *δίκᾳ* Elmsl., sed facillima est emendatio Hermanni ad Humb. *αὐγαῖς*. Hoc tamen de diei radiis quisnam intelligere potest, nisi accesserit aliquid, quod de his sermonem esse significet? hinc unice verum mihi videtur *σύνορθρον αὐγαῖς* simul cum matutinis diei radiis.

246. *πέλοι* Rob. — *τούτοις* Vict. et recentiores, sed *τούτοισιν* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum poscit.

249. Per totam hanc scenam Chori partes in Ald. Turn. Vict. *Ἀγγέλῳ*, in Rob. *Φύλακι* tribuuntur. Chori personam recte reposuit Stanl., quem sequuntur recentiores.

250. *ἐπιφωτὸς* Ald. *ἐστὶν φωτὸς* Schütz.

251. *ἀρσένου* Guelph. Ald. Turn.

252. *εὐ δ'* Ald. *εὖ δ'* Turn. pro *σὺ δ'*. — *εἴ τι κεδνὸν* Marg. Ask. probante Buttlero et Blomf. sine causa.

253. *εὐαγγελλοῖσιν* Ald.

254. Clytaemnestrae hunc versum tribuunt Flor. Farn. Turn. — *σὺ δὲ* Blomf. sine causa. — *σιγῶντι* Flor. Farn.

255. Hunc versum Nuntio tribuunt Flor. Farn., *Φύλακι* continuat Rob.

Ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
Πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς φῄς; πέφευγε τοὖπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Χαρά μ᾽ ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γάρ; τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔστιν· τί δ᾽ οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα δ᾽ ὀνείρων φάσματ᾽ εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ᾽ ἦ σ᾽ ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παιδὸς νέας ὥς, κάρτ᾽ ἐμωμήσω φρένας.

---

257. *πεύσει* Glasg. Schütz. Blomf. invitis libris. — Huic versui Nuntii personam praefigunt Ald. Turn. Vict., deinde v. 259. personam Clytaemnestrae, et sic per totum hoc diverbium Chori loco Clytaemnestra, et hujus loco Ἄγγελος positus est.

259. *τοὖπος* Flor. *τὸ ὕπος* Farn. — *ἐξαπιστείας* Ald.

260. *ἦτορ ὡς* Ald.

262. *φρονούσης* Farn. Vict.

263. Schützium, qui post *γὰρ* interrogationis notam poni vult, bene refutavit Döderl. in Act. phil: Monac. I, 1, p. 39., quem sequitur Blomf. — *ἐστιν* Guelph. Ald. Rob. Turn.

264. *ἔπιν* Ald. *ἔστι* Turn. — *τάδ᾽ οὐχὶ* Turn.

265. *εὐπειθῆ* Ald. *εὐπιθῆ* Blomf. secundum ea, quae ad Prom. 341. disputavit, rejecto tamen *εὐπιθής*, quod ibi conjecerat.

267. *ἀλλ᾽ ἦσ᾽* Ald. — *εὔπτερος* Turn. — *ἄπτερος* *levis* explicat sine causa Wernick. ad Tryphiod. p. 132.

268. *ὦς* Ald. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
Ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,

---

271. καὶ πῶς τόδ' Farn. — ἐξ ἵκοιτ' Ald. — ἀγγελῶν Pauw. Glasg. male.

273. ἀγγέλου libri omnes, sed ἀγγάρου ex h. l. laudant Suid. s. v. Ἄγγαρος. Etym. M. p. 7. cf. Bekker. Anecd. T. I, p. 325. et Eustath. ad Odyss. T. pag. 1854. Hoc ut recipiatur suaserunt Canter. et Wessel. ad Diod. Sic. XIX, 57., receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

275. φανὸν libri omnes, sed πανὸν Glasg. Both. Blomf., suadente Casaubono et Stanlejo, ex Athenaeo XV, p. 701. E. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ, quod neque ego recipere dubitavi.

276. Ἀθῷον Blomf. secundum Eustath. ad Il. B. p. 358. forsitan recte.

277. ὑπερτεληστεπόντον Med. Guelph. (ὑπερτελεστε Med. teste Blomf.) ὑπερτελής τε πόντων Ald. ὑπερτελής τε, πόντον Turn. ὑπερθ' Ἕλλης τε πόντον Rob. ὑπεὶρ Ἕλης τε πόντον Vict. Stanl. ὑπερθ' Ἕλλης γε πόντον auctore Heathio Schütz., metrum jugulans; sed optimorum librorum lectionem cum ea interpunctione, quam praebet Turn., recte receperunt Glasg. et Blomf. De ὑπερτελής vid. Musgr. ad Soph. Trach. 36. et ad Eur. Jon. 1549., de νωτίζειν Pors. ad Eur. Phoen. 663. In omisso ἐγένετο non ita offendendum est, ut ὑπερτελεῖ cum Blomf. emendandum sit.

278. ἰσχὺν, quod cum ὥστε νωτίσαι jungatur, dedit Blomf., quia alius nominativus sequitur πεύκη. Hunc eadem de causa Schütz., qui ἰσχὺς retinet, in πεύκης mutavit; sed neutrum mutandum est; πεύκη explicationis causa per appositionem subjicitur. — πρὸς ἐκδοχὴν emendavit Schütz., probante Buttlero, sed πρὸς ἡδονὴν de laeto nuntio, quem allatura est, accipiendum est, recteque Blomf. confert Prom. 492. Eur. Med. 771. Iph. A. 1022.

Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπ[illegible]
Ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας,
Ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.

---

280. *παραγγείλας ἀμακίστου* Guelph. Ald. — *σκοπᾶς* Med. Guelph. var. lect. ap. Stephan. *σκοπὰς* Flor. Farn. Ald. Rob. *σκοποῖς* emendavit Blomf. propter sequens *ὁ*, ut videtur, sed id ipsum ferri non posset, si pluralis *σκοποί* praecessisset.

281. Heathius Macistum virum esse putat, ad quem *ὁ δ' οὔτι μέλλων* referatur; sed de monte sermonem esse necessarium est, quare Schütz. legendum putat *οἱ δ' οὔτ' ἔμελλον - νικώμενοι παρῆκαν*, quod referatur ad *σκοποὺς*, qui latent in *σκοπαῖς*. Sed intelligi non potest, cur non eodem jure singularis *σκοπὸς* in *σκοπαῖς* latere possit. — *ἀφασμόνως* Rob. *ἀφράσμων ὡς* Turn. *ἀφραδμόνως* Schütz. Blomf., quod sine libris non receperim.

284. *Μεσαπίου* vulg. *Μεταπίου* Ald. *Μεσσαπίου* Rob., quod non recipere debebat Blomfield. una Strabonis auctoritate, nam in Steph. Byzant. item uno *σ* et vulgo et in cod. Vratisl. scribitur. — *φύλαξ* Rob. — *μολὼν* Turn. Vict. Stanl. Glasg., sed *μολὸν* recte Ald. Rob. Schütz. Blomf.

285. *οἵ τ'* Flor. *οἵ δ'* Farn. *ἀντ' ἔλαμψαν* Ald.

286. *γαίας* Turn.

287. *λαμπά δ'* Ald. *λαμπάδ'* Guelph.

288. *παιδίον ὠποῦ* Guelph. Ald. *πεδίον ὠποῦ* Rob. *πεδίον Ὠρωποῦ* Turn. probante Casaubono. sed *παιδίον Ἀσωποῦ* Med. *πεδίον Ἀσωποῦ* Farn. Vict.

289. Post *λέπας* Blomf. recte comma posuit, quod vulgo abest.

290. Hic versus cum sequente locum mutat in Guelph.

291. *ἠνεναίτο* Rob.

292. *φρουρᾶ* Ald.

294. *ἔτ'* Rob.

295. *μὴ χαρίζεσθαι* vulg. *δὴ χαρίζεσθαι* Farn. *μοι χαρίζε-*

Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
Πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
Τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.

σθαι Casaub. Stanl. Both. *νιν χαρίζεσθαι* Voss. Pearson., quod placet Blomfieldio. *μὴ χατίζεσθαι* Heath., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Num forte verbum est Aeschyleum *μηχαρίζεσθαι*, a *μῆχαρ* derivatum, ut *θεναρίζω* a *θέναρ?* haec certe facillima foret emendatio et sensui aptissima, nam de reliquis dubito.

296. *μέρει* Rob.

297. *πώγονα* Guelph.

298. *κάτοπτρον πρῶν' ὑπερβάλλειν* Guelph. Rob. Vict. *κάτο πτρονοῦ περβάλλειν.* Aldin. *κάτοπτρον οὐχ ὑπερβάλλειν* Turn. *κάτοπτον* recte correxit Canter. — Schütz. dedit: *ὑπερβάλλει πρόσω φλέγουσα· κᾆτ' ἔσκηψεν,* sed construendum est: *φλογὸς πώγωνα — φλέγουσαν* (ex constructione *πρὸς τὸ σημαινόμενον* ad *φλόγα* relatum), *ὥστε ὑπερβάλλειν*, ut neque de versu, qui interciderit, cum Blomf. cogitandum sit.

299. *ἔς τ' ἀφίκετο* Stanlej. Heath. Glasg. Schütz. *ἔστ' ἀφίκετο* Blomf., sed vetat significatio vocabuli *σκήπτω*, quod v. 293. et 301. ita usurpatum est, ut idem fere sit, quod *ἀφικέσθαι;* quare vulg. retinenda est; *εἶτα* cum vi quadam repetitum videtur, ad exprimendam laetitiam, quod nuntius jam ad eam pervenerit stationem, quae Atridarum aedibus proxima erat.

300. *ἀστυγείτονα* Guelph. Ald. *ἀστὺ γείτονας* Rob.

301. *ἐπόγε* Aldin. *ἐς τόγε* Guelph. Rob. Turn. — Inde ab hoc versu lacuna est in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., usque ad v. 1062. Robortellus primus lacunae signum apposuit, et multa deesse monuit. Lacunam supplevit Vict. ex codice suo.

303. *τοιοίδ' ἔτυμοι* Vict Cant. *τοιοίδ' ἕτοιμοι* Farn. et sic emendarunt Stanl. et Heath. Vocabulorum *ἔτυμος* et *ἕτοιμος* confusio frequentissima et *ἕτοιμοι* h. l. sensui accommodatissimum est. Multo deterior est longiusque a vulg. lectione recedens Schützii emendatio *τοιοίδε τοί μοι*, quam tamen receperunt Glasg. Both. et Blomf.

306. *τοιοῦτον* Flor. Farn., quod cum Blomf. pro vulgato *τοιοῦτο* recepi, non tamen propterea Prom. 803. *τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω* emendatione egere ratus, ubi Elmsl. in Censura Edinensi T. XVII. p. 239. *τοιοῦτον ἔν σοι*, Blomf. *τοιόνδε μέν σοι* reponendum putat, nam

Τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
Ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
Λόγους δ' ἀκοῦσαι τούςδε κἀποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταὐτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προςεννέποις.
Καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,

---

et altera forma, ubi metrum postulabat, tragicos usos esse, certum habeo.

308. Hunc versum *Ἀγγέλῳ*, cui praecedentia tribuuntur, continuat Vict., deinde versui 309. Clytaemnestrae personam praefigit, v. 311. Nuntii, 312. Clytaemnestrae.

310. *διανεκῶς* Blomf. ex praecepto Moeridis p. 129., male. — *οὓς λέγεις, πάλιν* emendavit Both., *ὡς λέγεις, πάλιν* dedit Blomf., qui etiam *εἰ λέγοις πάλιν* proponit; sed vulg. retinenda est. Schütz. eam ita explicat: *itaque iterum dicas*, sed videtur potius locutio ex duarum constructionum confusione nata esse, nam et hoc dicere vult Chorus: *λόγους ἀκοῦσαι θέλοιμ' ἂν, ὡς λέγεις*, et *λέγοις πάλιν utinam iterum dicas*, haec igitur ita conjungit, ut dicat: *narrationem hanc perpetuo audire velim, quemadmodum iterum velim narres.*

313. *ἄλειφάρ' τ'* Pears. Schütz. probante Buttlero, nec improbante Blomf., sed formam rariorem non sine librorum auctoritate ejecerim. — *ἐκχέας* Farn. Vict. *ἐγχέας* Cant. et recentiores omnes, sed mutationis necessitatem non video, quum sensus hic sit: *acetum et oleum si ex duobus effuderis in unum vas.*

314. *οὐ φίλως* Farn. Vict. Cant. *οὐ φίλω* ex emend. Stanleji Glasg. Schütz. Both. Blomfield., quod commatibus incluserunt; sed quum *διχοστατοῦντε* praecesserit, languida haec et otiosa foret repetitio; contra recte et Aeschyleo more dictum est *οὐ φίλως διχοστατοῦντ' ἄν.*

318 Post *φυταλμίων* Heathio auctore comma sustulerunt Schützius et Blomf., ut cum *γερόντων* conjungatur, male; tollitur enim imaginis varietas, si *γέροντες* parentes vocantur; di-

Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
Νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες· ὣς δυςδαίμονες
Ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
Εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ

---

cuntur autem fratres super fratribus jacuisse, filii super parentibus, parentes super filiis, infantes super senibus. cf. Reisig. ad Oed. Col. p. XLIX.

322. *νήστεις* Farn. Hoc voluit Pears., atque sic vertunt Stanl. et Schütz.: *jejunos*, sed *νῆστις πόνος* recte jungitur, ut Prom. 573. *νῆστιν ψάμμον.* ib. 602. *νήστισιν αἰκίαις.* Agam. 185. *πνοαὶ νήστιδες.* 988. *νῆστιν νόσον.* 1605. *νήστιδες δύαι.*

326. *νέουσιν* Vict. Cant. *ναίουσιν* Flor. Farn., quod jam ex conjectura reposuit Stanl. et receperunt omnes. — *τῶν δ' ὑπ'.* Schütz., quia haec cum sequentibus jungit.

327. *ὡς δυςδαίμονες* vulgat., quod Schütz. ita explicat: *dormiunt per totam noctem, ut pauperes, i. e. ut illi, quibus nihil est quod custodiant. ὡς δ' εὐδαίμονες* emendavit Stanl., quod recepit Blomf. *ὡς δὲ δαίμονες* Herm. ad Humboldt. *ὡς δ' ὁμαίμονες* Orell. p. 198. Ego quidem interea dum melius quid inventum erit, accentum tantum in *ὣς* mutavi, ut sensus sit: *sic dormient infelices.*

329. *εὖ σέβουσι* ex emendatione Valck. ad Eur. Phoen. 1331. Glasg. et Blomf. Sed illa Valckenarii et Porsoni ad Eurip. Phoen. 1340. nimis cupide a Blomf. arrepta est, quum librorum lectio, ut h. l., saepius adversetur. cf. Musgr. ad Eur. Phoen. 1331. et Herm. ad Soph. Antig. 727. ed. sec.

331. *αὖθις ἀνθαλοῖεν ἂν* emendavit Stanl., quod receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., nisi quod illi *ἀνθάλοιεν*, hic *ἀνθαλῷεν* dedit. Sed Stanleji emendatio, quamvis speciosa, necessaria tamen non est; nam verborum *ἑλεῖν* et *θανεῖν* significatio h. l. non nimis premenda est, sed ita adhibita videntur, ut alterum sit pro *vincere*, alterum pro *vinci.* Sensus igitur est: *si Deos pie colunt, non victores deinde rursus ipsi vincentur.*

332. *ἐμπίπτῃ* Flor. *ἐμπίπτοι* Farn.

Ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
Θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
Γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
Τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
Ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
Θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
Χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,

---

333. *πορθεῖν* Flor. Farn. Blomf. minus apte. — *κέρδεσι* Flor.

336. *θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος* Vict., quam lectionem retinuit Blomf., nisi quod *ἀναπλάκητος* scripsit, hoc sensu satis inepto, qui ne inest quidem ita verbis graecis: *quinetiam si nullis erroribus actus redierit exercitus, Diis tamen ira ob eos, qui interierunt, reviviscat, etiamsi nihil novi acciderit.* Schütz. dedit *θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος*, Glasg. *θεοῖς δ' ἂν, ἀπλάκητος.* Sed comma illud delendum est: *si vero Diis obnoxius redeat exercitus* etc. De *εἰ ἂν* vid. quae ad v. 904. monebuntur.

337. *ἐγρήγορον* vulg. inscitia, ut videtur, librariorum illatum pro genuina lectione *ἐγρηγορὸς*, quam restituerunt Glasgov. et Blomf. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 119.

339. *τοιαῦτά σοι* Farn. *τοιαῦτα τἂν* Blomf. male; sensus est: *haec a me accipiatis velim, senes, quamquam mulier sum.*

341. Schützius hunc versum ita explicat: *multorum enim bonorum fructum percepi*, quod displicet. Alii emendationes tentarunt; *πολλῶν γ' ἂν* voluit Heathius; *τήνδ' ὄνησιν* proposuit Herm. ad Humboldt., sed sensum hujus mutationis neque Humboldt. assecutus est, neque, qui eam in textum recepit, Blomfield.; vertit enim: *nactus sum hoc tempore multorum bonorum fruitionem.* Hermannus ipse in Museo Ant. stud. vol. I, p. 144. ita explicare videtur: *hanc enim utilitatem multis bonis praetulerim*, et sic Orell. p. 198. Sed hoc sensu *ἂν* abesse non poterat. Mihi quidem *γάρ* ad praecedens *μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν* referendum videtur, ut sensus hic sit: *Vincat id, quod bonum est, sine ambiguitate; multorum enim bonorum fru-*

Μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
Ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
Τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
Βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, στρ. α'.
Πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.

---

ctum, hoc dicens, mihi delegi. Ita neque τήν mutandum est.

347. τῶν μεγάλων Farn. — Hiatus, qui est in fine hujus versus, ex allocutione excusationem habere posse videtur, cf. Herm. El. metr. p. 373. Magis etiam excusaretur, si verum esset, quod observavit Reisig. conjectan. in Aristoph. I, p. 269., systema hoc antistrophicum esse. Videtur enim illi versibus 346. 347. proodus contineri, v. 348 — 352. stropha, 353 — 357. antistropha. Sed obstat ejus sententiae v. 351., qui dipodia brevior est; eam paullo audacius ita supplendam putat, ut δειλαιοτάτας addat.

352. πανάλωτον conj. Stanl. male.

354. Vulgo post Ἀλεξάνδρῳ interpungitur, sed male πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ jungitur; recte igitur Humboldt., quem sequitur Blomf., post πράξαντ' distinxit.

355. τείναντα Blomfield. sine causa.

356. Inutiles difficultates movet Blomf. de vocabulis ὑπὲρ ἄστρων, quae sensu carere putat; significant: *altius, quam ut telum Alexandrum ferire possit.*

357. Versum propter spondaicum exitum obelo notavit Glasg., correxitque Pors. apud Kidd. ad Dawes. Misc. p. 621. σκήψῃ βέλος ἠλιθιῶσαν, quod quamquam improbat Blomf., tamen propterea quoque corruptum hunc versum putat, quia ὡς ἂν cum optativo jungi non posse putat, nisi quando significent *quo maxime modo.* Sed ipse adfert Soph. Oed. Col. 425. Herod. I, 99. bis, quibus locis nihil mutandum est. Addere poterat tum alios multos, tum Hymn. Hom. in Cer. 272. ὡς ἂν ἔπειτα — ἱλάσκοισθε, quem frustra tentat Schaef. Melet. crit. p. 109. De exitu spondaico v. Herm. El. metr. p. 378.

358. ἔχουσ' Vict., quod metri causa in ἔχουσιν mutavit Stanl. et obsecuti sunt recentiores omnes. — Post ἔχουσιν interpunxit Blomf., quod probarem, nisi deinde emendare debuisset εἰπεῖν πάρεστι τοῦτο κἀξιχνεῦσαι.

359. τοῦτ' ἐξιχνεῦσαι Flor.

Ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
Θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
Πατοῖθ᾽· ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
Πέφανται δ᾽ ἐγγόνους
Ἀτολμήτων Ἄρη
Πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
Ὑπὲρ τὸ βέλτισιον. ἔστω δ᾽ ἀπή-
μανιον, ὥςτε κἀπαρκεῖν
Εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτου προς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μέγαν δίκας

---

360. *ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν* vulg., quod quum metro non conveniret, *ὡς ἔπραξ᾽* emendarunt Stanl. et Schütz. Sed neque duplex *ὡς* sensui aptum est, quare recte alterum ejecisse videtur Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomf.

361. *μελεῖν τινὸς* habet etiam Soph. Aj. 674. El. 334.

464. *ἐγγόνους* Vict. *ἐκγόνους* Farn. Schol. — Hunc locum variis modis corrigere et explicare tentarunt viri docti. Scholiastae explicatio haec est: *οἱ θεοί, φησί, πέφανται, καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μείζω ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων, ἤγουν ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν*, quae frustra in Aeschyli verbis quaesiveris. Heathius emendavit: *ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβὴς πέφανταί γ᾽ ἔγγονος ἀτολμήτων, Ἄρη πνεόντων μεῖζον η δικαίως, φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον.* Schütz cum Stanlejo *ἐγγόνοις* et *ἀτόλμητον* legit, locumque sic vertit: *manifestati sunt dii posteris Priami reliquorumque Trojanorum, bellum, quod suscipere nefas erat, ultra id quod justum erat, spirantium, aedibus nimirum nimia felicitate ac divitiarum copia affluentibus.* *ἐγγόνους* et *ἀτόλμητον* Hermannus quoque legit ad Humboldt., qui praeterea *ὅπερ τὸ βέλτιστον* proponit. Blomfield. in textu vulg exhibet, ita autem legendum suspicatur: *πέφανται δ᾽ ἔκγονος ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ, ὑπὲρ τὸ βέλτιστόν ἐστ᾽, οὐδ᾽ ἀπήμαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λάχοντα.* Nihil horum mihi placet, neque meliorem explicationem ipse habeo.

367. *φλυόντων* conjecit Stephanus.

368. *ἤ πού τὸ βέλτιστόν ἐστιν τἀπήμαντον* suspicatur Schütz.

369. *ὥστ᾽ ἀπαρκεῖν* Flor.

373. *ἐκλακτίσαντι* Farn. — *μεγάλα* Farn. Vict. *μέγαν* recentiores ex emendatione Canteri.

Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.
Βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ, ἀντ. α΄.
Προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
Ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
Πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπὲς, σίνος·
Κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
Τρίβῳ τε καὶ προςβολαῖς
Μελαμπαγὴς πέλει
Δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
Πόλει πρόςτριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
Ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,

---

376. Blomf. post *ἄφερτος* commate distinguit, ut et Vict. Glasg., ut *πειθὼ ἄτας* jungatur, et cum Schol. explicat: *fati vero suadela urget, quae posteris intolerabili modo consulit*, sed multo melius Schütz.: *urget infausta fiducia, intolerabilis noxae filia consiliatrix*, *προβουλόπαις* enim nihil aliud est quam *πρόβουλος παῖς*, ut *αἰνόπατερ* Choeph. 313., *ἀμβροτόπωλος* Eur. Troad 553., et, quae ibi laudat Seidlerus, *αἰνολέοντα* Theocr. XXV, 168. *αἰνογιγάντων* Nonn. IV. p. 87. *αἰνόλυκον* Anthol. H. Steph. p. 250. *αἰνοτύραννος* ibid. p. 401. *χαυνοπολίτης* Aristoph. Acharn. 635. *μονόλυκος* Arat. Dios. 392.

377. Post *παμμάταιον* recte interpunxit Schütz., quem sequitur Blomf., quae vulgo jungeretur *ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ἐκρύφθη*.

378. *φὼς* scripsit Schütz., ut de viro sermo sit, quo sensus pervertitur. Praeterea vulg. post *φῶς* comma ponitur, ut *αἰνολαμπὲς σίνος* jungatur, sed perspicuum est, sensum hunc esse: *non latet noxa, sed conspicua est, ut lux horrendum splendens.*

380. *τε* deest in Flor. — *προςβολαῖς* vulg., quod in *προσβολαῖς* et sensus et metri causa recte mutavit Stanl.

383. *πτανὸν* vulg., quod metri causa in *ποτανὸν* recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomfield. Aliter metro succurritur in Farn., ubi *πτανόν τιν'* legitur.

384. *θεὶς* Flor.

386. *τούτων* Blomfield. sine causa.

387. *φῶτα Δίκα* suspicatur Blomf., sed nominativus *θεὸς* ex praecedentibus supplendus est.

389. *οἶκον* pro *δόμον* Farn. *τῶν Ἀτρειδᾶν* Vict., quod recte mutavit Canterus.

Ἤισχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.
Λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
Κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
Ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,
Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
Τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται.
Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
Ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
Πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος,
Ἀλοίδορος,
Ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπερποντίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.

---

391. *κλοπαῖς* Vict. Canter., quod recte mutavit Stanl.

393. De bacchio dochmios sequente vid. Herm. El. metr. p. 256., nam Seidlerum de verss. dochm. p. 30. versus male distribuisse, facile intelligitur.

394. *Ἰλίου* Blomf. nihil monens, male.

395. *βέβακε* Glasg. Blomfield. invito metro.

396. *πολὺ δ' ἔστενον* vulg. adversus metrum. *πολὺ δ' ἐνέστενον* Flor. *πολὺ δ' ἐπέστενον* Both. Nisi *πουλὺ* cum Arnaldo et Heathio scribere volueris, legendum erit *πολλὰ*, quod conjecit Pauw., probavit Herm. ad Humboldt., et recepit Blomf. In textu nihil mutare volui.

397. *τό δ'* Farn. *τάδ'* Buttler. et Blomf., cujus mutationis necessitatem non video. — *δόμον* ex emendatione Stanleji et Musgravii ad Soph. Aj. 755. Blomf., sed neque hoc necessarium.

398. *ἰὼ δῶμα καὶ* Flor.

400. Exhibui vulgatam loci desperati lectionem, quem variis conjecturis sanare tentarunt viri docti. Schütz. legendum suspicatur: *πάρεστι σῖγ' ἄτιμος, ἀλλ' ἀλοίδορος, ἀλγίστος ἀφεμέναν ἰδών.* Both. *πάρεστι σοί γ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄδιστος, ἀφεμέναν ἰδεῖν.* Orell. ad calcem Isocratis p. 370. *πάρεστι σιγάσ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄπιστος ἀφεμέναν ἰδεῖν.* Herm. ad Humboldt. *πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄληστος ἀφεμένων, ἰδεῖν.* Quae emendatio, quamvis ingeniosa et facilis, duabus tamen difficultatibus laborat, primum quod Menelaus, de quo nondum sermo fuit, non potest subintelligi, deinde quod *ἀφέμενοι* non sunt: *qui aufugerunt.* Locus codicum auxilium exspectat.

403. *ὑπὲρ ποντίας* Vict. Canter., una voce Farn. Stanl. et recentiores.

404. Duplex sensus his inesse potest; aut enim significant,

Εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
Ἔχθεται χάρις ἀνδρί.
Ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
Ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
Πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
Μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν
Βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη,
Τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας

---

quod voluerunt Schütz. Orell. Blomf.: *prae desiderio Menelaus umbra aut spectrum esse videbitur*, aut, ut Heath. Casaubon. Humboldt.: *desiderio transmarinae, i. e. desideranti Menelao imago ejus aedibus imperare videbitur*, quem sensum sequentia confirmare videntur.

405. εὐμόρφων γὰρ vulg. invito metro et sensu. εὐμόρφων δὲ Flor., quod recte recepit Blomf., frequentissime enim δὲ et γὰρ confundi, notum est.

406. τἀνδρὶ vulg. contra metrum. ἀνδρὶ Flor. Pauw. et recentiores.

410. πάρεισι vulg., quod metrum jugulat, et sic Blomfield. πάρεισιν recte Heath. Schütz. Glasg. Sed Herm. El metr. p. 256. et ad Humboldt. praeterea δόκαι metri causa reponendum putat, quod non necessarium est; quam saepe enim hic spondaeus jambo respondeat, docet Seidl. de verss. dochm. p. 30.

411. Sensum hujus loci non recte explicant Heath. Schütz. Blomf., qui ad μάταν subaudiunt ἐστὶ, et εὖτ' ἂν βέβακεν jungunt: *frustra enim est, si, quum quis bona quaedam per somnium sibi videre videtur, visum illud e manibus elapsum paullo post discedit*. At εὖτ' ἂν cum indicativo βέβακεν construi non potest, sed jungendum est cum participio δοκῶν pro δοκῇ posito, de qua constructione v. Lobeck. ad Soph. Aj. 882. Herm. ad Soph. Aj. 179. Seidl. ad Eur. Electr. 533. Reisigii autem emendationem, qui Comment. crit. ad Sophocl. Oed. Col. p. 375. proponit: εὖ τά γ' ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν, vix quisquam probare poterit, quum non uno incommodo laboret, neque Salzmanni emendationem (Observ. p. 8.): εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκοῦνθ' ὁρᾷ.

412. χειρῶν Flor.

415. ἐφεστίους conjecit Stanl., quod probant Schütz. et Blomf.; hic tamen vocabulum illud prorsus omittere et in stropha ἰὼ δῶμα καὶ πρόμοι legere mavult, sed in vulgata nullam video difficultatem.

Συνορμένοις πένθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστου πρέπει.
Πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
Οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
Οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
Τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.
Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων, στρ. γ'.
Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυςδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτου.
Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διαὶ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει.

---

422. *τις* metri causa inseruit Glasg., recte, ut videtur.

423. *ἀντὶ φωτῶν δὲ* Schütz., male.

425. *εἰς ἑκάστου τοὺς δόμους εἰςαφικνεῖται* vulg. *τοὺς* omittit Flor. — Locum recte emendavit Glasg., sequente Blomf.

427. Hunc versum recte explicat Orell. p. 199. ita, ut *ἐν μάχῃ δορὸς* jungatur: *qui libram tenet in hastarum pugna.*

429. *βραχὺ*, quod proposuit Schütz., probat Buttler. et recepit Blomf., sed vulg. recte se habet: *cineres graviter affligentes.*

432. *γεμίζων τοὺς λέβητας εὐθέτου* vulg. *γεμίζοντος λέβητας εὐθέτους* Schütz. *γεμίζον λέβητας εὐθέτους* Herm. ad Humboldt. *γεμίζων λέβητας εὐθέτους* Blomf. Et *γεμίζων* quidem retinui, non video enim, quid in eo sit offensionis; articulum autem et ego omisi, quia et sensus et metri causa bene abest, neque legitur in Flor.; de *εὐθέτους* autem dubius sum, nam quamquam *εὐθέτου* defendi sane potest, *εὐθέτους* tamen magis placet, et facile propter articulum potuit mutari, ne vitioso ordine legeretur *τοὺς λέβητας εὐθέτους.*

434. *ἄνδρας* Stanl. Schütz., sed apte Voss. Cur. Aeschyl. p. 18. confert Aristoph. Av. 842. *κήρυκα πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, ἕτερον δ' ἄνωθεν.*

436. *διὰ* vulg. invito metro, quare *διαὶ* recte Herm. de metr.

Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοις Ἀτρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
Εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
Δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
Μέριμνα νυκτηρεφές.
Τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
Ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐριννύες χρόνῳ
Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
Παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐστοις
Τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
Βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

---

p. 348. Voss. cur. Aesch. p. 18., Burnej. et Blomf.

439. *προδίκοισιν* vulg. *προδίκοις* Farn. et sic, metro poscente, Pauw. Heath. Glasg. Blomfield.

442. *εὐμόρφως* Farn. *εὐμόρφους* Blomf. sine causa; recte explicatur a Schützio.

443. *ἐχθρῶν* Farn. — *ἑλόντας* vult Pauw. *ἔχθοντας* Orell. ad Isocr. p. 371., sed vulg. recte explicant Schütz. et Blomf.: *eos, qui sepulcra habent.*

445. *δημοκράτου* vulg., quod sensu metroque postulante in *δημοκράντου* mutavit Glasg., obsequente Blomf.

449. *ἀπόσκοποι* Flor.

450. *δ' οὖν Ἐριννύες* vulgat., sed *οὖν*, quod abest in Flor., cum Blomfieldio omisi, v. ad strophicum. — *χρόνῳ* est *tempore*, *tandem* v. Wunderl. obss. critt. p. 57.

452. *παλιντυχῆ* vulg. *παλιντυχῆ* Farn. *παλιντυχεῖ* emendavit Scalig., quod cum Glasg. Schütz. Both. Blomf. recipere non dubitavi, suadente sensu.

455. *ὑπερκόπως* Pears. Grot., quod recepit Blomf.; sed vulg. recte se habet; *ὑπερκότως* idem est, quod *ξὺν κότῳ* v. 444., et sensus hujus versus idem, qui illo exprimitur: *cum magna populi invidia laudari grave est.*

Μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
Μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.
Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
Πόλιν διήκει θοὰ
Βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
Τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;
Τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγγέλμασιν
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
Ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
Γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,
Πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
Ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

---

459. *μήδ' εἴην* Flor. — *πτολίπορθος* Blomf. propter *πτολιπόρθ'*, quod legitur v. 763., sed quis neget, Aeschylo utraque forma uti licuisse?

463. *τὴν πόλιν* Farn. Vict., sed articulum recte omittunt cum Flor. Glasg. Blomfield. — *θοὰ διήκει βάξις* Schütz. male.

464. *ἐτήτυμος* Blomfield. sine causa.

465. Vulgatum *ἤτοι* sensu caret, quare Stanl. emendavit *ἢ ψύθος*, Schütz. *ἤτοι δεῖος ἐστὶ, μὴ ψύθος;* Both. *ἐπιτήδειόν ἐστιν ἢ ψύθος*. Sed disjungendum videtur in *ἤ τοι*, quo saepe utuntur tragici, ut infra v. 648. 823. Choeph. 490. Soph. Trach. 149. Antig. 1167. Eur. Orest. 1507. Jon. 431. Jam interrogationis signo, quod vulgo post *οἶδεν* ponitur, in fine versus collocato, sensus hic erit: *an vero recte fama illa obtineat, an non mendacium sit divinitus missum, quis est qui sciat?* — ει *ἤ, τοι* Flor.

467. *παραγγέλμασι* vulg. — *ν* recte addiderunt Glasg. Blomfield.

469. *λόγους* Vict. sine sensu, sed *λόγου* Farn. et sic recte ex conjectura Schütz. Glasg. Both.

470. Vulgo post *καμεῖν* non interpungitur, post *αἰχμᾷ* autem commate distinguitur, quod recte jam mutavit Schütz. Praeterea *ἐν γυναικὸς* Vict., sed *ἐν*. quod ex vocabulo praecedente ortum est, recte omisit Glasg., obsequente Blomf. Hic tamen errat, quum *γυναικὸς αἰχμὴν indolem femineam* esse dicit, quod h. l. non magis significare potest, quam Choeph. 621., quem locum documento affert ille; utroque loco de mulieris imperio sermo est.

475. Haec non Clytaemnestrae, sed Chorago tribuenda pu-

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τάχ᾽ εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
Φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
Εἴτ᾽ οὖν ἀληθεῖς, εἴτ᾽, ὀνειράτων δίκην,
Τερπνὸν τόδ᾽ ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.
Κήρυκ᾽ ἀπ᾽ ἀκτῆς τόνδ᾽ ὁρῶ κατάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
Πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
Ὡς οὔτ᾽ ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγα
Ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
Ἀλλ᾽ ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων· - - -
Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ᾽ ἀποστέργω λόγον·
Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅστις τάδ᾽ ἄλλως τῇδ᾽ ἐπεύχεται πόλει,

---

to; nam praeterquam, quod Clytaemnestra per totam hanc scenam non loquitur, ad quem illud *σοι* v. 482. referendum sit, nisi ad Clytaemnestram, non video. Praeterea solet Chorus procul advenientes primus conspicere propter eum, quem in theatro occupabat locum; in textu autem nihil novare ausus sum. — *εἰσόμεθα* Flor.

478. *ἐφήλωσεν* Glasg. Blomf.

480. Offendit hoc loco Schützius, qui non intelligere se dicit, quomodo pulvis testari possit, nuntium haec vel illa dicturum esse, quare v. 481. post *τάδε* puncto distinguit, ut *τάδε* ad praecedentia referatur, deinde *ὃς οὔτ᾽ ἄναυδος.* Sed ut taceam, relativum *ὃς* neminem ad *Κήρυκα* referre posse, ineptissimum est etiam *τάδε*, ad praecedentia relatum; nam venire nuntium, id non pulveris testimonio eget, quum ipsa jam eum se videre dicat; sequitur tamen Schützium Bothius. Aliter locum explicant Voss. cur. Aeschyl. p. 19. et Buttler., qui Clytaemnestram ex pulvere nuntii celeritatem intelligere, ideoque bona ominari putant; si enim minus fausta attulisset, lento gradu eum processurum, neque pulverem moturum fuisse. Sed haec explicatio quam artificiosa sit longeque repetita quisque videt. Blomf. denique non pulverem, quem accurrens moveat, sed quo tectus sit nuntius, dici putat, indeque colligere Clytaemnestram, eum recta ab exercitu profectum esse; paene ridicule. Mihi quidem sensus simplicissimus hic videtur, ut *κόνις* opponatur *καπνῷ*, et hoc dicat Clyt.: *ex pulvere, quem excitat, intelligo, eum non uno loco stare, ut ignem accendat, sed accurrere, ut verbis nos certiores faciat.*

484. Post hunc versum aposiopeseos signum recte posuerunt Glasg. Schütz. Blomf. cf. Herm. ad Vig. p. 870.

Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

Ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός·
Δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ᾽ ἀφικόμην ἔτους,
Πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γάρ ποτ᾽ ηὔχουν τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ᾽ ἡλίου φάος,
Ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ᾽ ἄναξ,
Τόξοις ἰάπτων μηκέτ᾽ εἰς ἡμᾶς βέλη·
Ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
Νῦν δ᾽ αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
Ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ᾽ ἀγωνίους θεοὺς
Πάντας προσαυδῶ, τόν τ᾽ ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ᾽ ἀντήλιοι,
Εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ᾽ ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
Καὶ τοῖσδ᾽ ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

---

489. Persona praeconis non praefixa est in Vict.

497. Ut anapaestus removeatur, Both. *ἄρσιος* legit, Buttl. vocabula transponi vult, aut *παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἅλις ἀνάρσιος*, aut *ἦλθες παρὰ Σκάμανδρον ἅλις ἀνάρσιος*. Blomf. *ἦσθ᾽ ἀνάρσιος* dedit, quod Margo Askeviana praebet; sed nisi forte *ἀνάρσιος* alius vocabuli glossema est, anapaestum retinere malim, quam in reliquis aliquid mutare.

498. *καὶ παγώνιος* Flor. — *καὶ ἀπαγώνιος* esse, non *καὶ ἐπαγώνιος*, quod putat Schütz., docet Schol., qui *ἀπόμαχος* explicat, recte probante Blomfieldio, qui bene vertit *certamine liberans.*

506. *ἦ ποῦ* vulg., recte mutatum a Stanlejo, quem sequuntur recentiores. — *τοῖσιν ὄμμασι* Farn. *φαιδροῖσι τοῖσι δώμασι* vel *φαιδροῖς ἰδόντες ὄμμασι* conj. Stanl., sed neutrum necessarium est.

507. *δέξαισθε* Farn.

508. *ἡμῖν* Flor.

Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
Ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
Ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
Ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
Ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
Τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔρως πατρῴας τῆςδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

Ὥςτ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

---

513. Similis versus legitur Pers. 816. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα*, non tamen propterea ejiciendus est, quod putat Salzmann. obss. in Agam. p. 10.

518. *Πάρις οὔτε πόλις* dictum est pro *οὔτε Πάρις οὔτε πόλις*, quam constructionem explicant Elmsl. ad Oed. R. 817. Herm. in Classical Journ. XXXVIII. p. 277. Markl. ad Iph. T. 1368. Schweigh. ad Herod. V, 92.

520. *ὄφλων* vulg., quod in *ὀφλὼν* recte mutavit Blomf.

522. *αὐτόχθονον* obelo notavit Glasg., nec alibi haec forma exstat, quare non improbabilis est Blomfieldii emendatio *αὐτόχθον' ὄν*.

524. Quae per totam hanc stichomythiam Chorus loquitur, vulgo Clytaemnestrae adsignantur. Ab Heathio recte Choro vindicata esse docet totius colloquii indoles, Clytaemnestra minime digna, prae ceteris v. 535 sq. v. 566. 569 sq. Merito igitur recentiores eum sequuntur.

525. *οὐκ ἀντερῶ* Flor.

ΧΟΡΟΣ.

Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου;

ΚΗΡΥΞ.

Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗΡΥΞ.

Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

Καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

Εἶ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,

---

528. *ἄρ' ἴστε* Flor. — Interrogationem deleri jubet Heath., quem sequitur Blomf., male.

529. *πῶς δὴ; διδαχθεὶς — λόγου.* Sic interpungi vult Schütz., quem sequitur Blomfield., sine causa.

530. *πεπληγμένοι* emend. Tyrwhitt. Schütz. Blomf. sine causa; redit Chorus ad singularem, quo v. 526. usus erat.

531. Interrogationem, quae vulgo abest, recte apposuerunt Heath. et Blomf.

532. *μ'* vulgo abest, quod Marg. Ask. praebet, et inseruerunt Glasg. Schütz. Blomf.

533. In *στρατῷ* offenderunt editores; *στυγόστρατον* voluit Pauw., *στύγος στρατοῦ* Casaub. Stanl. *θυμῷ στύγος* dedit Schütz. Sed *στρατὸν* est *populus*, ut Soph. El. 739.

535. *τυράννων* vulg. *κοιράνων* emendavit Canter. et sic Farn. *τύραννος* et *κοίρανος* confusa sunt Eurip. Iph. T. 1050. edit. Seidl. et *κοιρανοῦντα* in *τυραννοῦντα* corruptum vidimus Prom. 960.

536. *ὧν νῦν τὸν σὸν δὴ* Vict. *ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ* Stanl. Glasg. Schütz. Blomf. recte.

537. Schütz. post *ταῦτα* interpunxit, male.

538. *εὖ λέξειεν* vulg. *ἂν λέξειεν* Stanlej. Glasg. Schütz. Blomf. bene, quum *εὖ* abundet.

Τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
Ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυςαυλίας,
Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, — τί δ' οὐ
Στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος;
Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν, πλέον στύγος·
Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι
Δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
Ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
Οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
Ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς

---

542. *κακοτρώτους* Vict.

543. *οὐ κλαίοντες* conj. Stanl. *οὐ λάκοντες* Heath. *οὐ καμόντες* Pauw. *οὗ λαχόντες* Schütz., quod significet *τί δ' οὐ ἐστένομεν, οὗ ἐλάχομεν, ἤματος μέρος;* idque probat Hermann. ad Vig. p. 770. Sed neque haec mutatio necessaria videtur; sensus hic est: *qua parte diei non suspiravimus, quum illa nobis non acciderint?* i. e. nulla parte diei illa nobis non acciderunt.

546. Pro *γὰρ* Casaub. *δ' αὖ* voluit, Pears. et Heath. *δὲ*, quod receperunt Schütz. et Blomf., sed nihil mutandum est, nonnunquam enim *γὰρ* ita iteratur, ut particula repetita duo membra non inter se, sed cum primaria sententia connectantur. Simillimus est locus infra v. 761. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί· τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργων — τίκτει, οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί.* Suppl. 477. *βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θὲς, ὡς ἴδωσι — μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος — ἐχθήρειεν.* Eurip. Suppl. 842. *εἰπέ γ' ὡς σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'. ἐπιστήμων γὰρ εἶ. εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα.* Cf. Herm. ad Vig. p. 846. Poppo obss. critt. in Thuc. p. 54 sq. Alia ratio est particulae *γὰρ* ita repetitae, ut posterius membrum non primariae sententiae, sed membri prioris causam contineat, ut Prom. 333. Choeph. 742. 983. Soph. Aj. 550. Eurip. Heraclid. 476. Phoen. 959. Iph. Aul. 1408. 1423. Markl. — *λειμωνίας* ex Schützii emendatione Bothius, Blomfield.; quaerit enim ille, quomodo *δρόσοι λειμωνίαι* possint a coelo stillasse dici. Sed talia in poeta premere ineptum est; eodem enim jure quaerere poterat, quomodo rores possint a terra *καταψεκάζειν*, quod verbum ad solum *ἐξ οὐρανοῦ* aptum est.

548. De *τιθέντες* participio masculino ad *δρόσοι* relato, v. Wernsdorf. ad Himer. Ecl. XIII, 23. Musgr. ad Eur. Iph. T. 844. Valck. diatr. p. 175.

Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών· —
Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
Παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀναστῆναι μέλειν.
Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ οὐκ ἀντιῤῥέπει.
Ὡς κομπάσαι τῷδ᾽ εἰκὸς ἡλίου φάει,
Ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίαν ἑλόντες δήποτ᾽ Ἀργείων στόλος,
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα,
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
Καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ᾽ ἐκπράξασα. πάντ᾽ ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
Ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,

---

562. In *ποτωμένοις* male offenderunt nonnulli, qui *ποτωμένους* vel *ποτώμενοι* reponi voluerunt; sed non plene, ut vulg. post hoc vocabulum interpungendum est, sequentia enim sunt verba ipsa, quibus se jactarunt sospites.

564. *θεῶν* vult Valcken. ad Phoen. 88., sed neque hoc necessarium, neque cum Blomf. de schemate colophonio cogitandum est, sed *δόμοις* pro *ἐν δόμοις* dictum est, de cujus praepositionis omissione v. Comm. Aesch. p. 60 sq. — Similiter Eur. Rhes. 180. *θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.*

565. *ἀρχαίοις* Blomf. ex emend. Porsoni, male.

573. *ἀνωλολύξαμεν* cod. Vict. (Flor.) Farn. *ἀνωλόλυξα μὲν* Vict. ex emendatione Stephani, recte. *ἀνηλάλαξα* Auctor Christi patientis v. 70., sed *ὀλόλυγμα* propriam esse mulieribus laetitiae significationem docuit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 782. cf. Seidler. ad Eur. El. 686.

Ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
Ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
Ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
Ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
Θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
Γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,

---

576. *ἐνίππων* Flor.

579. *λόγοις τοιούτοις secundum ejusmodi sermones*, v. Hermann. ad Soph. Ant. 687. — Auctor Christi patientis, hunc versum laudans, addit: *πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν*, quem versum quum ab Aeschylo profectum et hic inserendum esse suspicatur Herm. de versibus spuriis p. XI., probare mihi sententiam suam non potest.

582. *ἐνθεῶν* Vict., quod recte in *ἐν θεῶν* mutandum esse vidit Stanl. *ἕδραις ἐν θεῶν* dedit Glasg., nescio qua de causa.

583. In *κοιμῶντες* offenderunt interpretes; *καίοντες* emendavit Casaubon. *κοσμοῦντες* Legrand. *κομῶντες* vel *κομοῦντες* Pauw. *κομοῦντες* recepit Schütz., qui post *εὐφημοῦντες* commate interpunxit et *θεῶν θ' ἕδραις* dedit. Sed recte Buttlerus vidit, *κοιμῶντες* a participio *εὐφημοῦντες* pendere (vid. v. 170.), ut sermo sit de acclamationibus in fine sacrificii fieri solitis: *acclamabant exstinguentes flammam.* Quare non, ut in Vict. post *ἕδραις* interpungendum est, sed cum Stanlejo post *ἔλασκον.*

590. Vulgo post *ἥδιον* et *ἄνδρα* commate interpungitur, quare Pauw. Glasg. Schütz. *πύλας τ' ἀνοῖξαι* dederunt, ut sit: *quid dulcius, quam virum reducem videre, eique portas aperire?* Buttlerus vulgatam ita defendendam putat, ut *δρακεῖν ἀνοῖξαι* jungatur: *quid dulcius, quam videre virum reducem portas aperientem?* sed hic sensus participium *ἀνοίξαντα* postulat. Blomf. alteram Pauwii rationem secutus, recte post *δρακεῖν* interpungit, sed *ἄνδρα* in *ἀνδρὶ* mutat: *quid visu jucundius est, quam viro reduci portas aperire?* Sed neque hac

Ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
Οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
Ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύςφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
Οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
Ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΥΞ.

Τοιόςδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπὲ, κῆρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
Εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
Ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κράτος.

---

mutatione opus est, nam commate post ἄνδρα deleto, sensus hic est: *quid visu jucundius est, quam, quum Dii virum sospitem reddiderint, portas ei aperire?* Ad vindicandam particulae ἤ omissionem Blomfield. recte confert Eur. Alcest. 900. τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου; in quo loco non offendisset Schaefer. ad Lamb. Bos. p. 477., si nostri memor fuisset.

592. ἔνδον εὑρήσει voluit Schütz., quod placet Buttlero, sed εὕροι est *utinam inveniat*, i. e. *utinam celeriter veniat, ut inveniat.*

597. οὐκ οἶδα Blomf. Schützium secutus, sine causa.

598. χαλκὸς voluit Pauw. χαλχῆς Tyrwhitt. Vulgatam Schütz. explicat *vulnera ferro inflicta;* Buttlerus: *aeris tincturam*, quo proverbialiter significetur aliquid, quod fieri non possit, probante Blomf., sed hujus proverbii non alibi mentio fit. Sunt omnino χαλκοῦ βαφαί vulnera ferro inflicta, quae sanguine saucium tingunt.

602. τοροῖσί θ' ἑρμήνευσιν vult Schütz., quod significet: *haec igitur ista prolocuta est, tum tibi discenti, h. e. nondum eam satis intelligenti, tum nobis, claris interpretibus, convenienter*, satis inepte. Blomf. λόγον in λόγοις mutavit propter Scholiastae explicationem ἀκριβέσι λόγοις, haec autem ad verba τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν refertur. Sensus videtur: *haec sic tibi, si intelligis, verbis sententiam ipsius clare interpretantibus artificiose rem suam explicavit.*

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ ἔσθ᾿ ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
Ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ᾿ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
Σχισθέντα δ᾿ οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

Ἔκυρσας, ὥςτε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
Μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥςτ᾿ ἀπαγγεῖλαι τορῶς,

---

606. Schütz. ante ὅπως comma poni vult, ut sit: *haud licebit amicis diuturnum inde laetitiae fructum capere, postquam ficta iis bona narravero*, pessime non una de causa, refutatusque a Voss. cur. Aeschyl. p. 20. οὐκ ἔσθ᾿ ὅπως λέξαιμι jungendum est, ut iis locis, quae collegit Monk. ad Eur. Alcest. 117. Male etiam Glasg. et Blomf. comma, quod in Vict. post ψευδῆ positum est, sustulerunt; illo enim retento, evadit sensus ille, quem poscunt sequentia Chori verba: *Non possum mendacia dicere, quae pulchra quidem forent amicis, ita ut diu iis fruerentur.* His bene conveniunt Chori verba, ab interpretibus non intellecta: *quomodo igitur fieri poterit, ut, bona narrans, vera dicas?* i. e. quum mendacia pulchra fore dixeris, vera non possunt bona esse, ideoque te mala nuntiaturum esse intelligo. Ad τύχοις participium εἰπὼν repetendum est.

608. In Vict. et Cant. Chori partes per hanc scenam male Clytaemnestrae assignantur. — κἀληθῆ Schütz. sensu non perspecto, quem supra exposui. — τύχῃς vulg., quod recte in τύχοις mutarunt Glasg. Schütz. Blomf.

610. Ἀχαιΐκοῦ Flor. Farn. Schütz. vid. v. 178.

616. πότερα δ᾿ ἄρ᾿ voluit Stanl., sed sic statim v. 620. πῶς γάρ. Pers. 244. πότερα γάρ.

Πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

Εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προςώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
Ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
Δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
Τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐριννύων.
Σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον

---

625. *πήματα φέρειν* pro *ἀγγελίαν πημάτων φέρειν* v. Herm. ad Eur. Hecub. 162. Erfurdt. ad Soph. Aj. 780. ed. maj.

626. *τυχὸν* malit Blomf., male, pendet enim ab *ὅταν ἀγγέλλῃ*, quod in praecedentibus latet.

629. Post hunc versum in Vict. Cant. Stanl. Glasg. male punctum ponitur; commate recte distinxerunt Pauw. Schütz. Blomf., hinc enim apodosis incipit.

630. *σεσαγμένων* vulg. *σεσαγμένον* reposuit Schütz., quod probant Glasg. Both. Voss. cur. Aesch. p. 20. Humboldt. Blomf. et necessarium videtur, quum *σάττειν* sit *onerare*; constructio quoque sic melius procedit.

631. *τῶν Ἐριννύων* Stanlej. Schütz. abundante articulo, sed neque ad *ἄγγελον* referri potest *τόνδε*, quod voluerunt Pauw. Abresch. Blomf., sed jungendum est, quod verborum ordo postulat, *παιᾶνα τόνδε*, ita enim vocatur ipsa illa malorum renuntiatio.

632. *εὐάγγελος ἥκων τε* Casaub. Stanl. Schütz. Both. pessime. Male autem Blomf., qui vulg. retinet, post *πόλιν* puncto distinguit, ut construatur: *ἥκοντα δὲ πρὸς χαίρουσαν πόλιν χρὴ λέγειν παιᾶνα εὐάγγελον πραγμάτων σωτηρίων.* Sed jucunda inest orationis inversio; quum enim in universum dicere coepisset de nuntio bono, mox in ejus locum se ipsum substituit, et ab iis, quae generatim dicenda erant, ad specialia transit, dicendum enim erat: *εὐάγγελον δὲ ἥκοντα οὐ πρέπει συμμίξαι κ. τ. λ.* Hoc jam recte viderunt Abresch. et Voss. cur. Aeschyl. p. 21., qui apte confert Soph. Philoct. 298.: *οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.*

Ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
Χειμῶν᾽ Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρὶν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην,
Φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
Ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ᾽ ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρήκιαι πνοαὶ
Ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
Χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ᾽ ὀμβροκτύπῳ,
Ὤιχοντ᾽ ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
Ἐπεὶ δ᾽ ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ᾽ ἐρειπίων.
Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ᾽ ἀκήρατον σκάφος,
Ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν, ἢ ᾽ξῃτήσατο

---

636. Post ἔχθιστοι Vict. Cant. male comma habent.

639. ὠρόρει Schütz., causa non allata. Recte Blomf. confert Hom. Il. Σ. 497. et Soph. Oed. Col. 1614., ubi recte Reisigius ὠρώρει restituit.

640. ἀλλήλαισι Farn. — Θρηΐκιαι Vict. Cant., quod recentiores in Θρήκιαι mutarunt, sed et diaeresis syllabae primae in ῥήματι ἀγγελικῷ ferri potest, neque synizesis in postremis syllabis, quam deinde metrum poscit, inaudita est, cf. Comment. Aeschyl. p. 28. Sed illud revocare non ausus sum, quamquam formam eandem praebent libri Eurip. Alcest. 1024. Eur. Hecub. 7. 36., nam libris in hac re non multum tribui posse fateor.

641. ἤρειπον Farn. — κερωτυπούμεναι vulg. κεροτυπούμεναι Glasg. Schütz. Both. Blomf. ex emendatione Porsoni praef. ad Hecub. p. VIII.

642. χειμῶνι, τυφῶ vulg. χειμῶνι τυφῷ legendum putat Schütz. et sic dedit Blomf. χειμωνοτυφῷ Both. Sed comma tantum post χειμῶνι tollendum esse, ut χειμὼν τυφῶ idem sit, quod τυφῶ μένος Suppl. 555., recte vidit Voss. cur. Aeschyl. p. 22. — ξὺν Glasg. male.

643. κακῷ στρόβῳ voluit Stanl., sed ποιμὴν κακός est procella.

646. ναυτικοῖς τ᾽ ἐρειπίοις Schütz., sed quum ἀνθεῖν cum utroque casu jungi posset, structura variata est, quod recte viderunt Matthiae Miscell. phil. II. p. 6. et Voss. cur. Aeschyl. p. 22. Exempla habet Lobeck. ad Soph. Aj. p. 331. cf. quae ad Choeph. 215. monebuntur.

648. ἢ ᾽ξηγήσατο Schütz. ἢ ᾽ξῃρήσατο suspicatur Hermann.

Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ᾽ ἐφέζετο·
Ὡς μήτ᾽ ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
Μήτ᾽ ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
Ἔπειτα δ᾽ ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
Λευκὸν κατ᾽ ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ἡμεῖς τ᾽ ἐκείνους ταῦτ᾽ ἔχειν δοξάζομεν.
Γένοιτο δ᾽ ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
Εἰ δ᾽ οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
Καί ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
Ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ᾽ ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ποτ᾽ ὠνόμαζεν ὧδ᾽ στρ. α΄.
Ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως, —

---

apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Sed nihil mutandum est: *Deus aliquis aut dolo aut precibus effecit, ut servaremur.* — De duplice *τις* v. Elmslej. ad Aristoph. Acharn. 569. ad Sophocl. Oed. R. 1100.

650. *ναῦν στελοῦσ᾽* Canter. Glasg. Humboldt. Elmslej. ad Oed. R. 81. *σωτὴρ ναῦν θέλουσ᾽* Pauw. *νιν θέλουσ᾽* Both. *ναυστολοῦσ᾽* Casaubon. Stanlej. Blomf. Sed nullam video mutandi necessitatem, *θέλουσα* est *lubens*, *propitia*, ut Choeph. 19. *γενοῦ σύμμαχος θέλων ἐμοί.* Suppl. 136. *θέλουσα δ᾽ αὖ θέλουσαν ἁγνά μ᾽ ἐπιδέτω Διὸς κόρα.*

651. *ἄνορμον* Both. *ἀνόρμους* Buttler. sine causa.

659. *ἡμεῖς δ᾽* Schütz. Both. male. — *ταὔτ᾽* Stanl. Pauw. Schütz. Both. Blomf. male, hoc enim foret *τὰ αὐτὰ ἔχειν, ἃ ἡμεῖς ἔχομεν.*

660. *δ᾽ ἄρ᾽ οὖν* Stanl. Blomf. male. Causam addit, cur fausta cupienda et exspectanda sint.

662. *εἰ γὰρ* Blomfield. sine causa.

σιν

666. *κλύων* Flor. *κλύειν* Farn.

668. In fine hujus versus in-

Μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν, προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
Τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'
Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
Ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
Ἐκ τῶν ἁβροτίμων
Προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
Πολύανδροί τε φεράσπιδες, κυναγοὶ
Κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον
Κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-
τὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους,

---

terrogationis signum perperam habet Vict.

670. *προνοίαις* vulgat., quod metri causa in *προνοίαισι* mutandum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur recentiores.

674. *ἑλέναυς* Blomf. et Elmsl. ad Eur. Bacch. 508., quod fere necessarium videtur. — Multa similia lusus etymologici exempla ex tragicis collegit Elmsl. l. c.

675. *ἁβροπήνων* emendavit Salmas. Exerc. ad Solin. p. 78., quod receperunt Glasg. et Blomf., hic firmavit etiam allato Lycophr. 863. *μήδ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους.* Sed quamvis elegans est mutatio, vulgata, quum sensu non careat, non deserenda videtur.

677. Post *αὔρᾳ* vulg. puncto distinguitur, quod propter sequentium sensum recte sustulit Pauw. Glasg. Blomf.

679. *πλάταν* vulg. *πλάτας* Cant. *πλατᾶν* ex emendatione Heathii receperunt Schütz. Blomfield., sed non opus est; accusativus *πλάταν* a *κελσάντων* pendet, quod mox videbimus.

680. In *κελσάντων* offenderunt interpretes, quia genitivus non habere videbatur unde penderet, et verbum finitum deesse videbatur; quare *κέλσαν τοῦ* Casaub. Both. *ἔκελσαν οὖν* Schütz. *κέλσαν ναῦν* Orell. ad Isocr. p. 371. Inepte Salzmann. observ. p. 15. *κελσάντων* pro tertia imperativi habet et vertit: *Appellere oportuit.* Sed, puncto post *αὔρᾳ* deleto, *ἔπλευσαν* e praecedentibus supplendum esse, recte viderunt Pauw. et Heath., quos sequuntur Glasg. et Blomfield., qui tamen *κέλσαντες* dederunt, qua mutatione non opus est. Construas *κατ' ἴχνος κελσάντων πλάταν: navigarunt, vestigium secuti eorum (Paridis et Helenae), qui navem, non amplius conspiciendam, appulerant ad Simoentis ripas.*

681. *ἀξιφύλλους* vulg. metro sensuque repugnante; quare *ἐπ' αὐξιφύλλους* Pears. Stanl., quod recepit Blomf., sed nescio, quomodo hoc vocabulis *ἀμφὶ πολιτᾶν* respondere velit. *ἀεξιφύλλους* Pauw. Heath. Abresch. Schütz. Herm., quod recepi.

Δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. α'.
θώνυμον τελεσσίφρων
Μῆνις ἤλασε, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
Καὶ ξυνεστίου Διὸς
Πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
Μέλας ἐκφάτως τίοντας
Ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν
Γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
Πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
Παμπρόσθη πολύθρηνον αἰ-

---

684. *τελεσίφρων* vulg., quod metri causa recte mutavit Arnaldus, quem sequuntur recentiores.

685. *ἔλασε* Vict. *ἤλασε*, quod metrum poscit, Farn. et sic ex Stanleji emendatione Schütz. *ἤλασεν* Glasg. Blomf., huic tamen placet Wakefieldii conjectura *ἔπλασεν*, quod a *πλάσσειν* derivetur, inepte.

686. *ἀτίμως ἵν'* Vict., quod egregia conjectura in *ἀτίμωσιν* mutavit Canterus, quem recte sequuntur recentiores.

689. *τίοντος* Schütz., quod probat Buttler. et recepit Blomf. Referunt genitivum ad *Διὸς*, ut sit: *strenua Graecorum ira persequitur dehonestationem Jovis hospitalis, qui nuptiale illud canticum supra modum punit.* Sed notum est *πράσσεσθαι* cum duplici accusativo junctum, unde sensus hic esse videtur: *ira Deorum omnia perficiens contumeliae, qua mensam Jovemque hospitalem affecerunt, poenas exigit ab iis, qui carmen nuptiale celebraverant.* Sic locum recte explicarunt Heath., Voss. cur. Aeschyl. p. 23. et Humboldt.

690. *ἐπέπρεπεν* Farn. *ἐπέῤῥεπε* Glasg. Blomf.

692. *μεταμανθάνουσα* non est *postea discens*, non magis quam v. 214. *μεταγιγνώσκειν postea cognoscere*, ut putat Schütz., sed *μεταμανθάνειν* est *aliquid dediscere, ita ut aliud quid ejus loco discas*, quam vim verbis a *μετά* compositis inesse constat.

694. *πολυθρέμμων* ex Bothii emendatione Schütz., propter vocabulum mox repetitum, in qua re eum semper offendisse vidimus.

696. *παμπρόσθη* vocabulum nihili est, quare *παμπενθῆ* emendarunt Casaubon. et Stanl. *παμπρόσθη* Pauw. et Abresch. *παμπήδην* Schütz. *πάμπροσθεν* Both. *πάμπροσθ' ἢ* Blomfield. Sed huic vitio vix sine libris mederi licet.

ὧν᾽ ἀμφὶ πολιτᾶν
Μέλεον αἷμ᾽ ἀνατλᾶσα.
Ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
Οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
Ἐν βιότου προτελείοις
Ἅμερον, εὐφιλόπαιδα,
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
Πολέα δ᾽ ἔσκ᾽ ἐν ἀγκάλαις,
Νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
Χρονισθεὶς δ᾽ ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
Ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.
Χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,

---

697. *πολίταν* Farn. *πτολιτᾶν* vel *πολιητᾶν* metri causa legendum puto. Humboldt. *ἀμφί τε πολιτᾶν* legisse videtur, vertit enim: *conquerens propter civium vitam et effusum sanguinem.* Sed vocabuli *ἀνατλᾶσα* significatio postulat accusativum *αἰῶνα*, hoc sensu: *urbs quae miseram vitam agit propter civium caedem.* In Glasg. vocabula *μέλεον αἷμα* male commatibus inclusa sunt.

701. *οὗτος* vulg. metro et sen- *ως* su adversante. *οὗτος* Flor. *οὕτως* Farn. et sic ex emendatione Both. Schütz. Buttl. Herm. Blomf.

705. *ἔσχ᾽* vulg., quapropter *φαιδρωπὸν* et *σαίνοντα* conjecit Stanl. *ἔσχε* Heath. et Schütz. explicant *haesit*, quod esse non potest. *ἔσκ᾽* rectissime emendarunt Casaub. et Pears., quae forma quum et Pers. 661. legatur, cum Blomf. eam recepi.

710. 11. Hi versus quum vulgo ita legerentur:
ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων
strophicis non responderunt, quare Blomf. dedit:
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων.
et *τοκέων* quidem, atque *τροφεῦσιν* ex Farn. recepit. Sed multa facilior mihi videtur ea mutatio, quam in textu exhibui. Nam *πρόσθε* sensus etiam poscit, ut sit: *antiquam parentum indolem*, *γάρ* autem transposuerunt jam Pears. Heath. Schütz., idque non minus quam *δέ* saepe a librariis loco motum esse, si post secundum tertiumve vocabulum positum erat, satis notum est; sic mox v. 736. cf. Schaef. melet. crit. pag. 76. Reisig. conject. in Aristoph. I. p. 147. Hic autem recte vocabulo *τροφᾶς* postponitur, quia in eo sonus inest, cf. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 90.

Μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
Δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
Αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
Μέγα σίνος πολυκτόνον.
Ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προςεθρέφθη.
Παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ'.
Λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
Ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
Παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν
Δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
Δύςεδρος καὶ δυςόμιλος,
Συμένα Πριαμίδαισιν,

---

712. *ἄταισιν* vulg. *ἄταις* Flor. Metri causa Pauw. et Schütz. scripserunt *μηλοφόνοις ἄταισιν*, Buttler. *ἄταις μηλοφόνοισιν*, sed melius Herm. El. metr. p. 326. *μηλοφόνοισιν ἄγαισιν*, quod cum Blomf. recepi.

715. *ἄμαχον δ'* Vict., sed *δ'* recte ejecerunt Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

716. *πολύκτονον* vulg., quod correxerunt Both. Blomf.

718. *προςετράφη* Vict. contra metrum. *προςετρέφθη* Heath. *προςεθρέφθη* Glasg. Schütz. Blomf.

719. *παρ' αὐτὰ* Heath. Blomf., sine causa, neque *statim* vertendum est, sed *similiter*. — *δ' οὖν ἐλθεῖν* vulg., ut in antistr. *ἐν τοῖς βροτοῖς*, ex qua lectione non solum versus sunt miserrimi, sed in antistrophico etiam male abundat articulus. Recte igitur *οὖν* et *τοῖς* ejici jubet Hermann. ad Humboldt., quem cum Blomf. eo magis secutus sum, quod utrumque vocabulum abest in Flor. — *ἦλθεν* voluerunt Pauw. Stanl., *λέγοιτ' ἂν* Casaub. Pears., quia v. 724. male interpungebatur.

721. *δ'* inseruerunt Glasg. Blomf., metro sensuque postulante, quod ante A facile excidere potuit.

724. Post *παρακλίνουσ'* vulg. interpungitur, quod tantas turbas excitavit, ut alii de emendatione cogitarent (vid. ad v. 719.), Blomf. de enallage casuum. Sed *παρακλίνουσ'* ad sequentia trahendum esse, viderunt Stanl. Abresch. Heath. Schütz. Humboldt. Significat: *deflectens ab indole priore, et ad pejus conversa.* *παρακλίνασ'* Flor.

725. *πικροῦ* Flor., sed *πικρὰς τελευτὰς γάμων* habet etiam Eurip. Med. 1385., ubi v. Elmsl.

727. *Πριαμίδαισι* vulg., quod recte mutavit Pauw.

Πομπᾷ Διὸς ξενίου,
Νυμφόκλαυτος Ἐριννύς.
Παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
Τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
Βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργον
Μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
Σφετέρα δ' εἰκότα γέννᾳ.
Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
Καλλίπαις πότμος ἀεί.
Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
Μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν,
Τότ' ἢ τόθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,
Νεαρὰ φάους κότον

---

729. *Ἐρινὺς* Flor. Blomf., ut assolet.

730. *ἐν τοῖς βροτοῖς* vulg. de articulo omisso vid. ad v. 719.

731. Post *ὄλβον* male commate distinguunt Stanl. Glasg.

734. *ὀϊζύν* vulg., quod recte Pauwio auctore disyllabum fecerunt recentiores.

736. *τὸ γὰρ δυςσεβὲς* vulg., quod metro monente transposuerunt Pauw. Heath. Schütz. Blomf. vid. quae ad v. 710. monita sunt.

739. *δ' ἄρ'* Stanlej. Glasg. Schütz. Blomf., *γὰρ* ferri non posse existimantes, sed vid. quae ad v. 546. monuimus. cf. Herm. ad Vig. p. 846.

740. *ἀεὶ* Glasg. Blomf.

741. Quae sequitur stropha et antistropha pluribus vitiis scatet, quam quae conjectura sanari possint, quare manum ubique abstinui.

744. *ὅταν* metro adversatur, quare *ὁππόταν* emendavit Pauw., quod receperunt Schütz. et Blomfield. *εὖτ' ἂν* proposuit Herm. ad Humboldt., qui in antistropha igitur *τὰ χρυσόπαστ' ἐσθλὰ* legere videtur. Sed nihil mutare ausus sum.

745. Vulgatam corruptam variis modis tentarunt interpretes: *νεαρὰ φάους σκότον* Casaubon. *νεαρὰ φύει κότον* Heath. *νεαρὸν φάει σκότον* Schütz. *νέας ῥαφὰς σκότον* Seidler. de vers. dochm. p. 57. *νεοῤῥαφῆ σκότον* Herm. ap. Seidler. l. c. *νεαροφαῆ σκότον* Herm. ad Humboldt., quod ad librorum lectionem proxime accedit.

Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον,
Θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομέναν τοκεῦσιν.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν *ἀντ. δ'.*
Δυςκάπνοις δώμασιν,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
Τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
Παλιντρόποισιν ὄμ-
μασιν λιποῦσ', ὅσια προςέβα, δύναμιν οὐ σέβου-
σα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
Πῶς σε προςείπω; πῶς σε σεβίζω,
Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
Προτίουσι, δίκην παραβάντες.

---

746. Blomf. *τε* ejici vult, et praeterea *ἀπόλεμον* cum Stanlejo et Abreschio; *ἄμαχον* omittit Farn.; sed neutrum abesse posse docet metrum antistrophici. *τὸν* autem recte in *τὰν* mutasse videtur Herm. ad Humb., ut habet deinde *εἰδομέναν*, quo referatur, neque mutatione egeat.

748. *εἰδομένας* Casaub. Pears. Heath. Schütz. *εἰδόμενον* Pauw., sed nihil mutandum est, si ad *τὸν δαίμονα* refertur.

750. *δώμασιν* pro vulg. *δώμασι* Pauw. Glasg. Blomf. *δυςκάπνοισι δόμοις* Schütz., qui versus aliter distribuit, male.

752. *χρυσόπαστ' ἐσθλὰ* Farn. — *ἔδεθλα* conjecit Stanl., quod recepit Schütz., et omnino *ἐσθλὰ* corrruptum videtur.

753. *παλιντρόποις* vulg., quod in *παλιντρόποισιν* metri causa mutandum. Schütz. eadem de causa cum Pauw. et Heath. dedit *λιποῦσ' ὄμμασιν*, male.

754. *ὄμμασιν* item metrum postulat pro vulg. *ὄμμασι*. — *προςέβα τοῦ* vulg. *προςέβα τοὔμπαλιν* scribendum putavit Canter., sed nihil post *τοῦ* excidisse docet metrum; igitur ipsum illud *τοῦ* ex errore natum omisi; *προςέβα* autem in *προςέβαλε* mutari vult Hermannus, quod veri non est dissimile.

757. *πτολίπορθ'* reposuit Blomf., quod sine libris non licet.

759. *σεβίξω* Flor.

762. *τὸ δοκεῖν εἶναι* recte explicat Herm. ad Vig. p. 703.

763. *παραβαίνοντες* Farn.

Τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται·
Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγέλαστα πρόςωπα βιαζόμενοι.
Ὅςτις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς.
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι,
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
Κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος·
Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
Θράσος ἀκούσιον

---

764. *δυςπραγέοντι* ex Grotii emendatione Heath. Schütz. Lobeck. ad Aj. 427., metri causa ut putabant, sed hoc ipso metrum corrumpitur, *δυςπραγοῦντι* enim secundam longam habet, quod jam vidit Erf. ad Soph. Aj. 418. ed. maj.

765. *δεῖγμα* Vict., sed *δῆγμα* ex Stob. p. 499. emendavit Stephanus, et sic legitur in Farn.

766. *ἐφ' ἧπαρ*, ut v. 421. *πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ.* — *προςεφικνεῖται* Farn.; in paroemiaco offendisse videtur Triclinius, ut v. 763.

767. *καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν* Stob. l. c., unde Hermann. ad Humboldt. legendum censet *νυκτὶ δὲ χαίρουσιν*: *et laetantur, dum nocti similes sunt, vultu ad severitatem risu carentem composito.* Sed sensus hic non magis aptus est, quam comparatio cum nocte. Multo melius ex vulgata lectione: quemadmodum cum aliis gemunt, quamquam dolorem ipsi sentiunt nullum, ita laetari etiam cum aliis videntur (*ξυγχαίρουσιν* est dativus, quod Schützius non vidit), vultum, minime ad risum compositum, ridere cogentes.

768. *ἀγέλας τὰ* Stob. — De hiatu in fine versus v. Herm. El. metr. p. 373.

770. Post *φωτὸς* in Vict. Cant. plene distinguitur.

774. *οὐ γὰρ ἐπικεύσω* vulgat. metro labante, quare *οὐ γὰρ ἐπικρύψω* Pauw. Both. Blomf., sed melius videtur *οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω*, quod proponit Buttler. Vulgatam male tuetur Doederl. spec. Soph. p. 20. locis aut corruptis aut minime aptis.

775. *ἀπόμουσός τ'* — *οὔτ' εὖ* rescribi vult Elmsl. ad Eur. Med. 102. sine causa, et recte improbante Herm. in *Classical Journal* XLII. p. 339.

776. *νωμῶν* scribi voluit Stanl. *οἴακα* mediam longam habere oblitus; neque causa est, quum *νέμειν* ita interdum pro *νωμᾶν* ponatur, vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 367.

777. *ἑκούσιον* vulg., sed *ἀκούσιον*, quod metrum sensusque

Ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως
Εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
Τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Δίκη προςειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
Νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύοντες, ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ἐλπὶς προςῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
Καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
Ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.

---

postulant, recte reposuerunt Canter. Casaub. Pauw. Glasg. Schütz.

780. *πόνον* ex emendatione Bothii Schütz. Blomfield., sed Schützius ipse in notis vulgatam bene explicat: *nunc vero feliciter defunctis non leviter nec sine benevolentia gratus est exhaustus militiae labor.* *τις* autem, quod abest in Flor., quodque omittunt Humboldt. et Blomf., mihi quoque ejiciendum videtur.

781. *γνώσει* Glasg. Schütz. Blomf.

788. *ἀνδροθνῆτας* in Glasg. 2. obelo notatum est, quare Blomf. *ἀνδροκμῆτας* reposuit; sed quamquam hoc vocabulum Aeschylo usitatum est, non est cur illo non potuerit uti.

790. *φθορὰς ψήφους ἔθεντο* dictum est pro *φθορὰς ἐψηφίσαντο*, cf. Herm. ad Vig. p. 899. Pors. ad Eur. Phoen. 300. Seidler. ad Iph. Taur. 1061. Herm. ap. Seidl. ad Eur. Troad. 123. et in *Classical Journal* XLIV. p. 422 sq.

791. Hunc locum non intellexerunt editores. *χεῖλος* conjecerunt Stanl. et Casaubon. *πληρουμένη* dedit Schütz. *προςίει χεῖρας* Both., quod probant Voss. cur. Aeschyl. p. 24. et Blomf. Sed nihil mutandum est: *ad alterum autem vasculum spes tantum accessit manus (calculum absolventem injecturae), quod igitur non implebatur*, vel, *ita ut non impleretur.*

793. *ζῶσι florent, vigent.* v. Musgr. ad Soph. Oed. R. 485. Erf. ad Oed. R. 45.

Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
Τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
Ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
Πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
Ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεὼς,
Πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
Ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
Καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,

---

796. *χάρπαγὰς* conj. Tyrwhitt. et Orell. ad Isocr. p. 371. *ὑπερκόπους* praeeunte Heathio Blomfield.; neutro opus est, *πάγαι ὑπέρκοτοι* sunt *insidiae gravi ira structae.*

797. *ἐπραξάμεθα* Vict., quod correxit Stanl.

798. *Ἀργεῖον* sine causa obelo notavit Glasg. 2.

799. Schützius aut *νεότητος ἵππος ἀσπιδηστρόφου πλέως* scribendum, vel totum versum ejiciendum putat. Utrumque quam sit non necessarium, nemo non videt. Recte vidit Heathius hoc versu appositionem contineri vocabulorum *Ἀργεῖον δάκος*, quibus non equus ille Trojanus, sed Argivi ipsi designantur. — De forma *ἀσπιδηστρόφος* dubitans Blomf. *ἀσπιδηφόρος* mavult, sed non possunt librarii compositum insolentius in locum notissimi suffecisse. Attamen et ego cum Lobeckio ad Phryn. p. 683. de *ἀσπιδηστρόφος* dubito, quia, quod recte animadvertit Blomf., non solebant in his compositionibus *η* adhibere, nisi ubi syllaba brevis vitanda erat, quare *ἀσπιδοστρόφος* verum videtur, quod praebet Farn., facile enim ex noto *ἀσπιδηφόρος* librarii *η* recipere poterant.

801. *ὑπερθορῶν* Farn.

804. *εἰς* Blomf. — *φρόνημ' ὃ μέμνημαι* legendum putat Schütz., ineptissime, quum vulgata nihil offensionis habeat, si ita explicatur: *quod vero ad tuum erga me animum attinet, memini me audire etc.*

805. *ταῦτα* vulg., quod Casaubono auctore correxerunt recentiores. — *ξυνήγορον* Glasg. Schütz. Blomf.

807. *φθόνων* Flor. *ψόγου* Stob. p. 223.

808. *καρδίᾳ* Casaub. Pears. Grot. in Excerpt. Blomf., sed accusativum satis tuentur loci, quos collegit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249. Reisig. ad Oed. Col. 1162.

Ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
Τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
Καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει·
Εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι,
Ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
Μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
Ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
Εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
Βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ἤ τοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
Πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.

---

809. **πεπαμμένῳ** vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

810. **αὑτοῦ** Elmsl. ad Heracl. 814., sed vid. ad Choeph. 109.

812. Colon post **λέγοιμ' ἂν** sustulerunt recentiores, ut **εἰδὼς** ad sequentia trahatur, praeterea **ὁμιλίας κάτοπτρον** variis modis explicarunt. Schützius: *expertus enim dico, quod in eorum consuetudinem tanquam in speculum inspexi, eos, qui mihi maxime benevoli viderentur, nil nisi umbrae quandam imaginem esse.* Humboldt., qui post **ὁμιλίας** comma ponere, et hoc vocabulum pro accusativo habere videtur, hunc sensum expressit: *expertus dico (probe enim novi familiares meos) imaginem tantum et umbram fuisse etc.* Orell. p. 202. **κάτοπτρον** nominativum esse vult: *ego, qui speculum fui amicorum meorum.* Sed malim cum Blomf. **ὁμιλίας κάτοπτρον** explicare *imaginem et speciem familiaritatis*, et sic retenta antiqua interpunctione sensus commodissimus hic erit: *expertus loqui possum; probe enim scio, speciem tantum familiaritatis umbraeque imaginem fuisse eos, qui maxime benevoli videbantur.*

816. **σειρασφόρος** vulg. **σειραφόρος** Farn. idque ex Polluce VII, 24., ubi **σειραφόρος** ex Aeschylo laudatur, restitui jubent Lobeck. ad Phryn. p. 645. et Blomf. Legitur eadem forma Eur. Iph. Aul. 225. et Aristoph. Nub. 1300. His auctoritatibus fultus, formam, quae analogia caret, ejeci.

818. In Glasg. post **θεοὺς** non interpungitur, quod minus placet.

822. De **δεῖ** cum dativo vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

824. **πήματος τρέψαι νόσον** vulg., sed **νόσος πήματος** nihil est, contra **πῆμα νόσου** dixit Soph. Philoct. 765. **νοσούντων πήματα** Eur. Suppl. 238. **πῆμα ἄτης** Soph. Aj. 363., palmaria

Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
Ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
Οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
Νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
Μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύςφορον λέξω βίον,
Τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
Ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
Πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπειςφέρειν κακοῦ
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
Φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
Τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω

---

igitur est Porsoni emendatio in Advers. p. 138. ed. Lips. *πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου*, quam non potui non recipere cum Blomf.

833. Post *βίον* plene distinguitur in Glasg., et commate post *Ἰλίῳ*, haud recte.

834. *ἐπ' Ἰλίῳ* Farn.

837. *ἡδονὰς* vulg. *κληδόνας* ex conj. Stanleji recentiores omnes, quod verum esse docet v. 848.

838. Hunc versum recte explicat Schütz.: *alium venire, mala nuntiantem, alium pejora afferre*, nam *λάσκοντας δόμοις* ad utrumque refertur.

841. *ᾠχετεύετο* vulg., quod correxit Heath.

842. Facile emendari possit *τέτρωτ' ἂν*, sed abstinendum est; nondum enim scit Clytaemnestra, an non revera permultis vulneribus tectus sit. conf. Poppo prolegg. ad Thucyd. vol. I. p. 152.

843. *ἐπλήθυον* Glasg. Blomf.

844. *τ' ἂν* vulg., quod sensu caret. *γ' ἂν* Abresch. Heath. Schütz., sed *τἂν* legendum esse perspicuum est, quod in apodosi post *εἰ* saepius invenitur, ut Eum. 891. Soph. Aj. 451.

845 sq. Vexavit hic locus interpretes. Schütz. *τὸν κάτω* legit, et verba *τὸν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονὸς τρίμοιρον* paren-

Χθονὸς, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
Ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
Ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν

---

thesi includit, aut v. 845. ejiciendum putat, neutrum profecto recte. Blomf. post λέγω interpungit, et χθονὸς χλαῖναν interpretatur cum Bothio et Voss. cur. Aeschyl. p. 24. de sepulchro, corporis mortui indumento. Quod ut per se bonum sit, ferri non potest propter sequens *μορφώματι*, quod revera de pluribus corporibus viventibus sermonem esse indicat, neque hoc sensu comparatio cum Geryone satis apta foret. Jam si, ut vulgo, post χθονὸς interpungitur, χλαῖνα debet corpus significare, quod an alibi sic simpliciter dictum reperiatur, nescio; si χθονὸς χλαῖνα conjungitur, corpus vocatur *involucrum terreum*, id quod recentioribus poetis usitatius sane est, quam graecis. Utut sit, sensus hic esse debet: *Si vero tot mortes obiisset, quot multiplicabant rumores, posset, tanquam alter Geryon tricorpor, saepius sibi triplex in terra (nam quod sub terra est Geryonis corpus, non dico) corpus contigisse gloriari.* Nam πολλὴν τρίμοιρον χλαῖναν significat corpus triplex, quod non semel, sed saepius ei contigit, nam saepius quam ter mortuus esse dictus est; sic mox v. 849. πολλὰς ἀρτάνας ἔλυσαν *saepe laqueum solverunt.* Sept. Theb. 6. Ἐτεοκλέης ἂν πολὺς ὕμνοιτο. Quod vero addit, se non de tricorpore umbra Geryonis loqui, quae apud inferos sit, id non otiosum est, sed ad invidiam removendam et ad sustentandam eam, quam prae se fert, amoris speciem, comparatum. Quum enim Agamemnonem cum Geryone comparet, fieri possit, ut aliquis de Geryone apud inferos habitante cogitet eumque cum Agamemnone mortuo conferat, quare subjicit: longe absit, ut de Agamemnone mortuo loquar. Sic enim οὐ λέγω adhibetur, si quis significare vult, se abominari, quod mali ominis esse possit, ut Eum. 869. Soph. Electr. 1467.

850. εἰλημμένης Stanlej., sed alterius formae exempla habet Elmsl. ad Eur. Bacch. 1100. λελημμένη suspicatur Schütz. male. Melius foret λελιμμένης, quod conjicit Blomf., sed neque hoc necessarium.

853. μὴ δὲ Blomfield. contra sensum.

856. τὸν δ' Canter. Stanlej., sed τόν θ' recte Vict. et recentiores.

Κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
Βουλὴν καταῤῥίψειεν, ὥςτε σύγγονον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
Ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
Ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
Ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
Σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
Στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰςιδεῖν ἐκ χείματος,

---

857. Post *κίνδυνον* male in Vict. plene distinguitur.

858. *βόλον* voluit Canter. *καταῤῥάψειεν* Abresch., neutro opus est. Sed male Blomfield. explicat: *si consilium iniret, eum, qui cecidit, magis conculcandi, quemadmodum mos est hominibus.* Nam quomodo *βουλὴν καταῤῥίπτειν* possit esse *consilium inire*, non video. Sub *βουλὴ* illi intelligi videntur, qui absente Agamemnone imperium tenent, iique sunt *πεσόντες*, si Agamemnon mortuus est. Infinitivum autem *λακτίσαι* a *σύγγονον* pendere, perspicuum est. — *ξύγγονον* Schütz.

ϑ τ

862. *κατεσβηκασιν* Flor.

863. *ὄμμασι* Glasg. Blomf. — *κλαβὰς* Flor.

865. *λαμπηρουχίαι ἀτημέλητοι* non sunt: *signa per incuriam non exhibita*, quod cum Heathio putat Blomf., sed signa, quae negligebantur, i. e. non incendebantur, quia incendendi causa nondum aderat; non igitur de incuria custodum queritur, sed de longa mariti absentia, quae prohibuerit, quominus faces incenderentur. — *ὀνείρασι* Glasg. Blomf.

871. In Vict. Cant. post *ναὸς* comma ponitur, quod post *πρότονον* ponendum esse vidit Canterus, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

872. *στόλον* Flor.

873. In *καὶ* offendit Blomf., qui aut *γῆν ἐκφανεῖσαν* aut *γαῖαν φανεῖσαν* legendum aut versum ejiciendum putat. Sed videtur illud *καὶ* negligentiae cuidam poeticae tribuendum esse.

Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖςδέ τοί νιν ἀξιῶ προςφθέγμασιν,
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
Ἠνειχόμεσθα· νῶν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ὦ 'ναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
Πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
Εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
Ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
Θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Ἅβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετὲς βόαμα προςχάνῃς ἐμοὶ,
Μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον

---

876. Hunc versum post sequentem collocavit Schütz., ejiciendum putat Blomf., sed recte locum suum tenet, causam enim continet, quare istis gaudii et amoris nominibus Agamemnonem cumulaverit.

877. *τοιοῖςδε τοίνυν ἀξιῶ* vulgat. *τοίοις σε τοίνυν ἀξιῶ* Casaubon. Stanl. *τοιοῖςδε τοίνυν σ' ἀξιῶ* Pauw., sed recte *τοιοῖσδέ τοί νιν* Schütz., quod receperunt Glasg. Blomf., ita enim de Agamemnone locuta erat, ut tertia persona uteretur. — *ἀξιῶ* *honoro* vid. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 918.

881. *ἄναξ* vulg., quod metro postulante correxerunt Pauw. et Heath. — *πορθήτορος* emendavit Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 854., sed poetico more ad pedem transfertur, quod de Agamemnone dicendum erat.

883. *στορνύναι* vult Elmsl. ad Eur. Med. 1209., male.

885. *εἰς* Blomf. — Post *ἄελπτον* comma poni vult Voss. cur. Aesch. p. 24., quo sensus pessumdatur.

887. *ξὺν* Schütz.

893. *βαρβά*$\overset{\rho}{\theta}$*ου* Flor.

894. *βόημα* Flor. Farn.

Τίθει· θεούς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεών·
Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
Κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
Θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
Βίον τελευτήσαντ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντα δ᾽ ὣς πράσσοιμ᾽ ἂν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εἴπέρ τις, εἰδώς γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τέλος.

---

897. γὰρ pro δὲ Etymol. M. p. 486.

900. ποδοψήστρων δ᾽ ἐμὴ τῶν Schütz., sed τὰ ποικίλα absolute est dictum de variegatis tapetibus, ut mox v. 910. cf. Theocrit. XV, 78. Aristophan. Plut. 1199. Phot. s. v. ποικίλον, quos laudat Blomf.

904. In εἰ ἂν offendit Blomf., qui ex Farn. recepit ἄνευ θάρσους; sed ita supra v. 336. θεοῖς δ᾽ ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στράτος. Eur. Androm. 771. εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις. Phoen. 736. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προςβάλοιμ᾽ ἂν ἐκ λόχου conf. Herm. ad Viger. p. 830. Sensus igitur erit: *si omnia sic perficere possim, bono animo ero.* In quo non video, quomodo nimiam parumque decoram Agamemnonis fiduciam invenire potuerit Reisig. *de vi et usu* ἂν *particulae* p. 107., qui propterea legi jubet: εἰ πάντα δ᾽ ὣς πράσσοιμ᾽, ἂν εὐθαρσὴς ἐγὼ, duriore optativi εἴην ellipsi admissa.

906. διαφθεροῦσ᾽ ἐμοὶ conjecit Pors. Advers. p. 138. edit. Lips., probante Blomfield., sed γνώμην διαφθείρειν est *sententiam in pejus mutare*, ut Eur. Med 1051. χεῖρα δ᾽ οὐ διαφθερῶ. Hecub. 602. φύσιν διέφθειρε Hippol. 389. ταῦτ᾽ οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ᾽ ἐγὼ, οὐκ ἴσθ᾽ ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν ἔμελλον.

907. εὔξω Blomf. — Idem in ηὔξω ἂν offendens, interrogationem sustulit, ut sit: *Vovisses haec ita facere, si aliquid metuisses*, inepte. Ἂν non ad ηὔξω, sed ad infinitivum ἔρδειν trahendum est.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον – – – –

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

---

909. *δοκῇ* hoc et sequente versu Vict. Cant., quod correxerunt Schütz. Glasg. Blomf. Corruptum est a librariis, qui putabant *ἂν δοκῇ* jungendum esse, neque intelligebant, *ἂν* hoc versu ad omissum *ποιῆσαι*, sequente ad *βῆναι* pertinere; saepe in hac re peccarunt librarii, ut Plat. Alcib. I. p. 105. A. 126. B. Alcib. II. p. 138. C. ubi vid. Buttmann. cf. Bökh. ad Plat. Minoem p. 142. Schaefer. melet. crit. p. 60.

911. *αἰδεσθῇς* Farn. *αἰδεσθῇς* Casaubon. Pears. Pauw. Blomfield., sed oratio est interrupta.

913. Interrogationis notam in fine versus habet Vict.

916. *τῆσδε* Stanlej. Both. — *δήριος* pro adjectivo habent Pauw. et Humboldt. *δήρεως* Bothius. *τήνδ' ἀδήριτος* Buttl. Omnino nemo hunc versum satis apte explicavit, praecipue collocationem vocabulorum *καὶ σὺ* et voc. *τήνδε* omnes neglexerunt; nam quod Blomf. dicit: *tune adeo victoriae appetens es, ut vel hujusmodi victoriam contentionis plurimi facias*, id verbis non inest. Nisi quid vitii latet, non alius sensus esse potest, nisi hic: *num tu quoque ejusmodi victoriam amas?* i. e. ut vinci te patiaris, nam *τήνδε* ad nihil referri potest, nisi ad *τὸ νικᾶσθαι*. Genitivus *δήριος*, nisi quis jonicam formam improbat, nihil offensionis habet, v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1152.

917. *μέν τοι* Blomfield. sine causa.

Λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδὸς,
Σὺν ταῖςδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν, θεῶν
Μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
Φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
Τήνδ' ἐςκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προςδέρκεται.
Ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
Ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
Ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔστιν θάλασσα, — τίς δέ νιν κατασβέσει; —
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.

---

919. *πρόδουλος* ex emendatione a Stanlejo commemorata Blomf., male; poetice *ἀρβύλαι* vocantur *πρόδουλος ἔμβασις ποδός.* — Punctum, quod in fine versus vulgo ponitur, recte sustulerunt Humboldt. et Blomf.

920. *ξὺν* Glasg. *καὶ* Flor. — *τοῖς δὲ* vulgat. *ταῖςδε* Heath. Schütz. Blomf.

921. *βάλῃ* Blomf., quod a nemine repositum esse miratur; sed nullam video mutandi causam, nam quamquam Eur. El. 900. legitur *μή μέ τις βάλῃ φθόνῳ*, non ideo nostro loco idem est reponendum; ibi enim alius est sententiarum nexus. — De hac dictione *φθόνος με βάλλει*, cf. Markl. ad Eurip. Iph. T. 1200.

922. *σωματοφθορεῖν* ita explicare conatur Voss. cur. Aeschyl. p. 24., ut *σῶμα* de tota familia accipiendum dicat, quod vix probandum est. *στρωματοφθορεῖν* Casaubon. Stanlej. Glasg. 2. Buttler. *δωματοφθορεῖν* Schütz. Humboldt. Blomf. Vulgata vix sana, correctio autem incerta est, Schützio tamen magis assentior. — *πόσιν* Vict. Canter.

924. *τοῦτ' οὖν*, vel *ταῦτ' οὖν* scribendum putat Schütz., et fatendum est, genitivum *τούτων*, quem Pauw. omisso *περὶ* explicat, habere aliquid offensionis. — *οὕτω* Flor. Farn. Glasg.

928. *αὕτη* Both. Blomf., quod non displicet.

930. *καθέσταμαι* var. lect. ap. Schol. *κατέσταμαι* Farn.

931. *δόμους* (ων) Flor.

933. *εἰς ἄργυρον* vulg. *ἰσάργυρον* egregia est emendatio Salmasii Exerc. Plin. p. 418. E., recepta a Glasg. Schütz. Blomf.

Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
Ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
Δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
Ψυχῆς κομίστρα τῆςδε μηχανωμένη.
Ῥίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
Ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
Ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
Μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α'.

---

935. Vulgo post *ἄναξ* punctum ponitur, quod post *ἔχειν* recte collocarunt Glasg. Blomf., sed iidem *οἴκοις* dederunt, Blomfield. etiam *οἴκῳ — τῷδε* malit, sed nulla mutatione opus est, si ad *ἔχειν*, ut saepe, *ὥστε* suppletur.

937. *δειμάτων* vulg., quod correxit Canterus.

939. *μηχανωμένης* vulg., corruptum propter vicina *ψυχῆς τῆςδε;* correxit Stanl., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomfield.

940. *εἰς* Blomfield.

941. *ὑπερτίνασα* Flor. *ὑπερτείνουσα* Casaub. Stanl. Blomf. male, quum praecesserit aoristus *ἵκετο*.

943. *δόμοις* pro *μολών* Schütz. *μολόν* Blomf. *θερμαίνει μολόν* Voss. cur. Aesch. p. 25. Sed nihil mutandum, sensus enim est: *quum tu domum redis, rediens (i. e. ipso tuo reditu) aestivum fervorem adfers.* Qui sensus quum exprimendus et *μολών* repetendum esset, non poterant non poni genitivi, quamquam ad subjectum referuntur. Igitur hoc non eget quidem h. l. negligentiae excusatione, quae in aliis locis observari potest, quos collegit Matthiae Gr. gr. p. 818. Walch. emend. Liv. p. 74. Poppo Prolegg. in Thucyd. I. p. 119.

944. *Ζεύς τ'* Farn. Vict., sed *τ'* deleverunt Pauw. Heath. Glasg. 1. Schütz. Blomf. *Ζεύς γ'* Glasg. 2., idque recepi, intelligi enim non potest, quomodo illud *τ'* irrepserit.

946. *ἐπιστρεφωμένου* Flor. *ἐπιστροφωμένου* Farn.

οι

948. *μέλῃ* Flor. — *δέ τί σοι* vulg. *δέσοι* Flor. *δέ σοί τι* Pauw. Schütz. *δέ τοι σοὶ* Farn. Glasg. Blomf., quod verum puto.

Δεῖγμα προστατήριον
Καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά·
Οὐδ', ἀποπτύσας δίκαν
Δυςκρίτων ὀνειράτων,
Θάρσος εὐπιθὲς ἵζει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
Ὦρτο ναυβάτας στρατός.
Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων *ἀντ. α'.*

---

950. *δῆγμα* conjecit Stephanus, *δεῖμα* Casaub. Stanl., quod receperunt Schütz. Humboldt. Blomf., sed vulgatum *δεῖγμα* recte tuentur Pauw. et Voss. cur. Aeschyl. p. 27. Significat *ostentum illud, quod semper oculis obversatur*, et cum hoc bene convenit *καρδία τερασκόπος*, *animus, qui ex ostento illo mala auguratur.*

953. *ἀποπτύσαν* Casaub. Pauw. Glasg. Blomf., sed *ἀποπτύσας* est nominativus absolutus, quem jam saepe observavimus, pro *ἀποπτύσαντος ἐμοῦ.*

955 *ἵξει* vulg. *ἥξει* Schütz. *ἵζει* Casaub. Abresch. Glasg. Blomf., quod probo.

956. *ἐπὶ* Farn., quod ex conjectura reponi voluerunt Stanl. et Herm. ad Humboldt., qui praeterea *ξυνεμβολαῖς* et *παρήβασεν* scribendum censet, et verbum hoc activo sensu accipere videtur. Reliquis non mutatis pro *παρήβησεν* Pauw. *πάρβησεν* scripsit, Schütz. et Both. ex Heathii conjectura *πάρηψεν* Sed plura h. l. corrupta, nam *ξυνεμβόλοις* nihil est, quare Schneiderus in Lex. *ξυνεμβολαῖς* scribi jussit, quod recepit Both., qui praeterea *ψαμμίαις* dedit; *ξὺν ἐμβολαῖς* conjecit Casaubon. *ξὺν ἐμβόλοις* Stanl. Abresch. Pauw. Deinde *ἀκάτας*, cujus loco Flor. *ἀκάτα* habet, non alibi exstat, et quamquam cum Both. et Blomf. in *ἀκάτους* mutaveris, non video, quid sint *ψαμμίαι ἄκατοι.* Adjectivum *ψαμμίας* videtur *ἀκτὰς* poscere, idque suspicatus est Tyrwhitt. Totum locum ita legendum putat Blomf.: *χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαὶ ψαμμίαις ἀκταῖς παρήβησαν.* Mihi quidem, si quid conjectura assequi licet in loco corrupto, de quo eo difficilius est judicium, quod et antistrophicus v. 970. corruptus est, minore mutatione ita legi posse videtur: *χρόνος δ', ἐπεὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς ψαμμίας ἀκτᾶς παρήβησεν*, *diu est, ex quo simul cum funibus littori arenoso inhaerentibus consenuit exercitus*, ut ab *ἐμβολαῖς* duplex genitivus pendeat.

961. *ἀπ' ὀμμάτων meis oculis*, ut Soph. Oed Col. 15. Eur. Med. 211.

Νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.
Τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
Θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
Ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
Δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
Ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
Μάλα γάρ τοι τᾶς — στρ. β'.
Πολλᾶς ὑγιείας
Ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ * *

---

963. τόνδ' vulgo. τὸν δ' Schütz. Glasg. Blomf. — ὅπως Farn. Vict. Cant. ὅμως ex vera Stanleji emendatione recentiores.

964. Ἐριννὺς Vict. Cant. Ἐριννύος, quod metrum et sensus postulat, Glasg. Schütz. Blomf.

967. οὔτοι vulg. οὔτι metro exigente Casaubon. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf.

968. ἐνδίκοις δὲ φρεσὶν scribi vult Schütz., ne copula absit, sed κέαρ κυκλούμενον sunt nominativi absoluti pro genitivis.

970. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse, perspicuum est. τι in τοὶ mutari vult Pears., in τιν' Pauw. Heath. Schütz., in τάδ' Stanl. Pors. Advers. p. 138. ed. Lips. In Flor. legitur εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, unde Blomf. dedit εὔχομαι τάδ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, sed certi aliquid eo minus constitui potest, quum et strophicus corruptus sit.

971. ψύδη Vict. ψευδῆ Pauw. ψύθη Steph., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

973. Strophae initium in vulgata lectione, quam exhibuimus, corruptum est. μάλα γέ τοι δὴ τᾶς Farn. τοι in τὸ mutarunt Schütz. Buttler. Blomf., sed neque sic versus antistrophico respondet, quem propterea violentius mutare coacti sunt. μάλα γὰρ οὖν τὰ πολλὰ τᾶς ὑγιείας suspicatur Lachmann. de chor. syst. p. 60., sed facilius foret μάλα γέ τοι τὸ τᾶς, ut γὰρ ex γε natum, τὸ a praecedente τοι absorptum sit.

974. ὑγιείας penultimam corripere recte observat Lachm.

975. ἀχάριστον legendum putat Schütz., quod receperunt Both. et Humboldt., sed damnari vulgata non potest, quum sensus propter incertam versus praecedentis lectionem non perspicuus sit. — Deesse aliquid in fine versus, docet antistrophici metrum: νόσος μογερὰ conjecit Lachm., νόσος γὰρ ἀεὶ Blomf., qui ita etiam metro succurri posse dicit, ut omittatur πάλιν v. 992., quod abest in Farn. Res incerta est.

Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
Καὶ πότμος εὐθυπορῶν
*Ἀνδρὸς ἔπαισεν * * **
** * * ἄφαντον ἕρμα.*
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄκνος βαλὼν,
Σφενδόνας ἀπ᾽ εὐμέτρου,
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
Πημονᾶς γέμων ἄγαν,
Οὐδ᾽ ἐπόντισε σκάφος.
Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ
Ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
Νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
Τὸ δ᾽ ἐπὶ γᾶν πεσόνθ᾽ *ἀντ. β'.*
Ἅπαξ θανάσιμον
Προπάροιθ᾽ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
Πάλιν ἀγκαλέσαιτ᾽ ἐπαείδων;

---

978. Lacunam hic esse, docent antistrophici. Schützius, qui in antistropha verba *ἐπ᾽ εὐλαβείᾳ* omisit, ante *ἀνδρὸς* unum vocabulum, fortasse *πολλάκις*, excidisse putat, et *ἔπαισ᾽* scripsit.

980. *καὶ πρὸ μὲν τὸν χρημάτων κτησίων ὄγκον βαλὼν* emendavit Schütz., quod probant Buttler. et Humboldt., neque displicet, nam etiamsi cum Casaubon. et Blomf. *ὄκνος βαλὼν* pro genitivis absolutis *ὄκνου βαλόντος* positum accipitur, tamen quomodo illud *τὸ μὲν πρὸ χρημάτων* explicandum sit, non video.

983. *γόμος* suspicatur Blomf. male.

985. *οὐ δ᾽* Glasg. male.

987. *κἀξ ἀλόκων* Flor.

989. *πεσόνθ᾽* sensu caret, quare *πεσόν γ᾽ ἅπαξ* Casaub. Pears. *πεσὸν ἅπαξ* Pauw. Blomfield., quod nescio quomodo strophico respondere velit. Schütz. propter strophicum a se mutatum violenta transpositione ita dedit: *τὸ πεσὸν δ᾽ ἅπαξ ἐπὶ γᾶν προπάροιθ᾽ ἀνδρὸς θανάσιμον*, nec tamen responsionem video. Mihi quidem certissimum videtur vocabula *πεσόνθ᾽ ἅπαξ* ita transponenda esse:

τὸ δ᾽ ἐπὶ γᾶν ἅπαξ
πεσὸν θανάσιμον

hinc illud *θ*, quod ex sequente vocabulo male adhaesit voci *πεσόν*.

991. *τίς τ᾽ ἀγκαλέσαιτ᾽* omisso *πάλιν* Farn.

993. *οὐ δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τοὺς φθιμένους ἀνάγειν Ζεὺς αὐτ᾽ ἔπαυσεν;* Schütz. omisit enim verba *ἐπ᾽ εὐλαβείᾳ γε*, quae vulgo post *ἔπαυσεν* leguntur, cum Cantero et Casaubono, eadem uncis inclusit Glasg. Sed ex Scholiastae verbis: *τὸν Ἀσκλή-*

Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
Θυμαλγής τε, καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ
Καίριον ἐκτολυπεύσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
Ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.

πιον γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι, intellexit Herm. ad Humboldt. scribendum esse Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ, quod cum Blomf. recepi, succurrunt enim et codd., nam Flor. omittit γε, in Farn. autem legitur ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε. Illud ἂν autem, quod sensu postulante post Ζεὺς insertum est, facile propter sequens αὖτε excidere potuit. Sensus hic est: *neque, si Dii vellent mortuos reviviscere, Jupiter eum, qui rem bene perspectam habet* (Aesculapium), *prohibuisset, quominus mortuorum aliquem ad integritatem reduceret.* Ad τῶν φθιμένων enim τινὰ supplendum est, de qua ellipsi v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1038. ed. min. Neque opus est cum Blomf. verba ἐπ' ἀβλαβείᾳ post ἀνάγειν collocare.

1002. Verba θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν omittit Farn.

1005. ἀμηνίτοις ex Aurati emendatione Schütz. sine causa, sed adverbium neque significat *cum benevolentia erga nos,* quod voluit Wunderl. obss. critt. p. 152., neque *absque nostra ira, absque dominorum saevitia,* quod putavit Buttler., sed *sine ira erga te,* quod sc. ἀρχαιοπλούτοις aedibus te tradidit.

1011. Post πραθέντα vulgo commate interpungitur, quod recte sustulerunt Schütz. Glasg.

Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
Ὠμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην,
Ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

Σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
Ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
Πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
Ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα

Blomf. *τλῆναι* cum participio jungendum est, cujus constructionis exempla habet Wunderl. obss. critt. p. 152 sq. — *θίγειν* vulg., quod in *θιγεῖν* recte mutarunt Glasg. Blomf. — *τλῆναι δουλείας μάζης βίου* habet Flor.

1014. *οἱ* vulg., quod ex Stanleji voluntate correxerunt Schütz. Blomf.

1016. *ἕξεις* volunt Casaubon. Stanl. Pauw. Buttler., sed praesens praestat.

1019. *πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο,* ut infra v. 1365. *χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἀπεύχομαι.* Ad *ἀπειθοίης* autem non opus est *ἂν* ex praecedentibus repeti, quod vult Blomf., quum *ἴσως* vicem ejus sustineat, ut Suppl. 707. *ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* Eurip. Iph. T. 1025. *τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.*

1021. Schütz. legendum putat *βάρβαρον φρενῶν ἔσω κεκτημένη, λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.* Buttlerus post *λέγουσα* comma poni vult, ut ad Cassandram referatur. Sed *ἔσω φρενῶν λέγουσα* est *ita loquens, ut intelligat.*

1022. *εἴσω* Blomf. — *πεῖθε* legi jubet Elmsl. in *Edinburgh Review* 1811. N. XXXVII. p. 81. male.

1024. *πιθοῦ* Blomf. ut solet.

1025. *θυραῖαν* Vict. Glasg. Schütz. perperam, nisi forte *θυραῖον* legendum est, ut Soph. El. 305. Eur. Alc. 821. Omnino autem *θυραίαν* cum *τήνδε* jungendum, et ad Cassandram referendum est, non ad Clytaemnestram, quod putat Blomf.

Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς,
Ὡς οὔποτ᾽ ἐλπίσασι τήνδ᾽ ἕξειν χάριν.
Σὺ δ᾽ εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
Εἰ δ᾽ ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
Σὺ δ᾽ ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
Ἥκει· χαλινὸν δ᾽ οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ᾽ ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐγὼ δ᾽, ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
Ἴθ᾽, ὦ τάλαινα, τόνδ᾽ ἐρημώσασ᾽ ὄχον,
Εἴκουσ᾽ ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. στρ. α'.
Ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

1037. Hoc versu desinit lacuna in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. — *ἐξ ἀφρίζεσθαι* Ald.

1038. *ῥίψας* Turn. — *ἀτιμασθήσομαι* Farn. Vict. Stanl. Schütz. *ἀτιμεστρήσομαι* Rob. *ἀτιμωθήσομαι* Guelph. Aldin. Turn., quod cum Glasgov. et Blomf. praetuli.

1039. *ἐπικτοίρω* Guelph. Ald.

1040. *ἴσθ᾽* Vict. Cant. Stanl., sed *ἴθ᾽* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores. — *ἐρημώσας* Ald.

1041. *ἔκουσ᾽* Ald. Turn. Vict. *εἴκουσ᾽* Rob. ex Sophiani emendatione et sic recentiores recte. — *ἀνάγκῃ τῇδε* Ald. *ἀνάγκη, τῇ δε* Turn. — *καίν᾽ ἴσον* Guelph. *καὶ νίσον* Ald.

1042. et 1046. *ὀτοτοτοὶ* Flor. *ὀτοτοτοῖ* Farn. et sic Blomf. — *πομποῖ δᾶ* Flor. Farn. — *ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ* vult Blomfield. sine causa. Idem *πόποι* dedit, sed *ποποῖ* non est Deorum invocatio, sed interjectio dolorem exprimens.

1043. et 1047. *Ἄπολλον, Ἄπολλον* Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed *ὤπολλον ὤπολλον* Guelph. Ald. Rob. Turn. *ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον* Med., quod recepi. *ὤ 'πολλον ὤ 'πολλον* Blomf.

ΧΟΡΟΣ.

Τί ταῦτ᾽ ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
Οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. ἀντ. α'.
Ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ δ᾽ αὖτε δυςφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν προςήκοντ᾽ ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον, στρ. β'.
Ἀγυιᾶτ᾽ ἀπόλλων ἐμός.
Ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον, ἀντ. β'.
Ἀγυιᾶτ᾽ ἀπόλλων ἐμός.
Ἆ ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

1044. *ἀνωλόλυξας* legendum suspicatur Steph., et sic legitur apud Schol. ad Eurip. Phoen. 1026., sed *ἀνωτότυξας* refertur ad Cassandrae exclamationem *ὀτοτοτοῖ*.

1049. *προσήκοντ᾽ εὐγυγόοις* Ald.

1051. *ἀγυιεῦ τ᾽* Turn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed quid illud *τε* sibi velit, nemo dixerit. *ἀγυιᾶ τ᾽* Med. *ἀγυίατ᾽* Flor. *ἀγυιάτ᾽* Farn. *ἀγυιά τ᾽* Aldin. *ἀγυιᾶτα* Rob., unde recte *ἀγυιᾶτ᾽* Herm. El. metr. p. 265. et Blomf. *Ἀπόλλων ἀγυιάτης* commemoratur a Steph. Byz. s. v. *Ἀγυιά*.

1052. *ἀπώλεπας* Ald. — Similem in vocabulis *Ἀπόλλων* et *ἀπολλύναι* lusum habet Euripides Phaetonte laudatus ab Elmsl. ad Eur. Bacch. 508. — De *οὐ μόλις* v. Herm. ad Vig. p. 788.

1053. *χράειν* Guelph. Aldin. *κλάειν* Turn. — *αὐτῆς* Aldin. Rob.

1054. *παρ᾽ ἓν* Med. Aldin. Turn. *παρὲν* Vict. *παρὸν* Farn. Rob., sic conjecit Stanl. et dederunt Pauw. Glasg. Sed recte Schütz. emendasse videtur *περ ἐν*, quod recepit Blomf.

1056. *ἀγυιεῦ τ᾽* vulg. *ἀγυιά τ᾽* Med. Ald. *ἀγυιᾶ τ᾽* Rob. ex emendatione Sophiani, in cod. enim invenit *ἀγυιάτ᾽*. Vid. ad v. 1051.

1057. *ᾇ* Rob. — *ποῖ ποῖ* vel *ποῖ δὴ* pro *ἆ ποῖ* legi vult

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
Ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἆ, ἆ.
Μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα στρ. γ΄.
Αὐτοφόνα κακὰ, κἀρτάναν,
Ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

Elmsl. in Museo crit. Cantabr. VI. p. 306. sine causa.

1058. *εἰ σύ. τὸ, μήδ' ἐννοεῖς* Flor. *εἶ. τόπερ μὴ δ' ἐννοεῖς* Farn.

1059. *τοι* pro *σοι* Rob. — *κᾶτα δ' οὐκ* Flor.

1060. Interjectiones *ᾶ ᾶ*, quae in Farn. Vict. absunt, omiserunt recentiores, sed leguntur in Med. Ald. Rob. Turn., indeque restitui. *εὖ εὖ* Guelph. ex frequente litterarum *α* et *ευ* confusione. *ἅ, ἅ* Blomf.

1061. *ξυνίστορα* vulg., quod in *συνίστορα* metri causa mutarunt Pauw. Glasg. Blomf. et sic Flor.

1062. Versus hic antithetico non respondet, quare *αὐτόφονά τε κακὰ* scribi voluerunt Pauw. et Herm., *καὶ ἀρτάναι* Lachm. de chor. syst. p. 106., in antistrophico *τὰ βρέφη* Blomf., quorum quum unumquodque verum esse possit, neque alterum altero magis sit verisimile, nihil mutare malui. — *αὐτόφονα* vulg. *αὐτοφόνα* Rob. Flor., quod recte recepit Blomf. — *κἀρτάναι* vulg. *κἀρτάνας* ex emendatione Stanleji et Casauboni Schütz. Blomf., accusativum enim poscit adjectivum *συνίστορα*, cf. Erf. ad Soph. Ant. 783. ed. min., sed facilior mutatio est *κἀρτάναν*, quum notum sit, quam saepe *ν* et *ι* in codd. confundantur, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 206., neque sensus pluralem postulat. Displicet ratio Lachmanni, qui, puncto post *οὖν* posito, *συνίστορα*, ut reliqua omnia, pro nominativis habet.

1063. *σφάγιον* Ald. Rob. Vict., sed *σφαγεῖον* Turn., quod metri causa recentiores recte receperunt. — *πέδον* Pears. Schütz. Humboldt., quod propter copulam *καὶ* ferri non potest, quamquam fatendum est, adjectiva in *ηριος* semper fere activam vim habere; nam quae contra afferri posse videantur, *λυτήριον λύπημα* Soph. Trach. 551. *ἱκέτην σωτήριον* Soph. Oed. Col. 477. *κληδόνες σωτήριοι* Choeph. 498. *πλοῦτον λυτήριον* Choeph. 806., ea omnia, si accuratius adspexeris, activa esse invenies. Tantum *σπέρμα σωτήριον* Choeph. 234. et *σωτήρια πράγματα* Agam. 632. possunt quodammodo activa vi praedita videri.

1064. *εὖριν* Vict. Stanl. Schütz. *εὔριν* Blomf. *εὖριν* etiam Med., sed deleto *ν* suprascriptum est *ς* antiqua manu. *εὖρις* Guelph. Ald. Rob. Turn., unde propter majorem librorum auctoritatem et quia forma est rarior, cum Glasg. *εὔρις* scripsi.

Εἶναι, ματεύειν δ᾽ ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ᾽ ἐπιπείθομαι· ἀντ. γ´.
Κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
Ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι.
Ἦμεν, προφήτας δ᾽ οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μήδεται; στρ. δ´.
Τί τόδε νέον ἄχος μέγα

1065. *μαντεύει* Med. Guelph. Ald. Rob. *ματεύει* Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed *ματεύειν* rectissime Turn., retento *ν*, quod et meliores libri habent, sed loco suo motum, idque cum Blomfield. revocavi. — *ὧν ἂν εὑρήσει* Med. *ὧν ἂν εὑρήσῃ* Guelph. Rob. *ὧν ἂν εἱρήσῃ* Ald. *ὧν ἂν ἀνευρήσει* Turn. *ὧν ἐφευρήσει* Vict. Stanl. Schütz., sed *ὧν ἀνευρήσει* unice verum esse collatae inter se meliorum librorum lectiones facile docent, idque cum Glasg. Blomf. dedi.

1066. Antistrophae etiam ά, ά praemisit Blomf., sed quum h. l. in libris non exstet, omisi, neque ad responsionem necessarium videtur, quum ejusmodi exclamationes extra versum poni soleant. — *μαρτυρίοις γὰρ* vulg. *μαρτυρίοις μὲν γὰρ* Flor. *μαρτυρίοις γὰρ οὖν* Abresch., sed *μαρτυρίοισι γὰρ* recte Pauw., quem sequuntur Glasg. Blomf. — *τοῖσδε πεπείθομαι* Flor. Ald. Rob. *τοῖσδε πείθομαι* Turn. Vict. Stanl. Schütz. repugnante metro. *τοῖσι δ᾽ ἐπιπείθομαι* Glasg. 1., sed *τοῖσδ᾽ ἐπιπείθομαι* recte Abresch. Glasg. 2. Blomf.

1067. Accusativi, qui sequuntur, sunt absoluti, pro genitivis, v. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. — *τὰ βρέφη* Ven. Flor., quod metri causa recepit Blomfield. vid. quae ad v. 1062. monita sunt. — Comma, quod vulgo post *βρέφη* ponitur, recte sustulit Schütz., *σφαγάς* enim a *Κλαιόμενα* pendet. — *σφαγάς τε* Rob.

1069 sq. *ἦ μὲν-ἦ μὴν* Guelph. Farn. Ald. *ἤμεν — ἤμεν* Rob. *ἤμεν — ἦ μὴν* Turn. *ἦμεν — ἦμεν* Vict. *ἦ μὴν — ἦσμεν* Glasg. Blomf. *ἦσμεν — ἦσμεν* Schütz. Humboldt., sed non est cur tantum a libris discedatur, quum *ἦμεν - ἦμεν* bonum sensum praebeat.

1070. *ματεύομεν* Schütz. contra librorum omnium auctoritatem sine causa.

1071. *ἰὼ* hic et in antistrophico bis posuit Blomf., sine causa. — *πύποι* Blomf. ex Rob. Ven. Farn., ut v. 1042. — Post *ποποῖ* Rob. Chori personam ponit. — *μήδεσθαι* Ald.

1072. *ἄχθος* vulg. *ἔχθος* Casaub. Pears. *ἄγος* Both. Schütz. *ἄχος* Flor. Farn. Seidl. de verss.

Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μήδεται κακὸν
Ἄφερτον φίλοισιν, δυςίατον· ἀλκὰ δ'
Ἑκὰς ἀποστατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
Ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'.
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων

---

dochm. p. 161. Blomf. recte. *Θ* ex sequente *O* natum est.

1074. *φίλοισι* vulg., quod metri causa in *φίλοισιν* mutandum esse viderunt Pauw. Glasg. Blomf. et sic Farn. — *ἀλκὰν* Vict. Canter. *ἀλκὰ* vel *ἀλκὰρ* conj. Tyrwhitt., sed *ἀλκὰ* habent Med. Ald. Rob. Turn., et hinc Schütz. Glasg. Blomf.

1077. *βοᾷ πόλις* Farn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed *πόλις βοᾷ* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., et hinc recte Glasg. Blomf.

1080. *φαιδρύνασ'* Rob.

1081. *προτεῖν δὲ χεῖρ'* Aldin. Turn. *προτείνει δὲ χεῖρ * ἐκ* Rob. (asterisco forsitan ex errore typ. pro apostropho posito) *προτείνει δὲ χεῖρ'* Glasgov. Schütz. *προτείνει γὰρ χεὶρ* Ven. *προτείνει δὲ χεὶρ* Vict. Blomf. Herm. ad Humboldt. Lachm. p. 105. propter versum sequentem.

1082. *χερὸς* Glasg. 2. Blomf. metri causa, quod non necessarium est. — *χερὸς ὀρεγμένα* Flor. Farn., quae aperte metrica est Triclinii correctio, quum *χειρὸς ὀρεγομένα* strophico recte respondere ignoraret. Sed ex Scholiastae verbis *διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασιν τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταίμνηστρα* Hermann. ad Humboldt. conjecit *ὀρέγματα* legendum esse, quem sequuntur Blomfield. et Lachm. Difficilis sane est optio inter has lectiones *προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα* et *προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χερὸς ὀρέγματα*. Haec quidem elegantior videtur et doctior, praetereaque versum strophico ad amussim exaequat; sed quum illa optimis libris nitatur, neque aut sensus aut metri causa offensionem habeat, deserere eam non ausus sum. Praeterea aptius videtur, de Clytaemnestra sola sermonem esse, quum Aegisthi nullam adhuc mentionem injecerit Cassandra.

1083. *θὴν γὰρ* vult Schütz. male.

Ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἒ, ἓ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.
Ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
Ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
Φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
Κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

Ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
Ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
Ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
Σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
Ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαις.
Ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἆ, ἆ· ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε'.
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν

1084. ἐπ' ἀργέμοισι Med. Farn. Turn. var. lect. ap. Stephan. — ἀμνημονῶ Ven.

1086. ἀΐδου Ald. Rob. Turn. Schütz. invito metro.

1087. ἀκόρεστος vulg., quod in ἀκόρετος mutandum esse metrum docet, et sic Hermann. Blomf.

1088. θύματε Ald. θύματι Turn.

1090. ἐριννῦν Med. Rob. ἐριννὺν Guelph. Blomf. ἐρινὰν Ald. ἐριννὺν Turn. Vict. — δώμασι Rob. Turn. — κέλη Rob. κέλῃ Vict. κάλη Ald. καλεῖ Turn. κέλει Glasg. Schütz. Blomfield. sine libris.

1091. ἐπορθιάζων Turn.

1092. ἐπεὶ Guelph. Ald. — ἔδραμαι Turn.

1093. καὶ δωρία Ald. Turn. καὶ διρία Rob. καὶ δορία Vict. Variae sunt virorum doctorum conjecturae: ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις Casaubon. Stanl. Schütz. Blomf. ἅτε καὶ δορᾷ πτώσιμος Pears. ἅτε κἀνορίᾳ πτώσιμος Pauw. ἅτε γᾷ δορὶ πτώσιμος Herm. ad Humboldt., sed ut dativus duplex incommodus est, ita intelligi non potest, unde illud α ante πτώσιμος irrepserit. Locus sine libris sanari non posse videtur, quare vulg. retinui.

1094. ξυναντεῖ Aldin. Rob. Turn. ξυνανυτεῖ Vict. Stanlej. Schütz. Herm. ad Humboldt. ξυνανύτει Glasg. Blomf. Quum propter praecedentis versus obscuritatem sensus non perspicuus sit, de lectionis veritate judicari non potest. — αὐγὰς Pauw. Heath. Schütz.

1096. βοῆς Farn.

1097. πέπλοισι Guelph. Ald. Turn. Glasg.

Μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
Δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προςεικάζω τάδε.
Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
Βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
Πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
Φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

1098. *μελαγκαίρωνι* Guelph. Ald. *μελαγκέρῳ* Rob. *μελαγκέρῳ* var. lect. ap. Schol. et sic Casaub. Schütz. Humb., quod si verum esset, neque *κεκρυμμένῳ* explicandum esset cum Schol., neque cum Schütz. de bipenni corneo manubrio instructa accipiendum, sed ad vaccam referendum esset, nigris cornibus praeditam. Ea autem minus apte *μηχάνημα* vocarentur, et ob id ipsum praefero vulgatum *μελάγκερων*, ad taurum referendum.

1099. *πίπει* Guelph. Aldin. *πίπτει* Turn. — *δ' ἐνύδρῳ* vulg. *δ' ἐν ὕδρῷ* Ald., sed *δ' ἐν ἐνύδρῳ* metri causa recte Schütz. Blomf. Sed Blomf. etiam *κύτει* pro *τεύχει* dedit, quod non necessarium est.

1100. *δὲ* ante *λέβητος* habent Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed recte abest in Med. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf. — *χέβητος* Ald.

1101. *οὐκ ὀμπάσαι μ' ἄνθε σφάτων* Ald.

1102. *κακῷ δέτω* Ald.

1103. *ἀποδέθες φάτων* Ald. — *τὶς* vulg., sed *τίς* scribendum, et post *στέλλεται*, ubi vulgo puncto distinguitur, interrogationis notam ponendam esse, viderunt Heath. Pauw. Schütz. Blomf.

1104. *βροτοῖσι* Farn. Vict. Stanl. Schütz., sed *βροτοῖς*, quod metrum postulat, Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf. — *κακῶν γὰρ δὴ αἱ* Farn. Vict. Glasg. 1. hinc *κακῶν δὴ γὰρ αἱ* Herm. Schütz. Lobeck. ad Aj. p. 339., sed *κακῶν γὰρ διὰ* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. 2., ex quo cum altera illa lectione collato perspicuum est *κακῶν γὰρ διαὶ* scribendum esse, et sic Herm. ad Humboldt. et Blomf.

1105. *πολυτεπεῖς* Vict. Canter. Stanl. Glasg. Schütz. Humboldt. *πολυεπεῖς* Med. Ven. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn., quod quin vel sine hac optimorum librorum auctoritate praeferendum fuerit, nemo dubitare potest, et praetulerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf. — Vocabula *θεσπιῳδὸν φόβον* omittit Rob. *θεσπιῳδῶν* emendarunt Casaub. Pears. Heath. Schütz. *θεσπιῳδοὶ* Hermann. ad Humboldt., quod, si quid mutandum est, alteri emendationi praeferendum est, sed vulgata sana videtur.

1106. *φέρουσι* vulg., sed *φέρουσιν* exigente metro Pauw. Glasg. Blomf., et sic Farn.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. ς'.
Τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

Φρενομανής τις εἶ θεοφόρτος, ἀμ-
φὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
Νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
Ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ἀηδὼν βίον.

1107. *ἰὼ* semel auctore Buttlero Blomf., sine causa, versus compositus est ex dochmio hypercatalecto et dochmio.

1108. *θροᾶ* Ald. *θροᾷ* Turn. — *ἐπαγχέασα* Vict. Stanl. Schütz. *ἐπεγχέασα* Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf., qui tamen corruptum putat. *ἐπ' ἄχεα σὰ* emendavit Seidl. de vers. dochm. p. 14. Hermannus autem ad Humboldt. sanum putat, antistrophicum autem ita legit: *περιβάλοντο οἱ πτεροφόρον δέμας γάρ*, in quo, ut *γάρ* quinto loco positum taceam, cujus sane exempla exstant, offendit tamen hiatus in *περιβάλοντο οἱ*, et ipsum illud *ἐπεγχέασα* quem sensum habeat non video, quare mihi quoque corruptum videtur.

1110. *οὐδέν ποτ' εἰ μὴ* Med. Guelph. Rob. *οὐδέν ποτ' εἰμὶ* Ald. Turn. *οὐδέποτ' εἰ μὴ* Vict. *οὐ δήποτ' εἰ μὴ* Farn. De vera lectione nemo dubitare potest. — Interrogationi *τί γάρ* Chori personam praefigit Rob.

1111. *τις ἦ* Guelph. Ald. Turn.

1112. *αὐτᾶς* Turn. Blomfield. *αὐτῆς* Ald.

1113. *ἄνομόν γε* Vict. *ἄνομόν γ'* Farn. et sic Pauw. Schütz., sed *γε*, quod aperte tanquam fulcrum additum est versui, qui antistrophico corrupto non videbatur respondere, recte omittunt Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.

1114. *ἀκόρεστος* vulg. metro invito, *ἀκόρετος* recte Ald. Glasg. Blomfield. — *βοῦς* Rob. *βοᾷς* Turn. — *βοᾶς φιλοίκτοισι φρεσίν* Farn., hinc *βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσίν* Vict., sed pro *φιλοίκτοις*, quod aperte ex glossemate natum est, *φεῦ* legitur in Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn., quod metro postulante receperunt Glasg. Schütz. Blomfield. In iisdem *ταλαίνας* legitur, cujus loco *ταλαίναις* habet Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Incommodum sane foret, *ταλαίνας* cum *βοᾶς* jungere.

1115. *ἴτυν ἴτην σθένουσ' ἀμφὶ θαλῆ* Ald.

1116. *ἀηδὺν* Rob.

1117. *ἰὼ* semel Blomf., ut in strophico. — *ἀηδόνος μόρον* vulgat., quod transponi jubet me-

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ϛ'.
Περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟΡΟΣ.

Πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
Ματαίους δύας,
Τὰ δ' ἐπίφοβα δυςφάτῳ κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
Πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
Κακοῤῥήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. ζ'.
Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
Ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
Ἠνυτόμαν τροφαῖς·

---

trum, et sic auctore Hermanno Blomf.

1118. περεβάλοντο Med. περιβάλλοντο Ald. παρεβάλοντο Rob. περιβάλοντο Turn. Vict. Glasg. περιβαλόντες Ven. Flor. Farn. παρέβαλον Schütz. περίβαλον Blomf., quod verum puto, sed in textu nihil mutare ausus sum, quia antithetici lectio incerta est. Hermanni ratio ad strophicum allata est. — πετροφόρων Rob.

1119. ἀγῶνα Guelph. Ven. Farn. Ald. Rob. Vict. Schol. var. lect. ap. Turn. αἰῶνα Turn. var. lect. ap. Schol. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf. recte. — καμάτων Guelph. Ald.

1120. ἀμφίκη Ald.

1122. δοι pro δύας Ald. δ' οἳ Turn.

1123. ἐπὶ φόβῳ Ald. Rob. Turn. ἐπιφόβῳ Vict. Stanl. Glasg. Schütz., utrumque sine
ω
sensu. ἐπίφόβα Flor. Farn. ἐπίφοβα Aurat Blomf., quod metrum quoque postulat.

ο ε
1124. μελοτυπεῖς Flor. μολοτυπεῖς Farn. — ἐννόμοις Ald. Rob.

1125. ὅρουσ' Guelph. — ἔχη Flor. — θεσπίας Vict. var. lect. ap. Turn. Cant. Stanl. θεσπετίας Ald. θεσπεσίας Med. Rob. Turn.

1126. Inde ab hoc versu lacuna est in cod. Med. usque ad Choeph. v. 10.

1127. γάμοι γάμον Ald. γάμοι semel Rob.

1130. τάλαινα Vict. Canter. Stanl., sed τάλαιν' Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.

1131. Hunc versum in Guelph. Aldin. Turn. statim sequitur

Νῦν δ᾽ ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
Ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.
Πέπληγμαι δ᾽ ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
Δυςαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
Θραύματ᾽ ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ πόνοι, πόνοι *ἀντ. ζ΄.*

Choeph. v. 10. et Agamemnonis inscriptio usque ad Choephororum finem continuatur. In Rob. eadem est lacuna, sed monuit editor, multa deesse et sequentia ex Choephoris esse.

1133. *κἀχερουσίας ὄχθας* ex emendatione Casauboni Blomf., quia *ὄχθος* sit tumulus, *ὄχθα* ripa; sed utrumque vocabulum proprie idem significat: collem ad ripam sitam, ut Pers. 465., deinde autem loquendi consuetudo ita tulit, ut altera forma magis ripae, altera tumuli significationem indueret, ita tamen, ut altera alterius vim interdum haberet, sic *Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον* *ad ripam Ismeni* Eur. Suppl. 655.

1134. In fine hujus versus interrogationis signum posuit Blomfield., quia *τί* non possit pro *ὅ τι* poni, sed *ὅτι ἐφημίσω* est *quod dixisti*, *τί ἐφημίσω* *quid dixeris.*

1135. *νεογνὸς ἂν ἀνθρώπων μάθοι* Schütz., sed *ἂν* in ejusmodi dictione recte abesse, jam saepius monitum est; at eadem de causa Blomf. *νεογνὸς ἂν μάθοι* omisso *ἀνθρώπων*, quo factum est, ut in antistropha turbas moveret.

1136. *ὑπὸ* Ven. Flor. *ἧπαρ* conjecit Canter., quod probat Valck. ad Hippolyt. 1070., sed non necessarium est. Schütz. metri causa post *ὑπαὶ* aliquid excidisse putat, sed de metro ad antistrophicum videbimus. — *δείματι* conj. Stanl. male.

1137. *δυςαγγεῖ τύχᾳ* Farn. Vict., quod jam Cant. correxit. *δυςαλγεῖς τύχας* Schütz. sine causa. — *μινυρὰ κακὰ θρεομένας* vulg., quo metrum pessumdatur, quare Seidler. de verss. dochm. p. 43. et 172. in antistrophico *θανατηφόρα* scribendum putat, sed rectius viderunt Schütz., Herm. El. metr. p. 279. et ad Humboldt. atque Blomf., *κακὰ* ejiciendum esse, quod interpretamentum est. *θρευμένας* autem, quod volunt Hermann. et Seidl., non video cur sit necessarium.

1138. *τραύματ᾽* ex conj. Canteri Pauw. Schütz. *θαύματ᾽* Tyrwhitt. Schneider. in Lexic. et Blomf., sed *θραύματα*, *quae animum frangunt*, verum est. — *κλύων* Schütz., a quo genitivus *θρεομένας* pendeat, pessime; ille est genitivus absolutus, ad quem *σοῦ* supplendum, ut v. 1251., *κλύειν* autem a *θραύματα* pendet.

1140. *πόλεως ὀλουμένας* Vict. Stanl. Schütz. *πόλεος ὀλωμένας* Ven. Flor. *πόλεος ὀλουμένας*

Πόλεος ὀλομένας τοπᾶν.
Ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
Πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
Οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
Ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
Καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν,
Μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΣΑ.

Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

Glasg. 1. *πόλεως ὀλομένας* Casaub., sed recte *πόλεος ὀλομένας* Glasg. 2. Blomf.

1143. *ἐπήρκεσεν* Blomf. male, nec melius, quod idem proponit, *ἄχος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν.*

1144. *μὴ οὐ* scribi jussit Hermann. de Ellips. et Pleonasm. p. 222., quod recepit Blomf. Sed ipse jam recte mutavit sententiam ad Viger. p. 800., et simplex *μὴ* positum esse putat, quia non de re futura, sed de praeterita et certa sermo est, ut Soph. Trach. 225. *ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.* — *ἔχειν* Vict., quod correxit Stanl.

1145. *ἐμπέδῳ* vulg., quod in *ἐν πέδῳ* recte mutarunt Casaub. Heath. Blomf. Sed neque sic versus sanus esse videbatur, quare *θερμὸν ὡς τάχ'* emendavit Canter. *θερμὸν ῥοῦν* Musgr. *θερμονὰς* Lachm. de chor. syst. p 106. *θερμὸν οὖς* etiam emendare aliquem memini. *θερμόνους τάχ' ἐμπέσω βόλῳ* Both. Schütz. *τάδ'* pro *τάχ'* vult Blomf. Nihil mutandum, sed *ἐμαυτήν* ad *βαλῶ* supplendum videtur.

1146. *προτέροις* vulg., quod metri causa recte correxerunt Pauw. Schütz. Glasg. Blomf.

1147. *καὶ κακοφρονεῖν* vulgat., sed *καὶ*, ut facile ex vocabulo sequente nasci potuit, ita metro adversatur, quare ejiciendum esse recte judicavit Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomfield., et abest in Ven. Flor. *κακοφρονῶν* ex emendatione Schützii Humboldt. Blomf., recte.

1148. Blomf., quia v. 1135. dedit *νεογνὸς ἂν μάθοι*, hoc versu scribendum putat *τίθησι δαίμων καὶ βαρὺς ἐμπίτνων.* Debebat saltem *τίθησιν* scribere, sed nihil mutandum esse, nostra versuum distributio docet, quae Hermannum sequitur.

1149. *θανατηφόρα* Pauw. Glasg. 2. Seidl. de verss. dochm. p. 43. et 172. Lobeck. ad Phrynich. p. 651., sed vid. quae ad v. 1137. monita sunt.

Ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς,
Πνέων ἐςήξειν, ὥςτε κύματος δίκην
Κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
Μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
Ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
Σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύςπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐριννύων.
Ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προςήμεναι
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυςμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὥς;
Ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
Ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι

1152. *νύμφας* Vict, quod correxerunt Glasg. Blomf.

1154. *ἐςάξειν* vel *ἐςαΐξειν* cum Bothio vult Blomf. sine causa.

1155. *κλύειν* vulgat. *κλύζειν* Aurat. Schütz. Glasg. Blomfield. recte, sed *πρὸς ἀκτὰς*, quod idem vult Aurat., probantque Buttler. et Blomf., non magis est necessarium, quam *πρὸς αὐτὰς*, quod suspicatur Blomf.

1157. *ξυνδρόμως* Glasg. Schütz.

1158. *ῥινηλατούσης* Vict. Canter. *ῥινηλατούσῃ* Aurat. Casaubon. Stanl. Glasg. Schütz. Blomfield., quod recepi, quia idem in Farn. et *ῥινηλατούσῃ* in Flor. legitur; nam possit sane etiam genitivus defendi, ut sit absolutus subaudito *ἐμοῦ*, ut v. 1137.

1160. *ξύμφθογγος* Schütz. Glasg. Blomf.

1162. Schützius *Κῶμος* scripsit et post *δύςπεμπτος* commate interpunxit; male. Verba *δύςπεμπτος ἔξω* commatibus includenda sunt, ut *κῶμος Ἐριννύων* jungatur. Sic Herm. ad Humb. et Blomf. — *ξυγγόνων* Schütz. Glasg. Blomf. — *Ἐρινύων* Blomfield.

1164. *δώμασιν* Glasg. Blomf.

1165. *πρώταρχος* Flor.

1166. Post *ἀδελφοῦ* recte interpunxit Pauw., ut *ἀπέπτυσαν εὐνὰς* jungatur; quominus enim cum Heath. et Blomf. construatur *δυςμενεῖς τῷ πατοῦντι εὐνὰς ἀδελψοῦ*, prohibet ordo verborum.

1167. *τηρῶ* Ven. Flor. Farn. Vict. *θηρῶ* Canter. et recentiores.

1169. *καὶ μαρτύρησον* Farn.

Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
Παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
Πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
Κυρεῖν λέγουσαν, ὥςπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθετον νόμῳ;

1171. *ὅρκος πῆμα* vulg. *ὅρκου πῆγμα* Aurat. Cant. Stanl. Casaubon. Schütz. Blomf., qui inepte suspicatur legendum esse *ὅρκοις ῥῆμα*. Verum esse *πῆγμα*, docet *παγὲν*, *ὅρκος* autem non mutandum est, et omnis difficultas tollitur commate ante *πῆγμα* posito, quod cum Glasg. fecit Humboldt. *παγέντας ὅρκους* habet Eur. Iph. Aul. 395.

1172. *παιώνιος* Farn. Casaub.

1173. Vulgo post *πόλιν* commate interpungitur; hinc locus ita obscurus fuit, ut Abresch. et Both. *ἀλλοθρούπολιν* reponerent, Schütz. post *ἀλλόθρουν* complures versus excidisse putaret. Sed comma post *πόλιν* delendum esse, recte vidit Herm. ad Humboldt., ut accusativus *πόλιν* a *λέγουσαν* pendeat.

1175 sqq. Haec vulgo sic leguntur: *ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; ἁβρύνεται κ. τ. λ.*, quae quum male cohaerere sentiret Schützius, versum, qui ab *ἁβρύνεται* incipit, Cassandrae tribuit, et deinde unum versum, qui Chori interrogationem contineret, excidisse putat. Aliter, nec tamen melius, hunc locum constituit Orell. ad Isocr. p. 373. Verum versuum ordinem, quem in textu exhibui, restituit Herm. ad Humb., quem sequitur Blomf.

1178. *βαρύνεται* Farn.

1180. *ἠλθετόν γ' ὁμοῦ* voluit Buttler. *ἠλθέτην* autem Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 733. et ad Eur. Med. 1041., hinc *ἠλθέτην ὁμοῦ* Blomf., quod non displi-

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

Ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἤδη πολίταις πάντ᾽ ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ᾽ ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἔπειθον οὐδέν᾽ οὐδὲν, ὡς τάδ᾽ ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰοὺ, ἰοὺ, ὢ ὢ κακά.
Ὑπ᾽ αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ὁρᾶτε τούςδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
Νέους, ὀνείρων προςφερεῖς μορφώμασιν;
Παῖδες θανόντες ὡςπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
Χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
Σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος,

---

cet, sed *νόμῳ ex more* non est spernendum.

1184. *ἄνακτος* vulg. *ἄνατος* conj. Canter. et Dawes. Misc. Crit. p. 236., probavit Schaefer. melet. crit. p. 137. (ubi male *Λοξία* scripsit), et receperunt Schütz. Glasg. Blomf., qui male *κότου* legendum proponit.

1185. *οὐδὲν οὐδὲν* Vict. Cant. Stanl., sed *οὐδέν᾽ οὐδὲν* scribendum esse vidit Cant., quem sequuntur recentiores. — *ἤπλακον* Glasg. Blomf.

1189. *φροιμίοις ἐφημίοις* vulg. *φροιμίοις ἐφημένους* Ven. *φροιμίοις* (οι) *ἐφημένους* Farn. Hinc patet librarium, oculo in finem versus sequentis aberrante, inde *ἐφημένους* sumsisse pro eo vocabulo, quod scribendum erat; ita jam Buttlerus judicavit. Frustra igitur varias conjecturas tentarunt viri docti: *ἐκφημίοις* Casaub. *ἐφυμνίοις* Jacob., quod recepit Blomf. *εὐφημίοις* Stanl. et Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 89. *ὑφηνίοις* Musgr. *φροιμίων εὐφημίαις* Schütz. *φροιμίοις ἐφ᾽ ἡμέροις* Both. *φροιμίοισι φημίοις* Blomf.

1191. *μορφώμασι* Glasg. Blomfield. — Interrogationis loco punctum posuit Schütz. male.

1194. *ξὺν* Glasg. Schütz.

Πρέπουσ᾽ ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
Λέοντ᾽ ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
Οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
Ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
Νεῶν τ᾽ ἔπαρχος Ἰλίου τ᾽ ἀναστάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
Ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυςφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ᾽ ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν Ἅιδου μητέρ᾽, ἄσπονδόν τ᾽ ἄρην

1196. *ποινὰς φημὶ* Farn. Blomfield.

1199. *δούλειον* Farn.

1200. *νεῶν δ᾽* Schütz. inepte. — *ἄπαρχος* Farn. Vict. *ἔπαρχος* Cant. et recentiores.

1202. *λείξασα* conj. Tyrwhitt. Both., quod non displicet. — *καὶ κτείνασα* Vict. *κἀκτείνασα* ex emendatione Canteri recentiores.

1204. *τοιάδε* Ven. Flor. — Post *θῆλυς* vulgo interpungitur, sed *θῆλυς ἄρσενος* sibi opponi et conjungenda esse perspicuum est, quod primus vidit Tyrwhitt., qui ita interpungit: *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς*. Hoc egregium sane sensum praebet, sed quid deinde *ἐστίν* significet? Elmsl. ad Eur. Heraclid. 387., qui eodem modo interpungit, *ἐστίν* in *εἶεν* mutat, quod non displicet. Sed si *ἐστίν* retinendum est, post *τολμᾷ* interpungi oportet, idque cum Blomfield. feci, quamquam haec disjunctio non satis placet.

1205. Post *τί* interrogationis notam ponit Pauw., male; locutionem illustrat Hermann. ad Soph. El. 856.

1208. Comma post *θύουσαν* habet Vict. — In *Ἅιδου μητέρα* neminem offendisse miror, quod mihi quidem vitiatum videtur. Silentio praetereundi sunt Potter. ad Lycophr. 1188. et Schütz., qui vertunt *Orci matri sacrificantem*, ignorantes scilicet, ῑ dativi non elidi. Sed quod vertunt *matrem infernalem*, id an ne uno quidem exemplo confirmari possit, dubito; nam quae Bothius affert *ᾅδου μολπὰς, ᾅδου μαγείρῳ, Βάκχα νεκύων*, ea aliena sunt, et si revera illo genitivo *abominanda, dira*, exprimeretur, non *μήτηρ*, sed *δάμαρ* vocanda erat. Deinde hoc versu non nova convicia contineri debent, sed causa, ob quam nominibus illis digna sit, id quod ex particula *τι* elucet. Ita hic sensus mihi quaerendus videtur: *amphisbaenamne an Scyllam eam nominem —, quippe quae Orco immolat et amicis bellum*

Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ᾽ ἐπωλολύξατο
Ἡ παντότολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ᾽ ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
Τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ᾽ ἐν τάχει παρὼν
Ἄγαν γ᾽ ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
Ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ᾽ ἔχει,
Κλύοντ᾽ ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα.
Τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ᾽ ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ᾽ οὔτι Παιὼν τῷδ᾽ ἐπιστατεῖ λόγῳ.

---

infert. Nisi igitur insolentius aliquod compositum in Ἅιδου μητέρ᾽ latet, Ἅιδου νέρτερ᾽ vel simile quid legendum est. — ἀρὰν vulg., sed neque ἄσπονδον ἀρὰ dici potest, neque ἀρὰν πνεῖν. Certissima igitur est emendatio Lobeckii ad Soph. Aj. p. 341. ἄρην reponentis, ab ipso aptissimis exemplis stabilita. In eandem incidit et Buttlerus, et recepit Blomf.

1212. Post πείθω Schütz. et Humboldt. aposiopeseos signum ponunt, cui et ὅμοιον et sequens τί γάρ; repugnat. Sensus est: *et horum si tibi quid non persuadeo, perinde est,* ut infra v. 1376. σὺ δ᾽ αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον. Ad sensum similiter Herod. VII, 80. ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται. cf. Markl. ad Eur. Suppl. 1069. — τί γὰρ affirmandi significatione illustrat Heind. ad Plat. Sophist. 38.

1214. σὺ μὴν τάχει Vict. σύ μ᾽ ἐν τάχει Aurat. Casaubon. Stanl. Schütz. Glasg. Blomfield., hic tamen mavult καὶ σύ γ᾽ ἐν τάχει παρὼν, ἄγαν μ᾽ ἀληθόμαντιν et in textu ἄγαν ἀληθ. dedit, sine causa. ἄγαν γ᾽ legitur mox v. 1227.

1215. παιδίων vulg., quod in παιδείων recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomf.

1217. ἐξεικασμένα Farn. Stanl. Blomf. male.

1220. εὔφημον minime κατ᾽ ἀντίφρασιν pro δύςφημον positum est, quod putarunt Wakef. ad Soph. Trach. 786. Schütz. et Humboldt., sed sensus est κοίμησον στόμα, ὥςτε εὔφημον γενέσθαι, de quo adjectivorum usu v. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 299. Seidler. ad Eur. El. 442. Hermann. ad Vig. p. 897. ad Eur. Suppl. 1030. ad Soph. Electr. 135. ad Soph. Trach. 106. — κοίμισον Farn. Casaubon. Pears. male.

1221. οὔτοι Vict. Cant. Stanl. οὔτι ex emend. Canteri recentiores, et sic Flor. Farn.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, εἴπερ ἔσται γ᾽· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ᾽ ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἦ κάρτ᾽ ἄρ᾽ ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτιν.

1222. εἴπερ ἔσται γ᾽ ex conj. Schütz. Glasg. Blomf., sed vulgata lectio necessaria est; εἰ παρέσται λόγος est: *si id, quod dicis, praesens aderit, i. e. si factum erit*, quod simplici ἔσται non exprimitur.

1223. κατεύχει Schütz. Glasg. Blomf.

1224. τινὸς Vict. Cant. Glasg. Blomf. τίνος Flor. Casaubon. Stanl. Schütz., quod omnino necessarium est. — ἄγος ex emendatione Aurati Cantero probata Schütz. et Blomfield., sed ἄχος recte dicitur de eo, quod dolorem excitat, i. e. de malo, vid. quae ad Choeph. 579. monebuntur.

1225. In vulgata, quam exhibui, ἂν sensum pervertit, quare ἦ κάρτ᾽ ἀρὰν Canter. Stanl. Pauw. ἦ κάρτ᾽ ἄγαν vel ἦ κάρτα γοῦν Heath. ἦ κάρτα γὰρ Abresch. Schütz. Porsonus autem, qui praeterea in eo quoque offendit, quod pedes tertius et quartus unam vocem efficiunt, in praef. ad Hecub. p. XXX. ed Lips. emendavit ἦ κάρτα χρησμῶν ἄρ᾽ ἐμῶν παρεσκόπεις, quod recepit Blomfield. Sed mutatio haec violentior est, quam quae probari possit, et Porsoni regulam satis redarguerunt Lobeck. ad Aj. 1017. Herm. ad Hecub. 721. et El. metr. p. 112. Hermannus ἦ καρτ᾽ ἄγαν probat, quod mihi quoque placet. — παρεσκόπης Flor. παρεσκόπης Farn.

1227. ἐμὴν pro Ἕλλην᾽ reponi vult Elmsl. in *Quarterly Review* XIV. p. 463., qui Ἕλλην nunquam feminino genere adhiberi contendit; cujus sententiae neque rationem ullam adferre potuit, et tres ejus gratia locos praeter nostrum mutare debuit, Eur. Iph. Taur. 341. Ἕλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἕλληνος. Heracl. 131. στόλην Ἕλληνα. Corrigere etiam debebit Philemonem, ex quo Antiatticista Sangerm. p. 97. laudat Ἕλλην γυνὴ et Eustath. ad Il. p. 1077. Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα et Phot. Bibl. p. 211. Ἕλληνα θρησκείαν τιμώσῃ. Xenoph. Cyneg. II, 4. Ἕλληνα φωνήν. — ἐπίστασαι ex emend. Marklandi ad Eur. Iph. T. 341. receperunt Glasg. Elmsl. l. c. et Blomf., sed ita sensus

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυςμαθῆ δ᾿ ὅμως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
Ὀτοτοῖ, Λύκει᾿ Ἄπολλον· οἲ ἐγὼ, ἐγώ.
Αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
Λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τεύχουσα, κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ.
Ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
Ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ᾿ ἐμαυτῆς καταγέλωτ᾿ ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

---

pervertitur; si enim *ἐπίστασαι* legitur, versu sequente ad verba *καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα* supplendum erit *ἐπίσταμαι*, quod ineptum est. Immo subaudiendum est *ἐπίσταται Ἕλληνα φάτιν*, i. e. *graece loquuntur.* Quum enim Cassandra dixisset: *attamen graecam linguam satis novi, ut intelligere potueris, quae dixi*, respondet Chorus: *enimvero et oracula graece loquuntur, nec tamen facilia sunt intellectu.*

1228. *δυσπαθῆ* vulg., quod correxit Canterus, quem sequuntur recentiores.

1229. *παπαῖ, οἷόν μοι πῦρ ἐπέρχεται τόδε* scribendum putat Herm. praef. ad Hecub. p. LV., qui versum etiam sequentem mutandum censet, ut respondeat versui 1187., sed profecto ipse jam mutavit sententiam. Sed abest vulgo interpunctio post *πῦρ*, quam propter sequens *δὲ* necessariam esse vidit Blomf. Quod quum non intelligerent Casaubon. Pearson. Stanl., *δέμας* pro *δέ μοι* scribi voluerunt.

1230. De ultima syllaba prioris *ἐγώ* in hiatu producta vid. Seidl. de verss. dochm. p. 91.

1231. *δίπλους* Flor.

1234. *ἐνθήσει κότῳ* vulgat., quod quum intelligi non posset, *ποτῷ* conjecerunt Casaub. Stanl., ut Jacobi, Musgravii, Scaligeri emendationes silentio praeteream. Sed necessaria est emendatio Hermanni ad Humb. *ἐνθήσειν* reponentis, quod et in Farn. legitur. Ita sensus hic erit: *quasi toxicum parans gloriatur, se mei quoque mercedem inveteratae erga Agamemnomen irae admixturam esse, gladium marito acuens, ut pro me adducta morte eum puniat.* Blomfield., ut vulgatam tueretur, et asyndeton inter *ἐνθήσει* et *ἐπεύχεται* silentio transiit, et *ἀντιτίσασθαι* in *ἀντιτίσεσθαι* mutare debuit. *ἀντιτίσασθαι* cum *θήγουσα* jungendum est, subaudito *ὥστε.*

1239. *σφὲ μὲν* Casaub. Pears.

Ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι·
Ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
Ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐπόπτευσας δέ με
Κἀν τοῖςδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
Φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως, μάτην.
Καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
Πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Ἀπήγαγ' ἐς τοιάςδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει,

Schütz., sed nulla mutatione opus est; sceptrum primum alloquitur, deinde coronas.

1240. *ἀγαθῷ δ'* sensu caret. *ἀγαθῶν δ'* Pauw. *ἐγὼ δ'* Heath. *πεσόντα· γ' ὧδ'* Jacob., quod recepit Blomf., qui tamen ante *πεσόντα* interpungi mavult. *ἀγαθὰ δ'* Schütz. Optimum foret, si anapaestus tolerari posset, *ἀγαθ' ὡδ'*, quae nulla fere mutatio est: *bona, quae mihi praestitistis, ita remunerabor*, i. e. par pari referam.

1241. Vulgatum *ἄτην* sensu caret, quare *ἄτης* conj. Stanl. *ἄτῃ γ'* Heath. *ἄτης* Glasg., quod improbat Elmsl. ad Med. 466. *ἄταις* Schütz. Blomfield., quod nimis longe a librorum lectione recedit, quam ut probari possit. Placet *ἄλλην τιν'*, *ἄλλην*, quod ad Marg. Ask. invenit Buttlerus.

1243. Post *ἐσθῆτ'* vulgo puncto distinguitur; propterea *ἐπωπτεύσας* Heath. Schütz. Glasg. 2. Buttler. et sic Farn.; sed haec Apollinis allocutio ferri non potest, et propter praecedentia, et propter v. 1248. Recte jam Pauwius vidit, post *ἐσθῆτ'* comma ponendum esse, ut jungatur *Ἀπόλλων ἐκδύων, ἐποπτεύσας δέ.*

1244. *καταγελωμένην μετὰ φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν* vulg., neque sensu apto, neque *μετὰ* recte in fine senarii collocato; *μέγα* scribendum vidit Herm. ad Humboldt., quem sequi non dubitavi. Deinde vero etiam post *ὑπ'* comma ponendum est, quod ille neglexit. Comma, quod vulgo post *ἐχθρῶν* ponitur, tollendum esse vidit Blomf. Sensus enim hic est: *qui vidit me hoc ornatu irrisam inepte ab amicis, qui haud ambigue inimici erant.*

1246. *καλωμένη* Heath. Schütz. *κακουμένη* Tyrwhitt. Musgr. Buttler. Sed neque hae mutationes necessariae sunt, neque *ἠνεσχόμην καλουμένη* jungendum est, quod putat Blomf., tum enim illud fit, in quo offendit Heath., ut *καλουμένη πτωχὸς*, *καλουμένη λιμοθνὴς* jungendum sit, sed constructio haec est: *καλουμένη δὲ φοιτὰς, ἠνεσχόμην πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς οὖσα.*

1250. *ἀντεπίξηνον* vulg., quod in *ἄντ' ἐπίξηνον* recte mutavit Auratus, quem sequuntur Schütz. Glasg. Blomf.

Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάςδε θριγκώσων φίλοις·
Ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
Ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
Πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἶχον πόλιν,
Οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
Ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προςεννέπω·
Ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
Ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ

1251. *θερμῷ κοπεῖσαν* Aurat. *θερμῷ κοπείσης* Abresch. Glasg. Blomf. *θερμὸν κοπείσης* Schütz., sed nihil mutandum est, *κοπείσης* est genitivus absolutus, omisso *ἐμοῦ*, ut v. 1137. — *προσφάγματι* Casaub. Schütz., quod non est necessarium. Sic *πρόσφαγμα* Eur. Iph. T. 441. ed. Seidl. Hecub. 41. ubi vid. Herm.

1257. Hic versus vulgo post v. 1263. legitur, ubi quum parum aptum eum esse vidisset Schütz., post v. 1258. collocavit, sed in veram sedem eum revocavit Herm. de verss. spur. p. VII sq. et ad Humboldt., quem sequitur Blomf. Hic autem recte eum poni, maxime perspicitur ex sequente *ἄξειν*, quod sensu caret, nisi hic versus praecedit.

1258. *ἄξει* Stanl. Schütz. Glasg., quia, versu praecedente omisso, nexus deerat.

1259. In fine hujus versus recte Schütz. interrogationis signum posuit, quod vulgo male v. 1262. post *κρίσει* legitur.

1262. *ἐκ θεῶν* Flor.

1263. *ἰοῦσα κἀγὼ* Heath. Schütz. Humboldt. *ἰοῦσα πόρσω* Orell. p. 205., sed *πράξω* eodem sensu dictum est, quo v. 1261. et ad eum forsitan respicitur.

1264. *τὰς λέγω* vulgo, ex confusione litterarum Λ et Δ. *τάςδ' ἐγὼ* recte Cant., quem sequuntur recentiores.

1266. *ἐνθνησίμων* Schütz. inepte.

1268. *πολλὰ δὲ σοφὴ* Ven. Flor.

Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
Μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων.

ΧΟΡΟΣ.

Ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

1269. *μακρὸν ἔκτινας* Ven.

1270. *αὐτῆς* Blomf.

1272. *ὦ ξένοι* Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed repetitum *οὔ* aptissimum est. — *χρόνῳ πλέω* vulg. *χρόνῳ πλέῳ* Jacob. et sic Farn. *χρόνῳ πλέον* Pauw. *χρόνου πλέων* Schütz. Blomf. *χρόνῳ πέλει* Orell. ad Isocr. p. 375. *χρόνον πλέκω* id. in Philol. Beitr. p. 206. Sed nihil horum aptum est; certissimum videtur et facillimum, in quod et Pears. incidit *χρόνῳ πλέων: non est mihi tempore*, i. e. *retardando, majus effugium*, i. e. retardare quidem mortem possum, sed non effugere; confirmatur hoc sequente Chori et Cassandrae sermone v. 1273. et 1274.

1273. *τῷ χρόνῳ* suspicatur Schütz. sine causa.

1276. 7. Hi versus vulgo inverso ordine leguntur, quos auctore Heathio recte transposuerunt Schütz. Humboldt. Blomf. Frustra dubitat Buttlerus et *δυσδαιμόνων* legendum putat.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὅμοιος ἀτμὸς, ὥςπερ ἐκ τάφου, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰὼ, ξένοι.
Οὔτοι δυςοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
Ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
Ἀνήρ τε δυςδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
Ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι

1282. φόβον vulg. φόβον Farn. φόνον ex conj. Canteri recentiores recte.

1283. Vulgo interrogationis signum post πῶς abest, quod necessarium esse viderunt Pauw. et Blomf.

1289. Comma ante θάμνον primus recte posuit Schütz., quem sequuntur Glasg. Blomf.

1290. Vulgo: φόβῳ. ἀλλ' ὡς θανούσῃ, quod vertunt: *sed ut moriturae mihi testamini*, quod neque verbis inest, neque sequentibus accommodatum est. μαθούσῃ conj. Schütz. ἀλλ' ὡς θανούσῃ voluit Orell. ad Isocr. p. 375. ὡς θανούσῃ μαρτυρῆτε id. in Philol. Beitr. p. 206. Id, quod in textu dedi, Hermanno debetur ad Humboldt., et receptum est a Blomf.

1295. ἔστ' εἰπεῖν Ven. — ῥούσιον θρῆνον emendavit Herm. ad Humboldt., quod vix probandum est; illud tamen persuasum habeo, in ῥῆσιν ἢ adjectivum aliquod latere, tam languida enim est vulgata, ut ferri nequeat, quamquam reliquorum editorum nemo offendit.

1296. αὐτῆς vulg. αὑτῆς Farn. et Blomf. auctore Elmsl. recte, propter antecedens ἐμόν.

Πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
Ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ·
Δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
Ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
Σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
Βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν.
Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
Πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
Οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
Μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
Μάκαρες Πριάμου·
Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

1297. 8. Vulgata, quam in textu exhibui, sensu caret. τοῖς τ' ἐμοῖς τιμαόροις Pauw. Abresch. Humboldt. τοῖ' ἐμοῦ τιμαόρους Blomf. ἐχθροὺς φονεῖς τ' ἐμοὺς δίκην τίνειν ἐμοῦ Schütz. miserum senarium Aeschylo obtrudens. ὁμὰ pro ὁμοῦ Stanl. Buttler. ἐμοῦ Herm. ad Humboldt. Sed horum nihil est, quod bonum sensum praebeat, plerique enim τίνειν vertunt *ulcisci*, *poenas exigere*, quod non significat. Nullam video hujus loci salutem nisi hanc: τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις ἐχθροὺς φονεῦσι τοὺς ἐμοὺς τίνειν ἐμοῦ δούλης θανούσης, *precor, ut ultoribus meis inimici mei tanquam interfectoribus*, i. e. morte sua, *poenas solvant mortis meae*. Accusativi ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς facile potuerunt in dativos mutari, quum dativi et antecederent et subsequerentur.

1301. ἀντρέψειεν vulg. ἀντρέψει' ἂν Schütz. perperam. ἂν τρέψειεν Glasg. Blomf. — δυστυχεῖ Glasg. 2. δυστυχοῖ Blomf. male. Ad vulg. ἐστὶ subaudiendum est.

1302. ὤλεσεν Glasg. Blomf.

1304. πράσσειν Glasg. Blomf.

1305. βροτοῖς vulg. βροτοῖσιν ex correctione Pauwii recte recentiores. — δακτυλόδεικτον Casaub. Schütz. Blomf., quod sensum pervertit: *ab aedibus, quamvis divitibus, nemo fortunam accedentem arcet, eamque intrare vetat.*

1307. μηκέτι δ' εἰσέλθῃς vulg. μηκέτ' ἐσέλθῃς metro postulante Herm. ad Humb. Blomf. Sensum hujus versus, ante quem vulgo puncto distinguitur, non ceperunt editores, qui aut Cassandram moneri putant, ne in aedes intret, aut in universum praecipi, ne quis talia loquens intret. Verum sensum, commate post μελάθρων et post τάδε posito, aperuit Herm. ad Humboldt., quem sequitur Blomf., minus bene tamen ante τάδε distinguens.

Νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
Τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὤιμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ α'.

Σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὤιμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ β'.

Τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ γ'.

Ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ δ'.

Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,

1313. Vulgata, quam exhibui, neque sensui neque metro satisfacit. *θανάτων ἂν ἐπικρανεῖ* emend. Jacob. *ἄτᾳ ἐπικρανεῖ* Pauw. *αὐτὸς ἐπικρανεῖ* Heath. *ἐπικραίνει* omisso *ἄγαν* Herm. ad Humboldt., et *ἄγαν* abest a Ven. Flor., mirum tamen, quomodo irrepserit. *ἄταν τε κρανεῖ* H. Voss. Blomf. Codicum auxilium exspecto.

1314. In hoc quoque versu metrum laborat. *τίς ἂν οὐκ εὔξαιτο* Cant. Blomf. sensu vix apto. *τίς ἂν εὔξαιτ' ἄρα* Pauw. *ἄρ'* post *βροτῶν* inserit Heath. *ἄρ'* post *ἂν* H. Voss. *βρότος ὢν* Both. Buttl. *τίς, τίς ἂν* Musgr. *τίς ἂν οὖν* Pors. ad Aristoph. Eccl. 363. Sed horum nihil certum est.

1316. *ὤμοι* Blomf., sed v. Reisig. ad Oed. Col. p. CXVII. — Post *πέπληγμαι* colo interpungit Blomf., et deinde pro *ἔσω* scribit *ἔχω*, quod parum placet.

1317. Quae sequuntur, vulgo inter semichoria distribuuntur; singulis autem Chori personis tribuenda esse, sensus eorum, quae dicunt, clarissime demonstrat, idque primus vidit Hermannus dissert. de choro Eumenidum p. IX sq., quem sequitur Blomf. — *σῖγα* Vict. *σίγα* Stanl. Glasg. 1. Vict., veram lectionem revocarunt Glasg. 2. Blomf.

1318. Comma, quod vulgo post *ὤμοι* ponitur, recte post *μάλ' αὖθις* posuit Blomf. conferens Choeph. 863. Soph. El. 1416. Eur. Hecub. 1027. Orest. 1017. Aristoph. Plut. 936.

1319. *οἰμώγμασιν* Farn.

1320. *κοινωσοίμεθ'* Schütz. *κοινωσαίμεθ'* Glasg. Blomf., qui etiam interrogationis signum male addidit.

Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ε'.

Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ς'.

Κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ζ'.

Ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὣς
Τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ η'.

Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ θ'.

Οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
Τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ι'.

Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυςμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

1324. *νεοῤῥάντῳ* suspicatur Blomf., sed non de gladio Clytaemnestrae recente caede cruentato sermo est, quod et Schütz. putat, sed de stricto Choreutarum gladio.

1327. *ὡς* vulg., quod non ita in fine senarii poni poterat. *ὣς* etiam sensus postulat.

1329. *μελλούσης κλέος* vulg., quod vario modo emendarunt viri docti, sed Trypho *περὶ τρόπων* in Museo crit. Vratislav. p. 10. haec habet: *κατὰ παρονομασίαν, ὡς χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ. Χρονίζομεν ὧδε. τῆς μελλοῦς χάριν.* Hinc Herm. ad Humboldt. *τῆς μελλοῦς κλέος*, quod recepit Blomf.

1330. *πεδοῖ* Herm. ad Humboldt., sed *πέδον* eodem sensu Choeph. 633.

1331. *τύχω λέγων* Schütz. inepte.

1332. *πέρα* Schütz. Humboldt., cui nexus sententiarum non favet. *κοὐ τὸ βουλεῦσαι παρά* Buttler., sed Blomf. recte vidit, construendum esse *ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ τοῦ δρῶντος*, i. e. *quum caedem jam non prohibere possimus, de eo qui fecit*, i. e. de interfectoribus, *consilium inire licet.* Confirmatur haec explicatio iis, quae sequuntur.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιά.

Ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καταισχυντῆρσι τοῖςδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιβ'.

Ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.
Πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιγ'.

Ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιδ'.

Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
Τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
Τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
Φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
Ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
Νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·

1335. *κτείνοντες* Farn. Vict., quod correxit Canterus.

1337. *κράτει* Vict. Glasg. *κρατεῖ* ex Casaub. emendatione Schütz. Blomf.

1343. *πληθύομαι* Glasg. male.

1345. *πάροιθε* Glasg. Blomf. sine causa.

1347. *ὡς γάρ τις* Schütz. interrogatione sublata, male. — *πορσυνῶν* conjeci in Comment. Aesch. p. XII., quod etiamnum probabile videtur.

1348. *πημονῆς ἀρκύστατον* Aurat. Stanl. Schütz., sed *ἀρκύστατον* adjectivum est, ut Eur. Or. 1422. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* Elmsl. ad Eur. Med. p. 152. ed. Lips., quod recepit Blomf., ne *ἂν* absit; eadem de causa *φράξει' ἂν* Schütz., sed *ἂν* recte abesse docuit Herm. ad Soph. Aj. 904. cf. Comment. Aesch. p. XII.

1349. *φράσειεν* legi vult Lobeck. ad Soph. Aj. p. 443. nescio quo sensu.

1351. *νίκης* Vict. Glasg. Blomf., quod sensu caret, *δίκης* Pauw., sed *νείκης* Heath. Schütz. Hum-

Ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
Οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι
Ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
Ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥςπερ ἰχθύων,
Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
Οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ
Γανᾷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥςτ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,

---

boldt., quod certissimum videtur. Idem vocabulum Eumen. 906. legitur ex emendatione Hermanni ad Soph. Aj. 955.

1352. ἔπεσ' vulgo, metro laborante. ἔπεσεν Casaub Heath. Pauw. Humboldt. ἔπαισ' Schütz. Blomf., quod recepi, quia et sensum commodissimum praebet, et legitur in Ven. Farn. *Tranquilla sto, ubi eum cecidi*, i. e. non fugio, neque me fecisse nego, idque quia jam diu res cogitata et praeparata est. Itaque minime cum Abresch. et Blomf. de versu transponendo cogitandum est.

1354. ἀμύνασθαι Ven. Flor. Farn.

1356. περιστοιχίζω vulg. contra metrum. περιστιχίζω ex emendatione Canteri Schütz. Glasg. Blomf. — καλὸν Casaub.

1357. οἰμώγμασι Glasg. Blomf.

1358. αὐτοῦ vulg., quod in αὑτοῦ mutandum fuit, quid enim velit Blomf. ita explicans: κῶλα αὐτοῦ μεθῆκεν αὐτόν, non video.

1361. αὐτοῦ vulg., quod in αὑτοῦ mutandum esse viderunt Schütz Buttler. et Blomf.

1364. γᾶν, εἰ σπορητὸς vulg. sine sensu. γαῖα σπορητὸς Casaub. γᾶν εὐσπόρητον Schütz. probante Buttlero, sed accusativus male se habet. ἢ διοσδότῳ γάνει σπορητὸς ex Porsoni emendatione Blomf., sed verbum finitum desideratur. Hoc elegantissima emendatione restituit Herm. ad Humboldt., γανᾷ reponens, quod recipere non dubitavi.

1368 πρεπόντων vix ulla ratione defendi potest, nam quod Wolf. ad Demosth. Leptin. p. 217. pro πρέπον positum esse putat, id sane fieri posset, si

Τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
Ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
Ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτέ με ψέγειν θέλεις,
Ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆςδε δεξιᾶς χερὸς
Ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

Τί κακὸν, ὦ γύναι, στρ.
Χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
Πασαμένα, ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον
Τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;
Ἀπέδικες, ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ,

---

scriptum esset *εἰ δ' ἦν τῶν πρεπόντων.* Aut *πρεπόντως* legendum est cum Stanlejo aut *πρέποντ' οὖν.*

1369. *τῷδ' ἄν* conj. Tyrwhitt., quod non displicet, nec tamen omnino necessarium est; *τάδε* loci significationem habet, ut saepe. Ad *δικαίως ἦν* supplendum videtur *πρέποντα.* — Post *ἦν* vulgo ineptissime puncto distinguitur, ut *ὑπερδίκως μὲν οὖν* ad sequentia trahatur, sed in fine demum versus plene interpungendum esse, viderunt Tyrwhitt. et Herm. ad Humboldt.

1370. *τοσόνδε* malit Blomf., quod tamen non necessarium est.

1374. *μου* deest in Ven. — *ἀφράδμονος* Blomf.

1376. De priore *εἴτε* omisso v. Herm. ad Vig. p. 834. Heind. ad Plat. Sophist. 21. ad Hor. sat. II, 5, 10.

1378. Vulgo *νεκρὸς δὲ τῆςδε δεξιᾶς χερὸς* junguntur, colo post *χερὸς* posito; rectam interpunctionem viderunt Abresch. Humboldt. Blomf.

1379. *δικαίως* Farn.

1381. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 280.

1382. *ῥυσᾶς* vulg. invito metro. *ῥυτᾶς* Stanl. Herm. ad Humboldt. Blomf. — *ὁρώμενον* Vict. sensu et metro repugnante. *ὀρόμενον* scribendum esse vidit Canter., quod non opus est in *ὅρμενον* mutare cum Abresch. Glasg. Schütz. Blomf.

1383. *ἐπεύθου* Farn.

ε α
1384. *ἀπέταμες* Flor. *ἀπέτεμες* Farn. — *ἄπολις* vulg. *ἀπόπολις*

Μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί,
Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀράς,
Οὐδὲν τόδ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐναντίον φέρων,
Ὅς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
Ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ὠδῖν᾽, ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρῆν σ᾽ ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν᾽; ἐπήκοος δ᾽ ἐμῶν
Ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,
Τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη

---

metri causa et ego olim emendavi, et emendasse video Seidlerum de verss. dochm. p. 172. et Hermannum ad Humboldt., quos sequitur Blomf. — *ἔσει* Schütz. Glasg. Blomf.

1388. *οὐδὲν τότ᾽* Is. Voss. Orell. ad Isocr. p. 375. Blomf. male. *οὐδὲν τόδε* est *nihil ejusmodi.*

1390. *μήλοις φλεόντων εὐπόκοις νομευμάτων* Schütz. sine causa, neque melius *μήλων φλεόντων* ad *βοτοῦ* apponi putant Buttl. et Blomf., sed recte Heath.: *quum oves abundarent in gregibus velleribus bene instructis*, i. e. quum ovem immolare posset.

1392. *τε λημμάτων* vulg. *ἀημάτων* bene divinavit Canterus, quod receperunt recentiores. *τε* versus causa insertum est, quum *ΑΗΜΑΤΩΝ* in *ΛΗΜΜΑΤΩΝ* corruptum esset.

1393. *τῆςδε χρὴ* vulg. *τῆςδ᾽ ἔχρη* Schütz. *τῆςδε χρῆν* recte Glasg. Blomf.

1394. *βιασμάτων* Ven.

1396. *λέγω δὲ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν* vulg. sine sensu. *παρεσκευασμένος* legit Auratus. *παρασκευασμένον* Casaub. *λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῃ· ἐκ τῶν ὁμοίων χρῆν σε νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν* Buttler. *λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῃ σ᾽ ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν* Schütz. Humboldt. hoc sensu: *dico autem tibi, te talia mihi minari, ut quae parata sim et exspectem, te, si similiter manu viceris, mihi imperaturum.* Sed ut reliqua taceam, hoc sensu ad *ἀπειλεῖν* non omitti poterant pronomina *σέ* et *μοί*, deinde nescio, quis unquam dixerit *παρεσκεύασμαι σὲ ἄρχειν exspecto te imperaturum esse. λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽.* — *ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων* — *χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν* dedit Blomf., in quibus non solum *λέγω δέ σοι τοιαῦτα* displicet, sed *παρεσκευασμένης* etiam soloecismus est, quum debeat nominativus esse; nam exempla a Blomf. allata nihil aliud probant nisi *ὡς* cum genitivis absolutis dici, quod tam notum est, ut

Ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ
Ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
Γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μεγαλόμητις εἶ, *ἀντ.*
Περίφρονα δ᾽ ἔλακες. ὥςπερ οὖν
Φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.
Λίπος ἐπ᾽ ὀμμάτων αἵματος εὐπρέπειαν
Τίετον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
Τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ τήνδ᾽ ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην, Ἐριννύν θ᾽, αἷσι τόνδ᾽ ἔσφαξ᾽ ἐγώ,
Οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
Ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ᾽ ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.

---

exemplis non egeat. Id quod in textu dedi, optime mihi convenire videtur feroci Clytaemnestrae animo, sensus enim hic est: *jubeo autem te, nam et ego ad similes minas parata sum, victoria vi reportata mihi imperare; sin minus, et si contraria Dii perfecerint, damno edoctus sero sapere disces.*

1399. *γνώσει* Glasg. Schütz. Blomf.

1402. *ψυχᾷ* suspicatur Cant. male, neque recte de vulgatae lectionis veritate dubitat Schütz.

1403. *λῖπος* Vict., sed rectius *λίπος* Glasg., ut Soph. Ant. 1009. *λίβος* Casaub. Pears. Schütz. Blomf. sine causa. — *εὐπρέπειαν τίετον* Vict. *εὖ πρέπει ἀτίετον* Farn. *ἐμπρέπει ἀτίετον* emend. Canter., quod recepit Blomf. *οὐ πρέπει ἀτίετον* Schütz. *ἐμπρέπειν ἀτίετον* Herm. ad Humboldt. Sed res mihi valde incerta videtur, nam si *ἀτίετον* recipitur, etiam *σέ* metri causa ejiciendum est, quare nihil mutare malui. *εὖ πρέπει. ἔτι σ᾽ ἔτι σε χρὴ* Lachm. de chor. syst. p. 87.

1405. *τύμμα τύμμα* vulg., quod correxit Stanl. Syllaba *τι* a sequente *τῖσαι* absorpta est. — *τίσαι* Vict. Glasg. Schütz., sed *τῖσαι* recte Blomf.

1406. *ἀκούσεις* Stanl. Both. Blomf. male et soloece.

1409. De infinitivo praesentis post *ἐλπίς* v. Elmsl. ad Eur. Med. 750, et Herm. in *Classical Journal* XLIV. p. 413. — *ἐμπατεῖ* Flor. Farn.

1410. *ἐμὰς* Vict. Cant. Stanl. *ἐμᾶς* Casaub. *ἐμῆς* Glasg. Schütz. Blomf.

Κεῖται γυναικὸς τῆςδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
Ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
Καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
Πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
Ἰστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
Ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α'.

1413. *γυναικὸς τῆςδε* non cum Schütz. ad Cassandram, sed cum Humboldt. ad Clytaemnestram referendum est.

1418. *ἰσοτριβὴς* Pauw. Schütz. Glasg. Humboldt. idemque recipi vult Blomf., sed societatis notio ex praecedente *ξύνευνος* repetenda videtur, ut sit *et in lecto fidelis ei socia et in navi.*

1421. *φιλήτως* Flor.

1422. *εὖνις* Casaub. Pears. Orell. p. 208. *εὐνῇ* Pauw. Schütz. *εὐνὴ* H. Voss. *χλιδῇ* legendum putat Blomf., sed nihil mutandum est, *παροψώνημα* habet duplicem genitivum, ut Soph. Aj. 54., ubi vid. Herm. *παροψώνημα εὐνῆς* est gaudium, quod ex ejus morte seu sepulcro (sic *εὐνὴ* Soph. El. 429.) capitur, *παροψώνημα χλιδῆς* gaudium, quod ad priores delicias accedit.

1423. In strophis quae sequuntur distribuendis eam rationem secutus sum, quam proposuit Hermannus El. doctr. metr. p. 737., quamque secutus est Humboldt. Vulgo enim tres tantum strophae et antistrophae, eae, quae nobis sunt α'. ε'. θ'., indicantur. Cum Hermanno in plerisque consentit Blomfield., nisi quod cum Buttlero post v. 1443. nullam lacunam ponit, neque eas, quas nos antistrophas β'. γ'. vocavimus, antistrophas esse putat. Quo fit, ut post ἀντ. α'. lacunam ponat, quae ἀντ. β'. γ'. contineat; deinde quae nobis sunt ἀντ. β'. γ'., eas strophas fecit, et iisdem verbis ut antistrophas repetiit post ἀντ. θ'. Hinc ei ordo stropharum hic est:

α'. β'. γ'. δ'. α'. β'. γ'. δ'.
ε'. ς'. ζ'. η'. ε'. ς'. ζ'. η'.
θ'. ι'. κ'. λ'. θ'. ι'. κ'. λ'.

Qua ratione quanto sit simplicior et praestantior Hermanniana, non est quod multis exponatur. Ex hac systema ita est comparatum:

α'. β'. γ'. δ'. α'. δ'.
ε'. ς'. ζ'. η'. ε'. ς'. ζ'. η'.
θ'. β'. γ'. ι'. θ'. ι'.

τὶς ἂν Stanl. Schütz., sed *τίς ἂν* est *utinam aliquis*, ut *πῶς ἂν* *utinam aliquo modo* v. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1100. — *περιώδυνα* Erfurdt. ad Soph. Ant. 134. ed. maj. metro non perspecto.

Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
Φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
Ἰώ, ἰὼ παράνους Ἑλένα στρ. β'.
Μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
Ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* Πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον. στρ. γ'·
Ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1425. ἀεὶ Glasg.

1427. καὶ in sequentem versum rejiciunt Buttler. Blomf., sed v. Herm. El. metr. p. 257.

1429. βίον abesse vult Buttler., sed multo melius in antistrophico lacunae signum ponunt Schütz. Glasg. Herm. Blomf.

1430. ἰὼ semel vulg. Alterum ἰὼ metro jubente inserui. — παρανόμους vulg. παράνομος ex conj. Canteri Schütz., sed παράνους scribendum esse quod et sensus et metrum postulat, vidit Herm. ad Humboldt., idque cum Blomf. recipere non dubitavi.

1433. Lacunam post τελείαν esse, quod et sensus docet, et antistropham a v. 1519. incipere, vidit jam Seidl. de verss. dochm. p. 408., quocum consensit Hermannus.

1438. δι' αἷμ' vulg., sed ΔΙ, quod ex sequente ΑΙ natum est, sensu metroque postulante, ejicere non dubitavi: *ornasti, texisti te nobili sanguine, non exstinguendo*. Haec quum vulgo juncta cum verbis νῦν δὲ τελείαν legerentur, sensum aut nullum viderunt interpretes, aut conjecturis inferre conati sunt. ἀπηνθίσω Stanl. Casaub. Pauw. Schütz. τελείαν πολύμναστον ἄτην ἀπηνθίσω suspicatur Blomf.

1439. 40. Hi versus antistrophicis non respondent, et corruptos esse perspicuum est; sed emendatio eorum difficilis est, quia propter lacunam nexus eorum cum praecedentibus et sensus perspici nequit, quare abstineo. ἤ τις Schütz. probante Buttlero. — ἐριδμάντος suspicatur Blomf. — ὀϊζὺς vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. δ'.
Τοῖςδε βαρυνθείς·
Μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
Ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
Ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
Ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι καὶ διφυΐ- ἀντ. α'.
οισι Τανταλίδαισιν,
Κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
Ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθροῦ, σταθεῖσ' ἐκνόμως
*Ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * **

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
Τὸν τριπάχυιον

1443. *ἐκτρέχῃς* Flor.

1445. *ὀλέσασα* Vict. *ὄλεσαν* Flor.

1446. *ἔπραξε* Glasg. 2.

1447. *ἐμπίπτεις* Vict. metro invito. *ἐμπίτνεις* ex conj. Canteri Glasg. Blomf., rectius *ἐμπιτνεῖς* Herm. — *διφυεῖσι* vulg. invito metro. *διφυίοισι* correxit Herm. El. metr. 704. et ad Humboldt.

1448. *Τανταλίδεσιν* Flor.

1449. *κράτος ἰσόψυχον* vulg. contra metrum. *κράτος γ'* Pauw. Heath. *κράτος δ'* Pears. Both. *κράτος τ'* Herm. ad Humboldt., quod cum Blomf. recepi, quia et sensus ei favet, et *T* ante *I* facillime excidere potuit.

1450. *καρδίᾳ δηκτὸν* vulg. egregiam Abreschii emendationem *καρδιόδηκτον*, quam metrum postulat, recte receperunt Schütz. Glasg. 2. Herm. Blomf.

1452. *σταθεὶς* vulg. *σταθεῖσ'* recte Schütz. Glasg. 2. Blomf. — *ἐννόμως* Ven. Flor.

1453. Vocis bisyllabae defectum recte indicant Glasg. 1. Schütz. Blomf.; *φόνῳ* supplet Schütz. *δόμοις* Buttl. Blomf.

1454. Clytaemnestrae personam non apponit Vict.

1455. *τριπαχυίον* a *πῆχυς* derivatum neque metro convenit, et ridiculum est de Deo dictum; *τρίςπαχυν*, quod Pauw. et Buttl. legi volunt, eadem sensus difficultate laborat. Blomf. aut *τριπαχυίον* a *παχύς* derivandum putat, quod analogia non sinit, aut *τριπάλαιον* legendum, quod nimis a ductu litterarum recedit. Itaque ampliandum censeo.

Δαίμονα γέννας τῆςδε κικλήσκων.
Ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
Νείρει τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μέγαν οἴκοις τοῖςδε — στρ. ε'.
Δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
Ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
Παναιτίου πανεργέτα.
Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
Τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
Ἰὼ, ἰὼ, — στρ. ς'.
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ὤ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, — στρ. ζ'.

ας

1456. γέννης Flor.

1458. νείρει vulg. νείρῃ Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed debebat esse νείρᾳ, neque sensum ex eo video aptum, quare nihil muto. νείκει Scalig. ἦρι Is. Voss. — Propter praecedens αἱματόλοιχος facile aliquis καταλεῖξαι suspicari possit.

1459. ἄγος Casaub. Stanl. male.

1460. Versus syllaba una longior est antistrophico, quare Herm. ad Humboldt. τοῖσδ' αἴμονα conjecit, quod quum propterea vituperat Blomf., quod sint tria epitheta sine substantivo, errat, pertinent enim ad αἶνον; sed displicet καὶ, quo tertium epitheton duobus prioribus non copulatis adnectitur, displicet, quod δαίμονα sic removetur, quo aptissime respicitur ad praecedentia Clytaemnestrae verba, quare antistrophicus potius mutandus videtur.

1465. πανεργέταν Flor.

1468. ἰὼ semel Ven. Flor.

1470. τί ποτ' ἆρ' εἴπω Farn., catalexeos vitandae causa, ut mox v. 1472. ἐκπνείων.

1472. εὐσεβεῖ Flor. — ἐκπνέων bisyllabum est; v. Herm. ad Soph. Antig. 1132.

1473. κοίτας τᾶσδ' ἀνελευθέρας suspicatur Buttler. κοιτᾶν τᾶνδ' ἀνελευθέρων Blomf.. sed repetendum est e praecedentibus κεῖσαι, ex notissimo graecismo κοίταν κεῖσθαι. — ἀνελευθέρα Farn.

Δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὖργον ἐμόν. στρ. η'.
Μηδ' ἐπιλεχθῇς
* * * * * *
* * *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
Τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε'.
Τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις

1476. Deesse in hac stropha versus duos, antistropha docet; sed Hermannus primos versus excidisse putat, deinde autem μὴ δ' ἐπιλεχθῇς legere videtur, idque cum sequentibus jungit, vertit enim Humboldt.: *at ne simul dicas, me Agamemnonis uxorem esse.* Sed hoc non potest passivum ἐπιλεχθῇς significare, praeterea Vict. ἐπιλεχθῇς* habet, quare post hoc potius vocabulum, sensu etiam monente, lacunae signum posui.

1477. ἐπιλεχθῆς Vict. Cant. ἐπιλεχθῇς Pauw. Schütz. Glasg. Blomf. ἐπιλεχθεὶς Scalig., sed hoc incertum est propter sequentem lacunam. Male Blomf. cum Buttlero hic unum tantum versum excidisse putat, et dipodiam unam v. 1484. post τόνδ' ἀπέτισεν, vulgatam versuum distributionem in antistropha secutus, quam ad strophae normam cum Hermanno immutavi.

1485. νεκροῖς conj. Stanl. et sic Farn., sed opponitur Agamemnon *adultus impuberibus* Thyestae filiis.

1486. Versus syllaba brevior est, quare ἦσθα Pauw. εἶ σὺ Schütz. Blomf. Fortasse ἐσσί legendum est, ut Eur. Hel. 1246., cujus loco usitatam formam posuerunt scribae.

1488. πῶς πῶς ad marg. Ask. invenit Buttler., quod recepit Blomf., sed quum πῶ sicula vox sit, qualibus usum esse Aeschylum constat, nihil mutaverim.

Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχνα κουροβόρῳ παρέξει.
Ἰὼ, ἰὼ, ἀντ. ϛ'.
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ὦ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, ἀντ. ζ'.
Δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. η'.
Τῷδε γενέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ';
Ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν,
Τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν ἀν–

1492. *μέλεος* Both. Blomf. — *προςβαίνων* Vict. Ven. Flor. Omnino locus non sanus videtur, sed inutiles sunt virorum doctorum conjecturae, quas afferre non operae pretium est.

1493. *πάχνα* vulg. *πάχναν κουροβόρον* Casaub. *πάχναν κουροβόρῳ* Pauw. Both., sed nihil nisi *πάχνα* mutandum est, cujus loco *πάχνᾳ* et sensus et metrum postulat, idque reposuerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf. — *προςέξει* Aurat. Cant. *παρήξει* Orell. p. 208.

1502. *οὐκ* Schütz. Buttler. Blomf., sed adnectit haec Clytaemnestra iis, quae supra dixerat. — Hunc et sequentem versum a sciolo quodam insertos putat Seidler. de verss. dochm. p. 408., quod si verum esset, in stropha nulla lacuna foret; sed ibi sensus quoque de lacuna admonet, et hi versus nescio quare jejuni vocandi sint. Cf. Herm. de verss. spur. p. IX.

1505. Interrogationis notam, quae vulgo abest, sensu postulante rectissime inseruerunt Schütz. Humboldt. Non obsequitur Blomf., qui ex Dobraei emendatione *δούλιον* pro *δολίαν* scripsit, quod minime probari potest.

1507. *πολύκλαυτόν τ'* vulg. Copulam otiosam versus detrimento tollunt Stanl. Schütz., sed *πολυκλαύτην* rectissime Pors. ad Eur. Med. 822. et Blomf., improbante quidem Elmslejo, qui in Mus. crit. Cantabr. VI. pag.

ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
Μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
Ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, στρ. θ'.
Εὐπάλαμον μέριμναν,
Ὅπα τράπωμαι, πιτνόντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἰώ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, ἀντ. β'.
Πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

296., in *Edinburgh. Review* XXXVII. pag. 94. et ad Eur. Med. 807. *τὴν πολύκλαυτον ἀν- άξια δράσας* legi jubet omisso nomine *Ἰφιγένειαν*, sed ille satis refutatus est ab Hermanno in *Classical Journal* XLIV. p. 419. Sed Hermannus ipse ad Humboldt. ita legendum suspicatur: *ἔρνος ἀερθὲν τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας, ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων*, additque *i. e. ἄξια ἀξίων δραμάτων πάσχων*, in quibus et *ἔρνος Ἰφιγενείας* et artificiosa illa explicatio ferri vix possunt. Mihi quidem nihil mutandum videtur: *postquam filiam meam ex illo conceptam Iphigeniam indigne tractavit, digna passus, ne glorietur.* Vocabulum autem *ἀνάξια* in duos versus disjungi potuit, quia compositum est.

1511. *φροντίδος* Ven. Flor.

1613. *εὐπάλαμνον* vulg. *εὐπάλαμον* recte Glasg. Blomf. — Comma post *μέριμναν* male delent Stanl. Schütz. Humboldt. Blomf. *ἀμηχανῶ μέριμναν* jungendum est.

1514. *ὅποι* vult Elmsl. ad Heraclid. 595., sed vid. quae ad Choeph. 403. monebuntur. — *πίτνοντος* vulg. *πιτνόντος* Blomfield., quod necessarium est. v. ad Choeph. 35.

1517. *δίκη* vulg. *δίκα* (η superscr.) Farn. *δίκην* Aurat., cui recte assentiuntur Canter. Schütz. Herm. Blomf. — *θήγει* vulg. *θηγάνει* emend. Herm. ad Humboldt., recepit Blomf.

1518. *θηγάναις* vulg. *θηγάναισι* Pauw. Abresch. Heath. Glasg. Blomf. metri causa.

1519. *εἴθε μ'* Farn.

1520. *ἐπιδεῖν* Farn.

Δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
Ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκωκῦσαι
Ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ — ἀντ. γ'.
Σὺν δάκρυσιν ἰάπτων
Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν — στρ. ι'.
Τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
Κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * * *
* * * * * *
Ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
Πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον

1521. *νῦν* post *δροίτας* vulgo legitur, sensus non minus quam metri causa otiosum, quare uncis inclusit Glasg., ejecerunt Humboldt. Blomf. et omittitur in Ven. Flor.

1523. *τάδ'* Blomf. male. — *τλήσει* Glasg. Schütz. Blomf.

1524. *αὐτῆς* Farn. Blomfield. male. — *ἀποκωκύσαι* vulg. accentum ex Farn. correxit Blomfield.

1526. *ἐπικράναι* vulg. accentum correxit Blomf.

1527. *ἐπιτύμβιον αἶνον* ex Stanleji conjectura Schütz. Blomfield., vim poeticam infringentes; *αἶνος* ipse *πονεῖν* dicitur.

1528. *ξὺν* Glasgov. Schütz. Blomf. — *δακρύοιν* vulg. *δάκρυσιν* Glasg. Schütz. *δακρύοις* Farn. Buttler. Blomf., sed illud probabilius est, quemadmodum *χεροῖν* et *χερσὶν* saepe confusa vidimus. Metrum litem dirimeret, nisi strophicus corruptus esset.

1530. *οὔτε* Farn.

1532. Verba *κάππεσε, κάτθανε* delenda putat Pors. Advers. p. 139., male.

1536. *Ἰφιγένειαν ἵν'* vulgat., quod bene correxit Stanlejus, quem sequuntur recentiores.

Πόρθμευμ᾽ ἀχέων
Περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

Ὄνειδος ἥκει τόδ᾽ ἀντ᾽ ὀνείδους. ἀντ. θ΄.
Δύσμαχα δ᾽ ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέροντ᾽, ἐκτίνει δ᾽ ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ
Τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐς τόνδ᾽ ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. ι΄.
Χρησμόν. ἐγὼ δ᾽ οὖν
Ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
Ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
Δύστλητά περ ὄνθ᾽. ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ᾽
Ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
Τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.

1540. *χεῖρα* vulg. *χεῖρε*, quod sensus postulat, Glasg. Blomfield. — *φιλήσῃ* vulgat. corruptum, ut videtur, propter falsum *ἵνα* v. 1536.; correxit Abresch.

1541. Sensum hujus versus recte explicat Wunderl. obss. critt. p. 48.

1544. Quum *μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διός* sensu careat, durissima autem sit constructio, quam Blomf. proponit: *μίμνει δὲ, μίμνοντος Διὸς, ἐν χρόνῳ παθεῖν τὸν ἔρξαντα*, non displicet Schützii conjectura *ἐν θρόνῳ*, quae vocabula saepe confunduntur.

1546. *ἀραῖον* egregia est emendatio Hermanni pro vulg. *ῥᾷον*, quod frustra explicare vel emendare conati sunt interpretes.

1547. *προσάψαι* vulgt. sine sensu. Variae sunt interpretum conjecturae, quas adferre nolo. Reliquis praestant Hermanni *πρὸς ἄψῃ* et Blomfieldii *πρὸς ἄτᾳ*, sed nihil mutare ausim.

1548. *ἐνέβη — χρησμὸν* vulg. sine sensu. *ἐνέβη — χρησμὸς* Pears. Schütz. *ἐνέβης — χρησμὸν* Cant. Heath. Herm. recte; loquitur de iis, quae postremo vaticinatus erat Chorus, Orestem ultorem obscure innuens.

1551. *θεμένα* vulg. *θεμένη* Flor. Blomf.

1552. *δύσπλητα* Flor. — *ὁ δὲ* vulg. sine sensu. *ὃ δὲ λοιπὸν*, *quod vero reliquum est*, Is. Voss. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

1554. Hunc versum omittit Farn.

Κτεάνων τε μέρος
Βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι, δ'
Ἀλληλοφόνους
Μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
Φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
Ἰδὼν ὑφανταῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
Χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆςδε γῆς, τούτου πατὴρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
Αὑτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
Καὶ προςτρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,

1556. *ἀποχρῇ* scribi vult Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. VI. pag. 285. male. — *μοι δ' ἀλληλοφόνους* vulgo, sine sensu. *μοί γ' ἀλλ.* Pauw. Heath. Schütz. *μοι, κἀλληλοφόνους* Canter. Glasg. 2. Blomf., quod sensus non fert. Mihi quidem pro *μοι* olim aliud vocabulum in consonam desinens lectum fuisse videtur, quo in *μοι* corrupto, *δ'* illud metri causa insertum est. Fortasse legendum est *πᾶν ἀπόχρη, μόνον ἀλληλοφόνους*, quod probabilius certe est violentissima mutatione Erfurdtii ad Soph. Philoct. 475.: *πᾶν ἀρκεῖ μοι μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.*

1561. *ἄγη* Aurat. Canter. Casaubon. Glasg. 2. Schütz. Blomfield. sine causa. *γῆς ἄχη* sunt dolores et mala mortalium.

1562. *Ἐρινύων* Blomf.

1564. *χειρὸς* Farn. Blomf. — *ἐκτινόντα* Stanl. Schütz. Blomf. sine causa.

1567. *αὐτοῦ* vulg. male. — *αὑτοῦ δ' ἀδελφὸν* scribi vult Elmsl. ad Med. 940. Vix recte, nam quum *δέ* in ejusmodi dictionibus alicui describendo inservire soleat, hic vix ei locus esse potest; Thyestes enim Choro satis notus est. Quare pro *τε*, quod sane ferri non potest, *γε* scribi velim, argumentum enim indicari debet, cur tam turpe Atrei facinus fuerit; quemadmodum duobus aliis locis, nostro similibus, quibus item *δέ* reponit Elmslejus, Eur. Med. 940. *πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν γ' ἐμὴν* et Eur. Androm. 25. *Ἀχιλλέως παιδὶ, δεσπότῃ γ' ἐμῷ*

Τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
Αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
Τῷ 'μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
Ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
Κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
Ὤιμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,
Μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
Λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.

1572. αὐτοῦ admodum languet, quod quum sentiret Schütz. et praeterea nescio quomodo offenderet in vocabulis προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως et in nomine Atrei iterum allato, hunc versum ita legit: ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ πατρὶ, sequentem ejecit, quod nemo probare potest. Non melius Blomf. illud αὐτοῦ in αὐτὸς mutavit, cujus vim non video. Verum vidisse Hermannus videtur, qui post πέδον interpungit, et deinde ἀστοξένια δὲ τοῦδε legit; quam saepe ἀστός et αὐτός confundantur, notum est.

1575. παιδίων vulg. παιδείων Scalig. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf. et sic Flor. Farn.

1577. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἄνθρακας καθειμένος Tyrwhitt. ἔκρυπτ' ἄνω θεὶς ἀνδρακὰς καθημένοις Casaub. Pears. Stanl., idque recepit Schütz., nisi quod ἄνωθεν retinuit. Ita etiam Blomf. legendum putat, sed ἄνευθεν pro ἄνωθεν suspicatur. Hermann. ad Humboldt. aliquid ante hunc versum excidisse judicat, deinde legit εὔθρυπτ' ἄνωθεν. Et lacunam quidem hic esse, certissimum videtur, quod vel ex eo perspici potest, quod in sequentibus aliud est subjectum; sed ob ipsam hanc lacunam illud εὔθρυπτ' admodum incertum est. Codicum auxilium exspectandum est.

1578. Propter subjectum subito neque nomine addito mutatum varias emendationes tentarunt interpretes, sed latet in iis, quae excidisse supra monuimus.

1581. ᾤμωξεν ἂν, πίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐρῶν Vict. sine sensu. ἀμπίπτει δ' ὑποσφαγῆς ἐρῶν conj. Canter. ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν Stanl., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomfield., sed ἄπο etiam retinendum est, ut jungatur ἀπεμῶν σφαγῆς, genetivo partem, ut solet, significante.

1583. σιθεὶς ἐρᾷ Ven.

Οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
Ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
Τρίτον γάρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
Συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὢν,
Πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυςβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
Ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
* * * * * *
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνων,

1584. *ὀλέσθη* vulg. *ὀλέσθαι* Glasg. Schütz. Blomf. recte.

1588. *ξυνεξελαύνει* Glasgov. Schütz. Blomfield. *συν.* edd. vett.

1591. *ξυνάψας* Glasg. Schütz. Blomf. *συν.* edd. vett.

1593. *ἰδόντι* Farn., idque voluit Pauw., sed vid. quae de hac constructione monebuntur ad Choeph. 405.

1594. *ἐν θανοῦσιν* suspicatur Abresch. *ἐν καμοῦσιν* Porson. *ἐν κακοῖσιν* in Glasg. 2. obelo notatum est, sed nihil habet offensionis. Simillimus est locus Soph. Aj. 1097. *οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.* — Post hunc versum excidisse unum, rectissime vidit Herm., quem sequitur Humboldt. Docet hoc primum asyndeton, quod est in sequentibus, quodque ad mutationes impulit editores; videtur autem in versu, qui excidit, conjunctio aliqua, *ἐπεί* vel *εἰ* fuisse. Deinde autem sex versus a Choro proferri postulat responsio quaedam, quam mihi deprehendisse videor in numero versuum a Choro et Aegistho prolatorum, ita enim sese excipiunt:

Chor.	Aeg.	Chor.	Aeg.	Chor.	Aeg.	Chor.
VI.	VIII.	III.	V.	III.	VIII.	VI.

1596. *τόνδε φῂς* ex emendatione Pauwii Glasg. Blomf., ut tollatur quodammodo asyndeton, cujus aliam causam supra attulimus.

1597. *ἐπακτὸν* ex emendatione Casauboni Blomfield., quia *ἔποικτος* non alibi exstat, sed hanc nullam esse mutandi causam, quum vocabulum analogiae non repugnet aptumque huic loco sensum habeat, quis-

Οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημοῤῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προςήμενος
Κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσῃ, γέρων ὢν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
Δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
Ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον

---

que intelligit. In lexicis male deest. — In fine versus Glasg. Schütz. punctum habent, interrogationis signum Both. Blomfield., sed colo interpungendum est, ut in Vict., aut commate, incipit enim hinc apodosis.

1600. Clytaemnestrae haec tribuenda putat Blomf. ineptissime. vid. ad v. 1608.

1602. *γνώσει* Glasg. Schütz. Blomf. *γνώσῃ* edd. vett.

1603. Hermann. ad Vig. pag. 702. et ad Humboldt. legendum dicit: *ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον*, idque Humboldt. vertit: *senex sapere disces, intelligens effatum illud, senes non facile doceri*, quod non video, quomodo verbis insit. Articulus certe ab *εἰρημένον* sejunctus ferri non potest. *σωφρονεῖν κεχρημένον* reponi vult Elmsl. ad Eur. Heracl. 801. Add. *εἰρημένῳ* Buttler. Schützius, qui vulgatam retinet, ita explicat: *profecto vos ut senes sentietis, quam vere dicatur, homini ejus aetatis difficillimum esse sapere discere*, sed neque hoc verbis inest. Recte Blomf. vidit, veram explicationem dare glossam in Farn. *προσταγὲν αὐτῷ*: *Senex disces, quam difficile sit discere homini ejus aetatis, quum sapere jussus est.*

1604. *δεσμὸν* Ven. Flor. Constructio haec est: *Senectutem quoque vincula et jejunium optime docent.*

1606. Male Schütz.: *haec quum videas, nonne vides scil. quid tibi prosit?* Immo: *num haec non vides, quum videas*, i. e. quum non coecus sis?

1607. *πήσας* vulgat, *παίσας* Schol. MS. Gotting. ad Pindar. Pyth. II. fin. laudatus a Porsono Advers. p. 139. edit. Lips., qui inde *παίσας* conjicit. Sic etiam Elmsl. ad Eur. Bacch. 794. Buttl. et Blomf. recte.

1608. Interpretes omnes Chorum haec Clytaemnestrae dicere putarunt; sed Clytaemnestra non

Οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ᾽ ἅμα
Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ᾽ ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ᾽ ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ᾽ ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
Ἄξῃ· κρατηθεὶς δ᾽ ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
Ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ᾽ ἐβούλευσας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ᾽ ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
Ἐγὼ δ᾽ ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.

---

est in scena, et perspicuum est, Chorum acerbe Aegisthum *γύναι* alloqui, cui deinde pulcherrime opponitur *ἀνδρὸς* et *ἀνδρί.* — *τοῦδ᾽ ἥκοντος* ex emendatione Stanl. Heath. Glasg. Schütz. Blomf. male; accusativi ab *οἰκουρὸς* pendent: *domi exspectans eos, qui ex pugna rediissent. νῷδ᾽* voluit Tyrwh., quod cum *ἅμα* jungatur, cum reliquis ratus, Chorum Clytaemnestram alloqui; *ἅμα* autem cum participio *αἰσχύνουσα* jungendum est (cf. Stallbaum. ad Plat. Phileb. c. 106.), male igitur fecerunt Stanl. Pauw. Buttler., qui ante *ἅμα* comma posuerunt.

1610. *τῶδ᾽* Flor. hinc *τῷδ᾽* Blomf. pessime.

1614. *ἠπίους* Pauw. Heath. Blomf., quod opponatur Orpheo, fera corda mansuefaciente, sed nihil ejusmodi continetur versu praecedente, cui opponatur. *νηπίοις* Jacob. Legrand. Schütz.; quod fere verum puto, nisi aliud quid latet, nam vulgata ferri non potest.

1615. *ἄξει* Glasgov. Schütz. Blomf. *ἄξῃ* edd. vett.

1616. De *ὡς δὴ* v. Seidler. ad Iph. T. 1304. — *ἔσει* Glasg. Schütz. Blomf. *ἔσῃ* edd. vett.

1617. De duplici negatione *ὃς οὐκ — οὐκ ἔτλης* vid. Erfurdt. et Hermann. ad Sophocl. Ant. 5. Reisig. ad Oed. Col. p. 239.

1620. *ἦν* voluerunt Canter. Stanl. Pauw. *ῃ* dedit Schütz. *ὧν* Both. probante Buttlero, sed vid. quae ad Choeph. 516. monebuntur. — Post *παλαιγενής* commate interpungunt Vict. Canter., quod recentiores in punctum

* * * * * *

Ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
Ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυςφιλὴς σκότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλά νιν γυνὴ
Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,

---

mutarunt; sed confirmatur eo lacuna, quam hic cum Humb. posui. Versum enim unum excidisse et nexus sententiarum docet, et versuum numerus, de quo ad v. 1594. sermo fuit.

1622. *ἐκ τῶνδε. τοῦδε* Vict. Cant., quod correxerunt Jacob. Pears. et recentiores.

1624. Ad *βαρείαις* subaudiunt *σείραις* Abresch. et Dorvill. ad Charit. p. 323. *ἀνάγκαις, ἄταις* vel *πημοναῖς* Elmsl. ad Heracl. 886. *πληγαῖς* Pauw., quod vero similius est, si cogitamus, Aegisthum haec dicentem simul manum movisse, tanquam ferientem. — *ὥστε μὴ* Stanlej. Heath. *οὔτι μοι* Pauw. Glasg. 2. Blomf., sed nihil mutandum est; dicendum erat: *ζεύξω βαρείαις, καὶ οὔτι μὴ σειραφόρος ᾖ*, quae arctius junxit dicens *ζεύξω οὔτι μὴ σειραφόρον ὄντα*. — *σειρασφόρον* vulg., sed *σειραφόρον* Flor. Farn. Pollux. VII, 24., quod cum Blomf. recepi; vid. quae ad v. 816. monita sunt.

1625. *κριθιῶντα* Schütz. ex Polluce, cui formae et analogia et metrum repugnat. — *δυςφιλὴς κότῳ* vulg. *δυςφιλεῖ σκότῳ* ex Stanleji conjectura Glasg. Schütz. *δυςφιλὴς σκότῳ* Pears. Blomf., quod mutationis facilitate sese commendat, quamquam alterius lectionis sensus praestare videtur.

1627. *τί δή;* Schütz. male.

1628. *ἀλλὰ σὺν, γυνὴ* vulgat. *ἀλλά σφ' ἡ γυνὴ* conj. Canter. *ἀλλὰ σὴ γυνὴ* Stanl. *ἀλλὰ νῦν γυνὴ* Pauw. *ἀλλά νιν γυνὴ* Heath. Schütz. Blomf. Possit quodammodo vulgata defendi hoc sensu: *quidni virum interfecisti ipse solus* (id *αὐτός* saepe significat, v. Elmsl. ad Aristophan. Acharn. 509. Heindorf. ad Plat. Parmen. p. 220.), *sed tecum mulier ista?* Sed Aegisthus ne adfuisse quidem caedi videtur.

1630. *βλέποι φάος;* Schütz. male.

Ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
Ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

* * * * * *

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ᾽ ἐρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.

1633. *δοκεῖ* conj. Aurat. Stanl. et recepit Blomf., sed *δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν καὶ λέγειν* est: *statuis haec facienda et dicenda esse; δοκεῖς* voluntatis significationem habet, ut supra v. 16., ad quem vid. quae monita sunt. — *γνώσει* Glasg. Schütz. Blomf. *γνώσῃ* edd. vett.

1634. Hunc et sequentem versum Aegistho continuari, deinde versum 1637. Choro, 1638. Aegistho tribui vult Stanlejus, probante Schützio et obsequente Bothio; sed aperte repugnat sensus, neque versuum responsio tres versus Aegistho tribui patitur. Recte vidit Hermannus, unum versum Aegistho tribuendum excidisse, quem sequitur Blomf.

1637. *ἀλλὰ μὴν κἀγὼ* Glasg. 2. Blomf. sine causa.

1638. De infinitivo aoristi post *λέγεις* vid. Hermann. ad Soph. Aj. 1061. — *ἑλούμεθα* conjecit Stephanus, *αἱρούμεθα* Canter. Pauw. Abresch. Tyrwhitt., ad cujus emendationem Elmsl. monet *κτανεῖν* pro *θανεῖν* legendum esse. *ἐρώμεθα* ex emend. Schützii Blomf. *ἐρούμεθα* quidem certo corruptum est, sed de emendatione ambigo.

Ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
Πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
Στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους,
Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.

1640. *δύστηνον ὁ ἔρως* vulg. *δυστήνων ἔρως* Casaub. Stanl., sed egregia est Schützii emendatio *δύστηνον θέρος*, ex frequente litterarum *O* et *Θ* confusione. Jure eam receperunt Glasg. Blomf., attulitque Pors. locum simillimum ex Euripidis Inone ap. Stob. XCIII. *ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.* Blomf. adjecit Eur. Bacch. 1314. *ἐξήμησα κάλλιστον θέρος.*

1641. *ὕπαρχε* vulg. *ὑπάρχει* recte Glasg. Blomf. — *ἡματώμεθα* Vict. Cant. *αἱματώμεθα* Jacob. Glasg. Schütz. Blomf. sensu apto, quare non opus est majore mutatione quamvis probabili, quam proponit Herm. ad Humboldt. *ὑπάρχει μηδὲν ἡματωμένοις.*

1642. *στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούσδε* vulg., metro violato. *τούσδε* in fine abjecerunt omnes, recte; initium varie emendarunt: *στείχετ' ἔνθενδ', ὦ γέροντες* Heath. *ἀλλὰ στείχετ', οἱ γέροντες* Schütz. repugnante metro; *στείχετ' εὐθέως γέροντες* Both. *στείχετ', οἱ γέροντες οἵδε* H. Voss. *στείχεθ', οἱ γέροντες ἤδη* Glasg. Blomf., qui monet propius ad librorum lectionem accedere *στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες*, quod recepi, quamquam verum non puto; videtur mihi inter *στείχετ'* et *γέροντες* adjectivum excidisse, cujus *ε δ' οἱ* reliquiae sunt. — *δόμους, τετρωμένους πρὶν παθεῖν* Heath., quod recepit Blomf., vix recte.

1643. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. *πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἰνεῖν* conj. Heath. *πρὶν παθεῖν. εἴξαντε καιρῷ* Legrand. Schütz. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρα. χρῆν τάδ'* Hermann. ad Humboldt., quod placeret, si additus esset articulus *τὸν ἔρξαντα*; ita autem vix ferri potest. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντας. αἴρειν* Blomf. Sed veram lectionem conjectura vix assequi licet.

1644. *εἰ δέ τις μόχθων δέοιτο, τοῦδ' ἅλις γ' ἔχοιμεν ἂν* Schütz. *εἰ δέ τῳ μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις* Both. Blomf. *εἰ δὲ μὴ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις* legisse videtur Humboldt. Sensum mihi adjuvisse videor, virgula, quae vulgo post *γένοιτο* ponitur, post *ἅλις γ'* collocata.

Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλὰ τούςδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * *

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προςσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

Πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Κόμπασον θαῤῥῶν, ἀλέκτωρ ὥςτε θηλείας πέλας.

1645. χηλῇ Flor. Farn.

1647. τοὺςδ' ἐμοὶ Stanlejo auctore Blomf. sine causa. — ἀκοντίσαι Wakefield.

1648. δαίμονας vulg. δαίμονος emend. Casaubon. Pearson. recentiores.

1649. ἁμαρτῆτον κρατοῦντα vulg. ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * Casaub. Heath. Schütz. Glasg. Blomf. ἁμαρτῇ τὸν ad marg. Ask. legitur; forsitan recte. — Ad lacunam explendam λοιδορεῖν additur in marg. Ask., δ' ὑβρίσαι a Blomf., τῷ κρατοῦντι δύςφορον Pauw. Schütz., sed plures versus excidisse videntur.

1650. προσαίνειν Vict.

1651. Clytaemnestrae tribuitur hic versus in Flor.

1656. θαρσῶν Glasg. Blomf.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
Καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

— *ὥσπερ* vulg. contra metrum. *ὥστε* Stanl. et recentiores.
1657 sq. *ἐγὼ* et *καλῶς* vulgo desunt, quas voces ex Schol. suppleverunt Canter. Heath. et recentiores.

ERRATUM.

v. 1063. in nota pro *activa* leg. *passiva.*

THE LIBRARY OF CONGRESS